IRON GATES

Martinet Press

IRON GATES

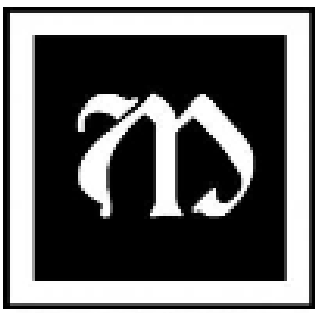

MARTINET PRESS

DEMİR KAPILAR

BÖLÜM 1

Pis bebek, annesi gibi ormanın nemli zemininde çığlıklar içinde yatıyordu, çığlıkları neredeyse çocuğununki kadar tizdi, birkaç adım ötede, üniformalı, isimsiz iki kişi tarafından bir ağaca iğnelenmişti. Mareşal çocuğa yaklaştı ve doğrudan biriminin üyeleri tarafından işletilen gizli silah fabrikasında onun için özel olarak yapılmış AK-74 taklitçi modeline bağlı jilet gibi keskin süngü ucuyla çocuğun kıyafetlerini nazikçe dürttü. Ateşli silahlarla donatılacak kadar şanslı olan çoğu kişi, mevcut stoklardan daha eski ve özenle korunan silahları kullanmaya yönlendirilirken, kendisi gibi bazı seçkin rütbeli kişilere, şu anda elinde bulundurduğu gibi yeni basılmış ateşli silahlar sağlandı. pratiklik ve prestij. Her zaman var olan öfkesiyle dolu sıcak hava, burun deliklerinden esiyordu, gözleri sonuna kadar açıktı ve kan çanağı gibiydi ve bu, ağır siyah bıyıkla birlikte yüzünü kesinlikle korkutucu bir kaplamaya yerleştirdi. Süngünün soğuk mavi ucu, dalgalı çocuğun çürük kıyafetleriyle oynamaya devam etti, gömleğini yavaşça açarak hızlı atan bir kalbi tutan solgun beyaz bir göğsü ortaya çıkardı, zorlama nedeniyle önemli ölçüde hızlandı, etinin altında şiddetle çarptı.

Bunu bulunduğu yerden birkaç adım ötede gören annenin acı çığlıkları korkunç boyutlara ulaşmaya başladı. Mareşal kısa bir hareketle sol elini kaldırdı, gardiyanlar onu tutan muhafızların bir avuç bal sarısı saçını tutup başını aşağı çekerek yanıt verdi, bir diğeri ağzına lastik bir top tıkacı takıp çığlıklarını bastırdı. ormanlık arazide artık yalnızca bebeğin çığlıklarının sesi duyuluyordu.

Sanki komutanmış gibi, mareşal aniden tüfeğini başının arkasına doğrulttu ve çocuğu süngünün ucunda şişirerek aşağı indirdi. Süngü masum etin derinliklerine saplandı, doğrudan çocuğun kalbine girdi ve bir arteriyel akışın birkaç metre havaya fırlamasına neden oldu. Mareşal tüfeği tekrar başının üstünde havaya kaldırdı, süngü en son kurban edilen kurbandan gelen kıpkırmızı akıntıyla kana bulanmıştı, makineli tüfek şeklinde gerçek bir molok, küçük çocuğun uzuvları ölüm sancılarında kıvranıyordu. Bunu daha önce de kesinlikle yaptığı gibi, ustaca ve çok yetenekli bir şekilde, mareşal tüfeği belli bir açıyla tuttu, böylece kan, tabancanın ana parçasının değerli şekilde yağlanmış metalini ıslatmadan aşağı doğru aktı. Mareşal gür siyah bıyığının altında gülümseyerek anneye baktı: Gözleri delice bir çılgınlıkla, annesininki ise her türlü nedenin ötesinde bir şokla doldu. Çocuğun çığlıkları artık susmuştu ve ağzını kan akışının hizasına getirip kan derelerinin ağzını doldurmasına izin vererek yüzünü ve bıyığını iğrenç bir süsle lekeledi.

Fikrini söyledikten sonra ve kan akışını durdurmaya başladığında, mareşal süngüyü indirdi, hala seğiren bebeği ucunda taşıyordu ve savaş botunun bir topuğuyla cesedi silahın ölümcül teçhizatından belirsizce itti. Çocuk donuk bir gümlemeyle yere çarptı, kanının son damlası yerdeki çamurlu bir havuzda etrafa yayıldı, süt rengi gözleri ölümün sancılarında dondu. Mareşal muhafızlarına baktı, yüzlerinde iç güvenlik güçlerinin alameti farikası olan siyah kar maskelerinin arkasındaki soğuk, zalim bakışlardan başka bir şey görünmüyordu. Mareşal öncekine benzer kısa bir hareketle sol elini kaldırdı. "Kadına ve çocuğun kalıntılarına istediğini yap." O ve bu sefer adamlarına yönelik son bir alaycı gülümsemeyle olay yerinden döndü ve bölgedeki küçük birlik operasyonları için geçici karargahı olarak işlev gören küçük çadıra doğru ormana doğru birkaç metre yürüdü. Onun arkasında, gardiyanlar sırasıyla kadın ve çocuğun cesediyle eşleştiler ve tuhaf zevklerinin sonuna kadar tadını çıkardılar.

Mareşal çadırının içinde gölgeli bir köşeye oturdu ve bebeğin kanını yüzünden temizlemek için bir bez aldı. Çocuğun kanı, daha önceki içki içmesinden dolayı bıyığına bulaşmıştı ve bu konudaki tımarlamaya

gösterdiği dikkat, adamlarının onun esrarengiz seks partisinin açık belirtilerini gözle görülür bir şekilde görebilmesi ve kendisinin de eğlenebilmesi için kasıtlı olarak yarı yarıya bırakılmıştı. Çocuğun kanının sert demir kokusunun izleri, ona taahhütlerini hatırlatıyor, sayısız başarısında bir çentik. Nükleer savaşlar, toplu katliam anılarını yeryüzüne kazımadan önce askeri oluşumlar için acıklı mazeretlerin aksine, askeri oluşumlar artık kan dökme eğilimlerini kollarında taşıyorlardı. En azından bazılarına göre olması gerektiği gibiydi. Mareşal, kendinden önceki nesillerin bir zamanlar alışık olduğu daha gelişmiş ekipmanlardan çok bağımsız bir kelime işlemciye benzeyen küçültülmüş bir versiyonu olan küçük taşınabilir dizüstü bilgisayarının siyah ekranına döndü ve bir puro yaktı ve dumanı üfledi. yüzünün çevresinde dalgalanarak, hızla sona ermek üzere olan son birkaç günün operasyonlarının tutanaklarını yazmaya başladı. Yakında karargaha dönecekti ve asıl iş o zaman başlayacaktı.

Karargahta bulunduğu son zamandan beri, gelişen olayların baskısı önemli ölçüde artmıştı. Tüm organizasyon, iç disiplinde acımasız bir artış yaşıyordu, bazıları bunu bir tasfiye olarak nitelendirdi, sahadaki devam eden başarılarından dolayı övdü. Genellikle çok daha büyük bir kuvvetten sorumlu olan, son birkaç haftadır giriştiği küçük birlik harekatı, şimdiye kadar verdiği emirleri yerine getirirken gösterdiği hassasiyet, gaddarlık ve verimlilik düzeyinde insan gücünde eksik olanı telafi ediyordu. , ona komutanın gözünde sürekli prestij ve iyilik güvencesi verdi. Komutan nihai otoriteydi ve organizasyon içindeki en yüksek tanrıydı, ancak çeşitli şeytani varlıklara ve geçmişte şehit olmuş ajanlara tapan çeşitli ölüm tarikatları, sıradan bir cehennem durumunda morallerini yükseltmeye yardımcı olan ve aynı zamanda ilham kaynağı gibi görünen sıradan insanlar arasında gelişti. ve eşit derecede cehennem görevlerinin yerine getirilmesinde operasyonel zekayı arttırmak. Komutan, tartışmasız tanrı olarak dümende kaldığı sürece, yıkıcı kült hizipleriyle ilgili olarak bin çiçeğin açmasına izin verildi. Birçoğunun doğrudan istihbarat sektörünün kendisi tarafından üretildiğini ve sessizce yayıldığını ve organik oldukları izlenimini verdiği düşünülürse, şaşılacak bir şey yok.

Örgütün karargahı dev ve heybetli bir taş yapının içindeydi; sinir merkezi, eski günlerde yüksek güvenlikli bir federal hapishanede bulunan ve şimdi komutan ve çok sayıda askerin barındığı bir kale olarak hizmet veriyordu. Şok birlikleri ve iç güvenlik güçleri. Örgüt, bir zamanlar cezaevinde istihdam yoluyla ekonomik olarak ayakta kalan çevredeki küçük kasabaların altyapısını, bölgede yaşayan yerleşik ajanların güvenlik seviyesinin ana yerleşkeye yakınlıklarına göre artan veya azalan güvenlik seviyesi ile ilhak etmişti. Akordeon telinin arkasındaki idari binalarda, saha mareşalinin kişisel güvenlik gücünün mensubu olduğu iç güvenlik sektörünün ofis ve sorgu odalarında yüzlerce kimliği belirsiz kişi çalıştı.

Komutan, emsalsiz megalomanisine, artan paranoyasına ve içeride ve dışarıda mutlak bir terör atmosferi yaratmaya yönelik fanatik ihtiyacına uygun bir iç baskı aygıtıyla örgüt içinde son derece katı disiplinin önemini vurguladı. Muhafazakardan müstehcenliğe giden seviyelerden bedensel doğanın cezalandırılması, kuralın istisnası olmaktan ziyade normatifti. Komutan, eğer terör örgütün kendi içinde en üst düzeyde hüküm sürerse, o zaman bu şekilde açığa çıkanlar, terörü şu anda örgütsel kaleler olarak hareket eden bölgelerin dışına yaymak için mükemmel birer araç haline geleceklerdi. Karargâhtaki iç güvenlik personelini barındıran idari binalar, raporların toplanmasından, gözetim materyallerinin düzenlenmesinden, iddianamelerin hazırlanmasından ve iç disiplin politikasının geliştirilmesinden sorumlu ofisler (bazıları eski hücrelerde) ve cezai birimler arasında yetmiş beş yirmi beş bölünmüştü. kendilerini sadece sorgulama, işkence ve hapsetme ile meşgul ettiler.

Eski cezaevi, şimdiye kadar örgüt için ideal bir komuta merkezi ve ikametgahı olduğunu kanıtlamıştı, geleneksel yöntemlerle dışarıdan neredeyse zaptedilemez ve eski kullanımına uygun olarak içeriden ayrılmak eşit derecede zordu. Eski toplumda hüküm giymiş katillerin ve tecavüzcülerin, hapsedilmiş bir zorunlu yerleşik varoluşun felçlerini hafifletmek için ağırlık kaldırdıkları ve raylarda yürüdükleri tatbikat alanında, yeni katiller ve tecavüzcüler, bu kez devlet tarafından sınırlandırılmak yerine, devlet tarafından yetiştirildi, şimdi aynı alanı askeri tatbikat alanı olarak kullanıyordu. Siyah üniformalı şok birlikleri, kan şehvetlerinin ta kendi etlerine işledikleri, talim sahasında gece gündüz rotasyon halinde eğitim gördükleri ve gecenin köründe elektrik jeneratörüyle çalışan ışık, anamolous bir ışık altında eğitim alırken son derece göz korkutucu bir görüntü oluşturdukları görülebiliyordu. açık alevin standart olduğu yeni toplumda görüş. Aralıksız yürüyüş sesleri, sık sık ateşli silah ve patlayıcı eğitimi, eğitim alanlarına bakan yüksek platformlardan havlayan talim ustaları, gece boyunca sık sık çalan alarm sirenleri ve gecenin köründe bile devasa spot ışıklarının altında yıkanan hapishane binalarının basınçlı atmosferi. komutanın tartışmasız otoritesinin ve yoktan inşa ettiği organizasyonun cesaretinin bir vasiyeti ve işaretiydi.

Karargaha döndüğünde, işin hızı, burada gördüğü küçük birim hareketini bir tatil gibi gösterecek bir yoğunluk kazanacaktı. Mareşal, savaş alanının stresinden zevk aldı ve kampanya tarzının ayırt edici özelliği olan kanlı vahşetten zevk aldı, ancak aynı anda hem zorlayıcı hem de isyan eden bazı sapkın cinsel sapmalar gibi, hiçbir şey üssün yaşamının stresörleriyle boy ölçüşemezdi. Sanki çoğu zaman fiziksel olarak görünmeyen ama her yerde görülen akordeon tellerle dolu kalenin duvarlarının arkasında komutanın varlığı bile tüm tesisi her zaman psikolojik olarak kaynama noktasına getirmeye yetiyordu. Yakında geri dönecekti.

BÖLÜM 2

Taktik şok biriminin geri kalanıyla sabahın 2'sinde talim sahasında olmak yerine. Planlandığı gibi, Er Bonn tamamen başka bir tür çile ile karşı karşıyaydı. Loş ışıklı koridorlardan diğer adamlarla birlikte kışlasından talim sahasına doğru yürümesinden on dakika önce interkom sisteminden bir çağrı geldi. Eskimiş duvara monte edilmiş hoparlörlerden sert bir çarpıtma çatırdadı ve ardından isimsiz bir ses yükseldi; standartlaştırılmış, ayrım gözetmeyen nefrete ilişkin standartlaştırılmış tavır tek bükülmeydi: "Er Bonn, derhal soruşturma merkezine, Er Bonn'dan soruşturma merkezine."

Bunun interkom sisteminden yayınlanmış olması, eski cezaevinin her köşesinde yüksek sesle yankılanması başlı başına yeterince zararlıydı. Genellikle, soruşturma merkezindeki soruşturmayı gerektiren herhangi bir şüpheli disiplin ihlali, iç güvenlikteki üstlerinin emirleri adına hareket eden kişisel bir kurye kullanılarak özel olarak iletilir. Suçluluğu önceden kanıtlananlar bir tebligat almadılar, sadece gecenin köründe uyku odalarından çıkarıldılar ve bir daha asla görülmediler. Duyuru ile P.A. Aynı derecede gecelik bir kavşakta, psikolojik savaşın iş başında olduğu açıktı, çünkü görünüşte basit bir rapor verme emri bile, tüm akranları arasında onu büyük bir şüpheyle işaretleyecekti, şimdi hiçbir hata yapmadan atılmış bir eldiven. Tatbikat için kışlayı boşaltırken, diğer şok birliklerinin sert bakışları onun bakışlarından kaçınırken, Bonn için interkom mesajının kendisinin zaten bir iddianameye eşdeğer olduğu apaçık ortadaydı. Bir polis devleti içindeki anonim bir polis devletinde, karargâhın kesinlikle olduğu gibi, kendi adının kamuya açık bir şekilde soruşturma merkeziyle ilişkilendirilmesi, birim üstlerinin ellerinde karşılaşabileceği her şeyden çok daha kötüydü.

Şimdi Bonn geniş bir beton kemerin altında tek başına duruyor, eski mahkûm hastanesinin dış kısmına giden uzaktan kumandalı çelik kapının açılmasını bekliyordu. Çelik, beton ve tuğladan yapılmış üç devasa kanattan oluşan eski hastane binasının tamamı devasaydı ve yüksek güvenlikli kurulumun diğer bölümlerinden bile daha güvenliydi. Bina üzerinde iktidarı elinde tutan eski hükümet içinde, suçlu olarak deli sayılanları hapsetmek için kullanılan stratejilerden biri, hapsetme içinde bir hapsetme sistemini teşvik etmekti; Kurumun belirli bölümleri kendi kuralları ve yönetimi ile. Örgüt, bu konuyu ceza bilimi sanatlarında sürdürdü, ancak cezaevinin eski yöneticilerinin hayal bile edemeyeceği kadar çeşitli biçimlerde kullandı. İlk kanat idari ofisler, ana koğuş ve tıbbi operasyonlardan oluşuyordu, ikincisi ölümcül hastalar için kullanılmış ve tıbbi depolama deposu olarak ikiye katlanmıştı ve üçüncü kanat psikiyatri tesisini barındırıyordu. Askere alınırken bir emir subayı binasında yapılan rutin bir görüşme dışında, Bonn birkaç yıldır soruşturma merkezine veya yakınına hiç adım atmamıştı ve aklı başında bir insan olarak bunu yapmak gibi bir isteği de yoktu.

Yukarıda, iki yanında ve sağında, iri gövdeli iç güvenlik görevlileri gözetleme kulelerinden ona bakıyorlardı, yüzleri kar maskeleri ve renkli gözlüklerle kapkaraydı, siyah eldivenli ellerinde tehditkar bir şekilde susturulmuş MP5 hafif makineli tüfekler. Soruşturma merkezinin lobisine açılan çelik kapı yavaşça açılmaya başladığında, parlak bir şekilde aydınlatılmış, şaşırtıcı bir şekilde antiseptik hissi veren, beton blok duvarları ucuz beyaza boyanmış, iç güvenlik güçlerinin çeşitli birim armalarıyla seyrek olarak dekore edilmiş bir fuaye ortaya çıkarken alçak bir vızıltı sesi başladı. . Bonn içeri girdi ve omzunda hafif bir dokunuş hissettiğinde şaşkınlıkla karşılandı.

"Özel Bonn?"

Ses, kendisiyle aynı siyah üniformayı giymiş, neredeyse kendi boyunda bir kadın subaydan geliyordu; tek ayırt edici özellik, cilalı bir Sam Brown kemeri ve onun bir parçası olduğunu gösteren küçük, ucuza basılmış krom renkli bir rozetin varlığıydı. binanın güvenlik detayı.

"Er Bonn, memur."

Subay onun onayına başını salladı ve dörtte üçü yukarısında küçük bir tel örgü pencere bulunan ağır metal bir kapıya giden fuayenin uzak ucunu işaret etti.

"Beni takip et."

Diğer kapıya ve ardından uzun bir koridora geçtiler, memur büyük bir anahtar setini çıkardı ve ardından girişi arkalarından kilitledi. Anahtarlar, hapishanenin komutanın amaçları için hazır hale getirilmiş orijinal altyapısının yüzleriydi. Yakınlardaki askeri tesisler, donanımlarından yağmalanmış ve daha sonra terk edilmişti; bunlar, hala orada saklanan çürüyen askeri teçhizatın bir kısmını koruyan ağır silahlı güvenlik birlikleri filoları tarafından yönetiliyordu. Geçmişte saldırı önlemleri almak için inşa edilmiş olsalar da, çoğu askeri tesis yurt içinde değil, yurt dışında savaş yürütmeye odaklanmıştı, oysa cezaevi, onu eski üslerden daha güvenli kılan çok yerel bir amaca hizmet ediyordu.

Çeşitli büyük kara taşıtları ve uçakların çoğu, terk edilmiş üslerde basitçe oturdu, gerektiğinde rastgele parçalar ve malzemeler için çaldı. Bu tür mekanize devleri çalıştırmak için gereken büyük miktarlarda rafine yakıtlar çoktan gitmişti ve bunların nasıl çalıştırılacağı konusunda bilgili insan personeli nesiller boyu ölüydü. Savaş cipleri ve bazı daha küçük zırhlı kamyonlar gibi eski, kirli, karışık ve deneysel yakıtla iyi çalışmaya devam edebilen, bakımı kolay araçlar, organizasyonun motorizasyonunun kapsamını temsil ediyordu. Örgüt tarafından yönetilen bölgelerde askeri olmayan halk arasında yakıtla çalışan araçların kullanımı mevcut değildi ve hatta örgütün kendi içinde bile zaman geçtikçe kullanımları giderek azalıyordu. Dünyanın başka yerlerinde eski uygarlığın kalıntılarından son umut damlasını koparmaya çalışan bazı geri kafalı hayalperestler varken, organizasyon yeni şeyler yapmanın yollarını aramakta soğukkanlılıkla pragmatikti. Örgütün eski çağın hala var olan teknolojilerini kullanma yeteneğinden yoksun olması, ağır ideolojik temelli teröre ilham verme - ve uygulama - yetenekleriyle telafi edildi. Geçmişteki çökmekte olan tüketim toplumunun gadget'ları artık çoğunlukla işe yaramazdı, ancak eski diktatörlüklerin hesapları ve onları bir arada tutmak için kullanılan doktrinler ve metodolojiler daha sonsuz bir niteliğe sahipti; güç.

Er Bonn ve refakatçisi, koridorun ortasında, soldaki kapalı bir kapıda durdu ve bu kapı, eski ameliyathanenin bulunduğu geniş ve güvenli bir alana çıktı. Bu noktada Bonn, tamamen soğuk ve herhangi bir vicdandan yoksun görünen eskortunun varlığıyla şiddetlenen, artan paranoyanın soğuk teriyle kaplandı. İkinci özellik, kuşkusuz, kendi başına beslenmekten başka hiçbir şey gibi zevk almayan iç güvenlik gücünün bir parçası olmasını kolaylaştırdı. Şok birliği birimlerinde ve mangalarında, büyük ölçekli savaş görevlerinde işlevsel olabilmek için bir tür karşılıklı düşünceyi sürdürme zorunluluğu hâlâ vardı, ancak karşılıklı düşüncenin ne kadar sadizmle dolu olduğu da ortadaydı. İç güvenlik bu tür kısıtlamalar altında değildi ve tamamen farklı bir hayvanı temsil ediyordu.

Organizasyonda, kıdeme, kişinin hem doğada hem de uygulamada ne kadar zalim ve deli olduğunu kanıtladığına göre karar verildiği belirtilmemiş bir kuraldı. Bunu göz önünde bulundurursak, komutan gaddarlıkta en üstün, uygulamalı insan kontrol mekanizmalarının patolojisinde en üstteydi ve iç güvenlik birimleri bu iğrenç iradenin doğrudan tezahürü olarak işlev görüyordu.

Bonn'un refakatçisi arka arkaya iki kez hızlı bir şekilde kapıya vurdu ve bu noktada bir zil sesi duyuldu ve kapı bir sarsıntıyla tıklanarak açıldı. Üniformalı kadın, Bonn'a kapıyı hafifçe aralayarak kendi başına girmesi gerektiğini işaret etti ve Bonn'un kapıyı açık tutmasına izin vererek, dönüp onun geldiği yöne doğru yürümeye başladı. Bir sorgu odasına mı yoksa daha kötü bir şeye mi girmek üzere olduğunu bilmeden Bonn içeri girdi ve ağır kapı arkasından kapanarak otomatik olarak kilitlendi. Şimdi kendini içinde bulduğu oda, koridordakinden birkaç derece daha soğuktu. Baş harflerini taşıyan siyah bir iç güvenlik birimi pankartı ve çapraz tüfekler içeren bir birim arması ve Bonn'un kolayca tanımadığı bir sembol, üsteki diğer tüm personel gibi ciddi bir figürün oturduğu büyük bir ahşap çerçeve masasının arkasında asılıydı. siyah taktik savaş üniforması. Bununla birlikte, koridorda kendisine eşlik eden üniformalı memurun aksine, bu adamın üniforması benzersizdi, çünkü hiçbir şekilde ayırt edici bir rütbe işareti yoktu: birlik arması, rozeti veya gösterişli atama statüsü yok, hiçbir şey örgütün hangi bölümüne ihanet edecek hiçbir şey yoktu. hangi o bağlıydı.

Odanın soğuğu, bayat sigaraların keskin kokusuyla dengelendi. Bu günlerde çoğu insan, bu şekilde özümsemeyi seçenler için organizasyon içinde üretilen kendin yap paketlerinde gelen elle haddelenmiş anlaşmayı içiyordu, ancak üstlerden birkaçının eski fabrika yapımı filtrelenmiş türe erişimi vardı. Aradan geçen yıllar boyunca çeşitli nemlendirme işlemleriyle özenle korunmuştur. Adamın masasının üzerinde duran kahverengi cam kül tablasına bakan er, onun filtrelenmiş çeşitlerden bazılarını içtiğini görebiliyordu, bu da onu gagalama sıralamasında, hayatında bire bir tanıştığı herkesten daha yüksekte olduğunu gösteriyordu. şimdiye kadar kariyer. Kül tablasının yanında fabrika etiketiyle işaretlenmiş büyük bir likör şişesi duruyordu. Çoğu durumda, şişede ne varsa, “geç tatsızlık”tan (eğer varsa, bir eksiklik) önceki hiçbir şeyin artan kıtlığı nedeniyle kesinlikle etiketteki şey olmazdı, ancak gözlemlediği mevcut anormallikler göz önüne alındığında. Şimdiye kadar bu adamın ofisinde Bonn, bu özel durumda etiketin ve likörün eşleşebileceğini yarı yarıya düşündü. Adamın hemen önünde ince siyah bir cilt duruyordu.

"Er Bonn, lütfen oturun."

Adamın sesi kabaydı, belki de üst düzey tütün alışkanlığının bir kanıtıydı ve Bonn'un izini sürebileceği hiçbir belirgin aksan taşımıyordu. Bonn, onu iç güvenlik personelinin karşısına, masanın karşısındaki kareye oturtan düz metal katlanır sandalyeye oturmadan önce selam verdi. Adam tamamen keldi, doğal olarak mı yoksa traş olduğu için mi tespit edilemedi, büyük olasılıkla kırk yaşlarındaydı ve yüzü stresten yoğun bir şekilde kaplanmıştı. Sol eli bir kalemi kavradı ve sanki düşüncelerini toplarmış gibi hızlı ve kesik kesik bir şekilde masaya vuruyordu.

"Doğrudan Er Bonn'un peşine düşelim. Bana sadece memur diye hitap edebilirsin, bu yeterli mi? Doğru. Şu fotoğrafa bir bakın.”

Memur, bir not defteri, birkaç dosya ve bir zarf ve kabartmalı bir kartvizit içeren bir yan cep içeren siyah klasörü açtı, üzerinde isim yoktu ama masasının arkasında sergilenen armadakiyle aynı standardı taşıyordu ki bu tuhaftı. ve rahatsız edici tasarım, akla gelebilecek her şekilde, biçimde ve modada ölümün ölçüsünü yayıyor gibiydi. Subay tek bir hızlı hareketle kartviziti çıkardı ve astının ilgisini fark ederek yüzü aşağı bakacak şekilde yerine koydu. Bonn etkilenmişti, memur onu köşeye sıkıştırıyor, bilgi veriyor sonra da gizliyordu. Bu, casusluk diplomasisinin ayırt edici özelliğiydi. Memur zarfı önüne koyarken Bonn aşağı baktı.

"Aç onu."

Bonn buna uydu ve zarfı talimatlara uygun olarak açtı. Birkaç siyah beyaz fotoğraf baskısında, parlak ve dolayısıyla bir organizasyon gözetim birimi operasyonundan geldiği açıktı, siyah saç örgülü, delici bir bakış ve mosmor bir surat taşıyan genç bir kız vardı. İlk fotoğraf, özel dikim siyah bir üniforma içinde şık bir şekilde giyinmiş, sitede bir yerde bir bankta oturduğunu gösteriyordu, bu da onun komuta zinciri için önemini dolaylı olarak ima ediyordu, çünkü özel dikim giysiler gibi ayrıcalıklar genellikle dağıtılmaz ve kesinlikle rastgele değildir. Örgütsel üniformaların çoğu kabaca herkese uyan tek bedenden oluşuyordu ve gerekli ayarlamaları kendi başlarına yapmak bireysel örgütsel personele kalmıştı.

Uzaktan çekildiğinde, fotoğraftaki görüntünün, fotoğrafın çekildiği açı nedeniyle gizlice çekilmiş olduğu hemen anlaşıldı; bu, görüntü açıkça belirtilmiş ve resmi bir kapasitede çekilmiş olsaydı ideal olmayacaktı. Sırada bağdaş kurup oturdu, rahat bir duruş, siyah üniforma pantolonunun kıvrımları çok ince, aç bir figürü ortaya çıkardı. Bonn, fotoğrafın çekildiği alanı dikkatle inceledi, arka planda bazı küçük ağaçlar ve hem komutanın geniş bileşiminin bir parçası olduğu kolayca tanınabilir görünen hem de tam konumu açısından tanınmayan bir bina fark etti.

"Bu Er Bonn ile cinsel ilişkiye girdiniz mi?"

Bonn subaya inanamayarak baktı, dikkatini resmin analizinden önündeki isimsiz memura çevirdi. Kızı hayatında daha önce hiç görmemişti ve soruşturma merkezindeki sürpriz görüşmenin bu kadar ileri gitmesinden hiç memnun olmadığını söylemeye gerek yok, çünkü artık tehlikeli bir uçurumun içinde yaşadığını anlıyordu. cehenneme çok uzaklara düşmek çok kolay.

"Bu kızı hayatım boyunca daha önce hiç görmedim memur bey."

"Bence onu becerdin."

Memurun havası düşmanca bir sorgulamaya dönüşmeye başlayınca Bonn'un yüzü kızarmaya başladı.

"Onu becerdiğini kabul et!"

Bonn hiçbir şey söylemedi.

Memur yerinden fırladı, masasının etrafında yürüdü ve hafifçe eğilerek yüzünü Bonn'un kulağından iki inçten daha az uzağa koydu. Sol eli katlanır sandalyenin arkasına dolandı, avucu erin sol kolundaydı, böylece Bonn en ufak bir harekette hemen hareketsiz hale getirebiliyordu. Bu sırada memurun sağ eli Bonn'un yakasını tutmak için kalkmıştı. Boğulma, özel için fiziksel olarak acı verici değildi, ancak zorunlu rahatsızlıktaki mesaj, olduğu gibi, oldukça açıktı.

"Seninle anlayacağın bir şekilde konuşmaları için bazı insanları aramamı ister misin, er? Çünkü belli ki beni anlamıyorsun, beni anlamaya çalıştığına da inanmıyorum, değil mi?”

Memur, Bonn'un ceketini yavaş yavaş sıkılaştırırken, sorgusunu eşit bir tonda yaparken, Bonn memurun nemli nefesini kulağında ve boynunda hissedebiliyordu. Dizginlenemeyen sadizm her an çözülürse Er Bonn bunu yüreğinde hissedebilirdi. Subay, Bonn'u kavradı ve birkaç adım geri çekildi.

“Yüzünü duvar askerine daya...”

“Bunu hiç görmemiştim...”

"YÜZÜNÜ Orospu Çocuğu !!"

Direnişte herhangi bir hareket, işleri daha da kötüleştirecekti, bu yüzden Bonn hızla en yakın duvara yürüdü ve emredildiği gibi burnunu duvara dayadı. Memur itaatkar bir tavırla bu duruşu aldıktan sonra, uyarıda bulunmadan hemen arkasından yürüdü ve toplayabildiği tüm güçle açık avucunu erin kafasının arkasına vurdu, Bonn'un öne doğru sendelemesine ve burnunu betona çınlayan bir çatırtıyla çarpmasına neden oldu. siyah duvar. Bonn'un burun deliklerinden sel gibi kan akmaya başlar. Bonn beton duvarın yüzeyinden uzaklaşmaya başlamadan önce kan akışını durdurmak için körü körüne burnunu tuttu.

"SANA YALAN DUVARDAN UZAK DUR demedim mi seni lanet pislik??? SİZE BUNU YAPMANIZI SÖYLEDİM Mİ???"

Çığlık atan ihtar odayı doldururken, memur kolunu dışarı çıkardı, yüzünü duvara geri sürmeden önce küçük bir avuç Bonn'un saçını tuttu ve kan yeniden ve parmaklarının arasından büyük bir güçle fışkırmaya başlayınca Bonn'un acıyla çığlık atmasına neden oldu. , şimdi iki kez kırılmış burnundan gelen arteriyel akışı durdurmak için boşuna bir girişimde hala yüzüne tutundu.

Er hangi sınavdan geçerse geçsin artık kaybettiğini ve hızla kaybettiğini anlamıştı. Yüzündeki ani ve vahşi yaranın şoku ve acıyla gözlerini kısmaktan görüşü bulanıktı, kafası da sorgulama merkezinin içindeki küçük ofisin inatçı beton duvarına çarpmanın bir kısmını emmişti. Bonn, memurların değil, diğer iki elin onu iki yanından tutup memurun masasına doğru götürdüğünü hissettiğinde geriye doğru sendelemeye başladı.

"O pisliği masanın üzerine koy."

Artık gözle görülür şekilde daha sakin ve saldırgan çabalarından bir şekilde kurtulmuş olan subay, masaya doğru yürüdü ve bir eliyle cam kül tablasını ve likör şişesini, diğeriyle de deri dosya ve fotoğrafları çıkardı ve onları zarar görmeyecek bir yere koydu. yakındaki bir dosya dolabının tepesinde, soluk gri renkte. Bu arada, görünüşe göre Bonn gözlemlenecek durumda değilken içeri giren, yüzleri siyah maskeler ve renkli gözlüklerle tamamen kapatılmış iki iç güvenlik görevlisi Bonn'u masanın üzerine sürükledi. Hâlâ ağır kanaması olan Bonn kendini masanın üzerine eğilmiş, kemeri çözülmüş, pantolonu ve iç çamaşırları ayak bileklerine dolanmış halde buldu.

Memur durakladı ve dosya dolabının üstündeki resimlerden birini çıkardı ve onu klasörden çıkardığı şeffaf plastik bir kılıfın içine kaydırdı. Bunu, siyah maskeli ve siyah giyimli güvenlik görevlileri tarafından her iki yanında sıkıca tutulan talihsiz er ile doğrudan göz hizasında masaya kaymaya başladı.

"Sevgili er, sizden bir kez daha önünüzdeki resme çok yakından bakmanızı rica ediyorum. Bu yüze çok ama çok dikkat edin. Gerekirse birkaç kez daha soracağım, ama uzun sürmez, kesinlikle süresiz olmaz, çünkü hepimiz örgütün işiyle meşgulüz, değil mi? Peki, öyle olmamız gerektiğini mi söylemeliyim, öyle olmalıyız. Bu kişiyi özel gördünüz mü? sahip olduğunuzu biliyoruz. Kişisel olarak sahip olduğunuzu biliyorum! Bu kişiyle belki de cinsel ilişkiye girdiniz mi, hatta belki birlikte iç devletin yönetimine karşı karşılıklı itaatsizlik yaptınız mı, birlikte hareket ettiniz mi, komutanın kendisinin isteklerine karşı vekaleten hareket ettiniz mi? Sadece bize özelden haber ver, bize haber ver ve hemen şimdi bilmemize izin versen iyi olur!” Subay, yumruğunu masaya vurarak son üç kelimeyi vurguladı ve ortaya çıkan titreşimlerden kızın resminin dolmasına neden oldu.

Bonn, bilinmeyen bir kayganlaştırıcıyla yağlanmış eldivenli bir parmağın yavaş ve ısrarlı bir şekilde makatına sokulduğunu hissedince birdenbire üzerinde soğuk bir ürperti hissetti. Bonn, güvenlik görevlisi parmağını erin bağırsaklarına daha derine sokarken, diğer parmaklarının eldivenli mafsalları erin çıplak

sırtının açıkta kalan etine sürtünerek ince yüzlü kızın dakika sayaçlarını inceleyerek resme baktı. Soğuk deri kaplı parmaktan habersizce gerilmiş anüsünün ihlal edilen duvarları, iç sinir uçlarında tarif edilemez derecede acı veren protestolara neden oldu.

Kırık burundan kan akışı durmuştu ve mevcut kan pis bir şekilde pıhtılaşmaya, burun deliklerini tıkamaya ve erin ağzından nefes almasına neden olarak, şu anda gerçekleşen tacizin ruh halini vurgulamaya başladı. Bonn'un zihni yarışmaya başladı. Onun ne yapması gerekiyordu?

"Efendim bu kızı hayatımda hiç görmedim..."

Bonn'un sesi, kanla tıkanmış burun deliklerinden tüm normal nefes almayı kestiği ve ciğerlerine oksijen akışını artırmak için ağzının açık kalmasına neden olduğu için üç haftalık bir soğuk algınlığının kurbanı gibi geliyordu. Memurun suçlamalarına verdiği zavallı tepki, şu anda bulunduğu rahatsız edici ve açıklayıcı pozisyonla katlandı, sarhoş bir kocanın vahşi hamlelerine hazırlanan talihsiz bir eş gibi masanın üzerine eğildi.

"...ama onu gördüğümü söylememi istiyorsan, onu gördüm."

"BENİ PATRONİZE ETMEYİN SENİ FİLT PARÇASI, siktiğimin bok parçası!!!"

Subayın ruh hali şimdi tamamen düşmanca bir tona ve öncekinden daha da artan bir dereceye dönmüştü. Bonn, bu durumda kendisine yardımcı olabilecek birkaç saniyelik akıl yürütme sağlamak için kendini toplamaya çalıştı. Bu sırada, önüne konulan kimliği belirsiz kişinin siyah beyaz fotoğrafına istemsizce bakmaya devam etti, kenarları artık kendi kanıyla lekelenmişti. Bonn plastik kasayı not etti ve vidaların dönüşünü kendi zihninde hissedebiliyordu, memur açıkça oldukça titizdi ve muhtemelen daha önce bu rutinden geçmişti. Bu noktada, Bonn'un akıl sağlığı kenarlardan çatlamaya başladı. Kısa bir stres kaynaklı halüsinasyon anında, resimdeki figürün içinde bulunduğu kötü duruma hafifçe gülümsediğine neredeyse inanabilirdi. Kendini şimdiki zamana geri getirerek, kalan gücünü topladı ve rahatsız pozisyonunda elinden gelenin en iyisini subaya bağırdı.

"NE DEMEMİ İSTİYORSUN?"

Subay ve muhafızlar arasında alınıp verilen alçak sesle emirleri duyabiliyordu ve bağırsaklarına sıkışan parmak şimdi iki parmak haline geldi ve mümkün olduğunca derine indi, diğer muhafız erin küçük sırtına bir gece çubuğu sıkıştırdı, iğneledi. onu memurun masasına daha güvenli bir şekilde oturttu ve duruma uygun olduğundan şüphe yok ki giderek daha müstehcen bir duruş sergilemesine neden oldu.

"Er Bonn, bu sonsuz ileri geri gidişlerden bıktım usandım. Artık değerli organizasyonel zamanınızı boşa harcıyorsunuz. Şu anda diğer adamlarla birlikte talim sahasında olmanız gerektiği gibi, şok birliklerinin zamanını, yoldaşlarınızın zaman askerini boşa mı harcıyorsunuz? Bu doğru değil mi? Bu kahrolası saniye?"

Bonn, memurun soruşturmasını onayladığını doğrulayan bir inilti çıkardı.

“Ama talim sahasında, komutanın bakışları altında olmak ve onun her zaman izlediğini bildiğiniz gibi, orada bir katil olmak için eğitim almak yerine, burada ofisimde kıçıma alıyorsun. küçük bir sürtük, değil mi, değil mi, seni kahrolası bok parçası!"

Memurun konuşmasına vurgu olarak, gardiyan Bonn'un makatına üçüncü parmağını soktu ve ileri geri itmeye başladı, erin çenesine şimdi memurun masasını bolca lekeleyen kanı bulaştırdı. Bonn bağırsaklarının derinliklerinde rahatsız edici bir gümbürtü hissedebiliyordu. İşler çok ama çok yanlış gidiyordu.

"Özel talim alanına geri dönmek istemiyor musun?"

Bonn, bir şekilde sorgulayıcısına kabul ettiğini iletmeyi başaran gırtlaktan bir ses çıkardı.

"Güzel, şimdi özel bir yere gidiyoruz, aklında bir hedef var ve bu hayatta hedefler önemli. Biriminizin zamanını boşa harcadığınızı belirledik, ancak açık havada yayınlamanın da doğru olduğu bir şey var ki, bu sorgulamayı uzatmaya devam ederek benim değerli zamanımı da boşa harcıyorsunuz ve evet, bu noktada kendi kendinize şunu söyleyebilirsiniz. ve sorgulamadır. Kendini düzeltmeden özeleştiri hiçbir şeydir, özeldir, hiçbir şey değildir!"

"Benim zamanımı, iç güvenliğin zamanını boşa harcarsanız, doğrudan komutanın kendisini, komutanın kurumunu, komutanın misyonunu rencide ediyorsunuz. İç güvenlikle ya da her kim ve kim olursa olsun, kimseye saygı duymadan, lanet olası herhangi bir bedenle dalga geçmeyi seviyor musun?" Memur, dosya dolaplarından birinin tepesinden deri bir blackjack aldı ve Bonn'un yüzünden bir inçten daha az bir mesafede masanın üzerine vurdu.

"Çok özel, sevgili, sevgili özel, eğer yaşamaya devam etmek istiyorsan - tekrar ediyorum - BU İKİNCİ ZAMANDA ÖLMEK İLE İLGİLENMİYORSAN - o zaman sadece itiraf etmelisin ve sonra seni bilgilendirebiliriz, hikayenin sonu. Anlıyor musun? Çözümünüze giden yol budur - Seçeneğinizin ne olduğunu olabildiğince açıklığa kavuşturuyorum."

"Subay..."

"Evet?"

"BEN..."

"ÖZEL KONUŞUN!"

"İtiraf ediyorum!"

Artık kesinlikle onarılamayacak durumda olan burun yaralanmasının stresi ve onu arkadan inceleyen eldivenli parmakların sürekli baskısı nedeniyle kelimeler garip bir şekilde ağzından çıktı.

"İtiraf ediyor musun?"

"İtiraf ediyorum!"

"İtiraf ediyor musun? Konuş pis pislik!"

"İTİRAF EDİYORUM!!! İTİRAF EDİYORUM!!! İTİRAF EDİYORUM!!!"

Bonn, gece çubuğunun küçük sırtına saplandığını hissetti. Subayın gözünün ucuyla görünen yüzü, hızla yüzeye yükselen daha da kara bir öfkenin yüz buruşturmasına dönüştü.

"Er Bonn, BU RESME BAKMAYI HAK ETMİYORSUN!"

Memur, masanın üzerindeki plastik kasanın içindeki fotoğrafı kaptı ve Bonn'un görüş alanından çıktı ve büyük bir gürültüyle dosya dolabının üstüne koydu.

"Bu kızı gördüğünü itiraf mı ediyorsun? Bu kızı gördüğünü itiraf mı ediyorsun? Az önce bana 'itiraf ettiğini' mi söyledin??? Bu kızı HİÇ görmediğini söylüyorum! Aslında bu kızı sefil hayatın boyunca hiç görmediğine eminim. Beni aptal gibi göstermeye mi çalışıyorsun? Pekala, şimdi, bence aptal sensin. Yakında bana yalan söylediğin için, iç güvenliğe yalan söylediğin için, lanet olası organizasyona yalan söylediğin için ne

kadar aptal olduğunu keşfedebileceksin. Komutanın kendisine de yalan söylüyor olabilir, değil mi? Er Bonn'u tekrar söylüyorum ve sizin açınızdan yanlış yorumlama şansı olmadan, cevabınıza göre kahrolası bir YALANCI olduğunuzu ve ayrıca büyük olasılıkla AYNI ZAMANDA DAHA FAZLA YALANCI olduğunuzun farkına varması için şunu vurguluyorum!"

Bonn sessizce ağlamaya başladı, gözyaşlarının tuzunu ekleyerek masanın üzerindeki hala ıslak kan lekelerini ıslattı.

"Onu temizle, o kadarını bile hak etmiyor!"

Bonn eldivenli parmakların ani bir hareketle anüsünden çekildiğini hissetti.

Komodin sırtının küçük kısmından çekildi ve bir itme ile masadan itildiğini, istemsizce yere yığıldığını hissetti.

“BU HAİNİ SAÇIN!”

Yüzü olmayan ve ürkütücü olan gardiyanlar, onu dik bir şekilde ayağa kaldırdılar, savaş ceketini yırtarak açtılar ve iki dakikadan daha kısa bir süre içinde vücudundaki diğer tüm giysi parçalarını çıkardılar. Muhafızlardan biri, kemerinden büyük bir bıçak çıkardı ve erin savaş botlarındaki tüm bağcıkları söküp kenara fırlattı, böylece onları daha geleneksel bir şekilde mümkün olandan çok daha hızlı bir şekilde çıkardı.

“DS kontrol etmek, DS kontrol etmek, kontrolü ele almak.”

Memur şimdi masasının arkasına oturdu ve CB tipi bir telsiz cihazına konuştu.

Küçük ekipman parçasına bağlı hoparlör ünitesinden elektronik bozulma yayıldı ve hattın diğer ucunda isimsiz bir ses konuştu.

"Kontrol."

"Buraya iki koruma daha getirin ve bazı kısıtlamalar getirin, bunu Ar-Ge'ye gönderiyoruz, bu yüzden makbuz için önümüzdeki on dakika içinde yanınızda hazır olun."

"DS'yi onaylayın, gardiyanlar yolda."

Subay daha mikrofonu yerine oturtmadan Bonn, zincirlerin metalik şıngırtısıyla birlikte koridorda koşan savaş botlarının belirgin sesini duyabiliyordu.

Kapı vızıldayarak kilidi açtı ve iki büyük muhafız, tıpkı meslektaşları gibi giyinmiş olarak içeri daldı. Ateşli silahlar çekilmiş, metal zincir ve kemerlerindeki klipslere bağlı deri kıskaçlarla bağırarak ve tam baskın pozisyonunda geldiler.

“YÜZÜ YERDE YÜZ !!! YERDE!!!"

Şimdi özel çırılçıplak soymayı başaran ilk muhafız grubu, Bonn artık sadece harap olmuş yüzündeki kan lekelerini giyiyordu, Bonn'u aşağı itti ve diğer iki muhafız içeri girerken onu yüzüstü yere serdi. , silahlarını kılıfına sokup ayak bileklerine kelepçe takarak. Kelepçeler takip etti, ellerini arkasından getirdi. Her iki kısıtlama seti daha sonra birbirine bağlandı ve onu domuz bağlı hale getirdi.

"Hoşçakal Er Bonn, sadece kurallarına göre oynasaydın bu çok daha kolay olabilirdi."

Bonn, dört muhafız tarafından her bir uzvunun acıyla kavrandığını ve yerden kaldırıldığını hissetti. Odanın soğuğu, onun zorunlu çıplaklığıyla üç katına çıkmıştı. Memur masasından kalktı ve muhafızların önüne yürüdü. Bonn'un yüzü yere doğru baktı ve sonra memur yaklaştıkça, memurun deri çizmelerinin görüş alanına girdiğini gördü. Memur Bonn'u saçlarından yakaladı ve garip pozisyonuna rağmen yüzünü görebilmek için başını kaldırdı. Bonn'un gözyaşları ve kanla bulanmış gözleri, acı dolu sisin içinden memurun zalim yüzünü, yüzünde öfkeli bir kaş çatma, alnından ter damlamasını gördü.

"Bir dahaki sefere o kadar hoş olmayacak, seni temin ederim ki, seni götürdükleri yere vardığında bunu hatırlamanı umuyorum."

Kapı zili çaldı ve memur, mahkumlarıyla birlikte ofisten çıkmaya devam eden dört gardiyan için kapıyı açık tutarak yürüdü.

"Koruma."

Erin sol kolunu tutan muhafız, maskeli yüzünü memura çevirdi.

"Eğer bir mahsuru yoksa, kontrolde onlara, pisliği temizlemesi için birini göndermelerini söyle, ben düzenli bir masa tutmayı severim." Memur, masasının ahşap yüzeyinde biriken kırmızımsı lekelere onaylamayarak bakarak geri döndü.

"Evet efendim."

Memur ofisine geri çekildi, kapısını arkalarından kapattı ve gardiyanları görevlerini yapmaları için bıraktı. Ani bir yürüyüşle gardiyanlar koridordan güvenli bölgeye doğru ilerlediler. Muhafızlar, çıplak kıçları bağlı ve ağlayan tutsaklarıyla yanından geçerken, birkaç idari sekreter, soruşturma ofislerinden birinin dışındaki koridorda aylak aylak aylak aylak dolaşıyordu.

Elinde not defteri tutan bir esmer, ıslık çalan ve gözlüğünü indiren, kaşlarını yaramazca yukarı kaldıran diğer sekretere döndü.

"O küçük et parçası hayatının vaktinde olacak abla!" İki kadın da gülmeye başladı. Gülmek hoş değildi. Muhafızlar, yedekte Bonn, iç güvenlik binasının diğer kanatlarına doğru giden özel güvenlik bölgesinin başlangıcını belirleyen zemindeki boyalı çizgiyi geçtiler ve sağdaki başka bir koridorda ilerleyerek tesisin iç kısmına doğru gözden kayboldular. .

BÖLÜM 3

Mareşal, kan kırmızısı bir güneş doğuya doğru önündeki dağların tepesini aydınlatarak arkalarından inmeye başladığında ormanın kenarına oturdu. Hava müsait olursa, küçük biriminin dağları yürüyerek geçmesi bir hafta alacak ve ardından düz bir zemine ve üsse ulaşmadan önce birkaç gün daha tepelerin eteklerinden geçecekti. Mareşal, güneşin ölmekte olan ışınlarını ormanlık dağların tepelerine kıpkırmızı ışık saçarken izlerken, günün bu saatinde merkezde neler olacağını düşündü. Şok birliklerinin ve görevde olmayan diğer örgütsel sektörlerin çoğu, ülkenin toplumsal çöküşün tarihi ve yetmiş beş yıldan fazla bir süredir zirvesine ulaşan nükleer savaş da dahil olmak üzere çok çeşitli konularda akşam sınıf eğitim oturumlarına katılacaktı. önce. Bu nedenle, yaşayan neredeyse hiç kimse, belki de (onun ya da tanıdığı hiç kimsenin tanışmadığı) birkaç izole birey dışında, kurumsal kütüphanede saklanan dikkatlice sansürlenmiş kitaplar dışında, dünyanın o zamandan önce nasıl olduğunu hatırlayamazdı. Bu, belirli bir güvenlik sıralamasında, organizasyonun çoğu üyesi tarafından kontrollü bir şekilde erişilebilirdi.

Mareşal, kıyametten önce dünyanın nasıl olduğunu kesinlikle hatırlamıyordu, çünkü kendisi çöküşten birkaç on yıl sonra toplumsal anarşinin kan ve ateşinin tam ortasında doğdu. O ve annesinin yaşadığı bölgede, örgütün mevcut karargahının kuzeyindeki bir ülkede, faaliyette olan silahlı gruplarda çok daha fazla çeşitlilik vardı. Bununla birlikte, uzun süredir feshedilmiş siyasi ve dini ideolojilere göre faaliyet gösteren, eski günlerin gerilemeleri, gerilla savaşı yürütmenin modası geçmiş yöntemlerine biyolojik bir uyumla birleştiğinde, grupları kolayca emildi, zorla ele geçirildi veya zamanla örgüt tarafından yok edildi. .

Mareşal, hatırlayabildiği ilk andan itibaren bu organizasyona hayrandı. Annesi, doğduğu bölgede yaşayan ve örgütten korku ve nefretle bahseden sözde “egemenler”e karşı muhbir olarak çalıştı, onlardan komünistler, suçlular ve gerçek anlamda hiçbir anlam ifade etmeyen diğer kitabeler olarak bahsetti. Dünya devletlerinin kitlesel insan hayatı kaybı ve gelişmiş altyapının kalıcı kaybı ile kendilerini yamyamlaştırmadan önce, işlerin şu anki gidişatıyla tarih öncesi olarak da kabul edilebilecek bir zamanda, bu tür adlandırmaların ne anlama geldiği hakkında.

Kendi bölgelerindeki insanlara karşı casusluk yapmaları karşılığında, birçoğu onunla akrabaydı (bugünlerde bu o kadar da önemli değildi - ve en ufak bir örgütlenme eğilimi ideolojisine sahip herhangi bir kişi, geleneksel olarak uygulandığı şekliyle aileciliğin, açıkça anlayabilirdi. iğrenç, bir burjuva sapkınlığından başka bir şey değil), mareşalin merhum annesi, düzenli olarak aldığı ve dikkatle gizlendiği tayın paketleri, karaborsa likörü, keskin silahlar ve gizli ideolojik eğitim materyalleri aldı. evlerinin arkasındaki ormanda terk edilmiş küçük bir yapıda döşeme tahtaları.

Annesi ona erken yaşta aktif olarak okumayı öğretti ve aldığı organizasyonel broşürleri ve ilgili materyalleri incelemesi için onu aktif olarak teşvik etti. Bu, annesinin ona emanet ettiği büyük, tırtıklı silahla pratik yapma tutkusu ile birlikte, bilincine, yaşı gelir gelmez örgütün kayıtlı bir üyesi olma hedefini yerleştirdi. Örgüt on bir yaş ve üzerinde işe alındığında, şimdi yaş aralığı önemli ölçüde düşürülmüştü ve hayatlarını beşikten ölüme neden olmak için eğitilerek geçirerek altı yaşında tehlikeli görevlere gönderilen birçok çocuk vardı. , casusluk yapmak ve grubun ihtiyaçlarına göre siyaset ve askeri bilimin diğer karmaşık yönlerini ortaya çıkarmak.

Mareşal, çıkıntının üzerindeki kayadan doğruldu ve geldiği yoldan kampa geri dönmeden önce son bir kez doğuya baktı. Gün batımından önce, doğuda, tüm ihtişamıyla yükselen dağların manzarasını ve kısa bir mola vermesine izin vererek raporunu zamanından önce bitirmişti. O sırada eskortları hala kadınla oynuyorlardı, on beş sayfalık zorunlu belgeyi doldurduktan ve elektronik veriye bundan fazlasını girdikten

sonra kadının boğuk keder ve korku çığlıkları, başının kaldıramayacağı kadar fazlaydı, şimdi hepsi vardı. örgütün sınırları dışındaki tüm görevlerde yanında taşıdığı asma kilitli bir kutuda güvence altına alındı. 'Örgüt alanının dışında', şu anki bölgesiyle ilgili olarak bu noktada neredeyse yanlış bir isimdi, çünkü karşılaştıkları az sayıdaki sakin, tek başlarına ya da küçük sürüler halinde var olan vahşilerden biraz daha fazlası, onları enkaz olarak işaretleyen duygusal ve kırılgan yaratıklardı. düşmüş medeniyetin Detritus çöptür ve örgütün ve onun acımasız, gelecek etiğinin, kıyamet öncesi insani kirleticilerin herhangi bir iz bırakmadan tamamen ele geçirebilmesi için çöpleri yok etmek, geçmişi süpürmek komisyonunun görev tanımı ve görev tanımı arasındaydı. onların tarihi eseri. Tıpkı saman gibi, basitçe yaşayan ama jeopolitik hakimiyet ve kontrol için fanatik arzunun yakıtını özümsemeyenler, bu kadar basit bir şekilde, gelen şiddetli rüzgar tarafından aniden uçup gidebilirler.

Yalnız anne ve çocuğun günün erken saatlerinde mareşal ve seçkin muhafız birliği tarafından pusuya düşürüldüğü bölgenin yakınında, vahşet seviyesi hızla devam etti ve kendisini sürekli olarak tarif edilemez derecede korkunç bir sahada tutmayı başardı, düşünüldüğünde büyük bir başarıydı. daha önce talihsiz kurbanlar üzerinde gerçekleştirilen açılış eylemlerinin yoğunluğu.

Mareşal, kadın ve ölmekte olan çocukla birlikte iki iç güvenlik ataşesini terk ettikten sonra, daha önce örgüt için ceza kampı muhafızı olarak çalışan ataşeler, mareşalin kişisel muhafızının prestijli pozisyonuna yükselmeden önce, Kendilerine sonuna kadar eğlenmeleri talimatı verildiğinde, kendilerinden yararlandılar ve amirlerinin onayını oldukça ciddiye aldılar.

Muhafızlar, normalde anlaşıldığı gibi askeri anlamda daha az olağanüstü olsa da, mareşalin kendisine çok benzeyen bir geçmişe sahipti. Her ikisi de, komutan kuvvetleri tarafından kısa süre önce ele geçirilen ve örgütsel program açısından çok az muhalefet içeren bir bölgede doğmuş olmaları dışında, çocukluklarının erken dönemlerinde örgüt ideolojisine maruz kalmışlardı.

Örgütsel kaleler olarak yeni yerel kimliklerine henüz yeni başlayan alanlarda, örgütsel mevcudiyetin dramatik bir şekilde bilinmesini sağlamak ve düzenli ve tutarlı bir temelde örgütsel kontrole karşı gerçek veya algılanan yerel muhalefete karşı en az on ila on iki cezai eylemde bulunmak zorunlu kabul edildi. Örgütsel kontrole karşı fiili bir muhalefetin olmadığı durumlarda, şok birlikleri ve ilgili personel, geçmişlerine ve kişisel ve sosyal geçmişlerine bağlı olarak gelecekteki potansiyel problemler olarak belirlenen bireylere yönelik cezai baskınlar ve kamu eleştiri mitingleri ve infazlar gerçekleştirecektir. topluluklar. Bu konuda seçimlerin yapılmasına yol açan soruşturma çalışmaları, sahadaki istihbarat görevlileri tarafından yürütüldü, potansiyel hedeflere ilişkin bilgiler, bölge genelinde bulunan yerli insan kaynakları tarafından yerel istihbarat görevlilerine iletildi.

Eleştiri mitinglerinde, baskınlarda ve infazlarda sergilendiği gibi bu tür baskıcı siyasi tiyatro olmadan, gelecekteki olası herhangi bir muhalefete, yeni başlayan veya aktif operasyonlarını desteklemek için fiili yeşil ışık verilecek ve örgütün misyonunu destekleyen sadıklar, eksiklik karşısında moralleri bozulacaktı. mekanik ve uygulamalı toplumsal vahşet.

Son nükleer savaş başlığının, bilinen tüm kıtalarda parıldayan ölümle parıldayan radyasyon güneşinin soykırımsal ışınlarını göndermesinden bu yana yetmiş küsur yıl, ancak kayda değer miktarda kan, kasap ve şiddet insanların dikkatini çekmeyi başarabilirdi. Halk, daha incelikli siyasi iletişim araçları için etkili ve gerçekçi bir şekilde mahvolmuştu.

Şimdi mareşal için güvenlik çeken adamlar aynı bölgede büyümüşlerdi. Gençliklerinde etkileşime girmemiş olsalar da, ortak geçmişleri, yetişkinliklerinde ve profesyonel yaşamlarında, özellikle mareşalin kişisel hizmetinin kapalı atmosferinde güçlü bir dayanışma için yeterli temel sağladı.

Çocukken katıldıkları askere alınmış örgüt güçleri tarafından düzenlenen zorunlu propaganda mitinglerinden zaptedilemez izler, ruhlarının derinliklerine yerleşmiştir. Teşkilatta tüm propaganda faaliyetleri münhasıran istihbarat müdürlüğü tarafından formüle edilip yönetilmekte, literatür oluşturma, müfredat oluşturma, halka açık etkinlikler düzenleme gibi işleri yapacak ayrı bir iç şubeye ihtiyaç kalmamıştır. Bununla birlikte, bu kümelenmenin amacı, özellikle arenalarda, propaganda örgütün misyonu için tartışmasız bir şekilde hayati bir öneme sahip olduğundan, köşeleri kesme veya ilgililer adına herhangi bir düzen eksikliği olduğunu gösterme girişiminde bulunmadı. işe alım ve insan kaynaklarının toplanması.

Propaganda faaliyetlerinin doğrudan istihbarat şubesi tarafından yönetilmesiyle, komutan, söz konusu propagandanın zorunlu görevlerinden sorumlu olanların, askeri ve istihbarat güdümlü psikolojik savaş metodolojilerinin ve gelişmiş polis zorlama teknikleri ve eğitiminin tam ölçüsünün parmaklarının ucunda olduğundan emin olabilirdi. Bütün zamanlar. Özellikle halka açık mitingler bağlamında, böyle bir düzenlemenin etkililiği, yetkililer nutuk attığında ve yerel halktan seçilmiş kişiler, kalabalığın içinde istihbarat tarafından işe alınan kişiler arasında sorunsuz bir şekilde koordine edilebildiği için, geçit törenlerinde çarpıcı bir şekilde görülebilirdi. kendilerini, konserde, kitle grubu etkisi için.

Daha spesifik istenen sonuçların ve özel girişimlerin yanı sıra, genel olarak, kitlesel mitingler, orta ve ağır destekçilerin demografisinde örgütün hedefleri ve liderliği için kibirli bir tutum, grupla tam bir özdeşleşme ve fanatizm geliştirmek için tasarlandı. , zihinlerinde en ufak bir gizli isyan tohumlarına sahip olabilecek kişilerde kan donduran bir korku uyandırmak için. Mitingler nerede yapılırsa yapılsın hemen hemen her zaman aynı formülü izledi ve değişmez bir şekilde, kasabanın ana şeridinden veya kesinlikle kırsal bir ortamda düzenleniyorsa ana yol boyunca yürüyen bir şok birliği birliği ile başladı.

Genellikle kırk birliklerden oluşan bir grup, yan yana beşer sıraya bölünmüş olarak, alayın büyük bir kısmını oluştururdu. Bunun önünde, teşkilatta gayri resmi olarak anılan bebek tugaylarının bir bölümü, beş ile on bir yaşları arasındaki erkek ve kızlardan oluşan gençlik kolordusu olacaktı. Örgütün sınıf başkanına veya birinci sınıf birinciliğine tuhaf eşdeğeri olan yerel gençlik birliklerinin papazı, yanan bir insan kafasından yapılmış bir meşaleyle geçit törenine başkanlık edecekti. Baş her zaman örgütün kendisinin bir üyesiydi, başlangıçta düşünüldüğü gibi bir dış düşman değil. Komutanın dış isyancılara yönelik politikasını eve götürmeyi amaçlayan gösteri, daha sonra, propaganda mitinginin sonunda ve zirvesinde ortaya çıkacaktı.

Korkunç alevli bir meşale şeklinde bir insan kafasının teşhir edilmesi geleneği, organizasyonun erken dönemlerinde, dünya çapındaki nükleer yangının korkunç doğrudan sonuçlarının bir parçası olarak aleni radyasyon zehirlenmesi semptomlarının her yerde görüldüğü günlerde başlamıştı. O günlerde ve sonraki günlerde, grubun özellikle fanatik üyeleri, grubun bireysel üyelerinin kolektif bütünün amaçlarına mutlak ve tam bağlılıklarının bir işareti olarak tüyler ürpertici bir ritüel intihar eyleminde bulunmaya gönüllü olurlardı. O günlerde, savaşlara daha yakın, gönüllüler genellikle radyasyondan olumsuz etkilenenler arasından çekilirdi ve her şeye rağmen pratik nedenlerle örgüte uzun vadeli hizmet vermeye devam etmeleri sorgulanırdı. ideolojik elan dışarı. Ritüel intiharın ardındaki ezoterik neden, savaşın kendisi kadar eskiydi ve bazı eski kültürler arasında, elde etme lütfu karşılığında savaş, ölüm, gece ve yıkım tanrıçasına

kopmuş bir insan başı kurban etme uygulamasına dayanıyordu. savaş alanında zafer. Başı, hem destekçilerin hem de potansiyel düşmanların önünde geçit töreni yapılacak yanan bir şehitlik sembolüne çevirme pratiği, görünüşe göre örgütün kendi yeniliği gibi görünüyor, ancak birçok kişi böyle bir uygulamanın çok önceden örgüte benzer belirli oluşumlar içinde yürütüldüğünü kabul etti. .

Mitingden hemen önce düzenlenen ve sadece üniformalı grup üyeleri ve liderlerinin katıldığı özel bir törenle, gönüllüler arasından, şok birlik ve istihbarat teşkilatından rütbeli üyelerden oluşan özel bir komite tarafından gizli seçim yoluyla seçilen şehit, şehitlik eylemini ciddi ve acımasız bir ayinle gerçekleştirin. İkinci Dünya Savaşı sırasında Naziler tarafından geliştirilen ve kullanılan orijinal metamfetamin formülüne dayanan gerçek narkotik unsur olan, bir örgüt doktoru tarafından uygulanan uyarıcılarla bağlanmış özel olarak üretilmiş bir likörle güçlendirilmiş, şehit sahneye götürülecek, yandan yan yatacaktı. törene giden son günlerde şehidin sefa cariyeleri ve kişisel refakatçileri olan kadınlar (şehidin kadın olması durumunda erkekler) tarafından her iki tarafta. Büyük bir şenlik ateşi ve büyük metal kaplarda bulunan sayısız kurbanlık odun yığını, ritüel gerçekleşirken korkunç sahneyi aydınlatmak için kullanılacaktı.

Bir kaidenin üzerine, örgütün amblemini taşıyan büyük bir siyah pankartın altına, bir ucunda bir testere bıçağı ve sapın içine gizlenmiş temel malzemeleri saklamak için bir bölme olan, hayatta kalma savaşı türünden uzun ve büyük bir bıçak koydu, hazırlanmış kaliteli bir parça aslen nükleer savaşlardan çok önce var olan ve o zamandan beri dini olarak sürdürülen şu anda feshedilmiş hükümetlerden biri için. Siyaha boyanmış, bir ustura keskinliğiyle keskinleştirilmiş kenarı dışında, kasvetli ve kanlı alet yağlanmış ve kötü bir ışıkla parıldayarak, ölümün nükleer zirvesinde dövülmüş bir kültün içinde kafir ve kişisel olmayan bir idol olarak duruyordu. .

Örgütün amblemi, komutanın, kişisel armasına gömülü tuhaf bir siyah maske takmış, yalnızca kendisi ve kendi seçkin muhafız birliği tarafından giyilen, üçüncü gözünün etrafındaki alana özenle boyanmış bir profil resmini içeriyordu. Yüksek kalibreli mermilerden oluşan palalar göğsünü geçti, madalyalar genişliğini kapladı ve kollarına, kemerine ve bacaklarına bağlı çeşitli askeri kemerlerden bıçaklar ve ateşli silahlar patladı; kuvvetlerinin kontrol ettiği bölgelerdeki tüm insan sakinleri üzerindeki organizasyon ve en yüksek otorite. Kabarık gözleri, boş ama aynı anda öfkeli, kimsenin hayal edemeyeceği kadar kabus gibi bir geleceğe baktı. Liderin profilinin arkasından devasa bir yarasa motifi yükseldi, aşağı doğru akan kan akışlarıyla uzun dişleri, komutanın imajını kutsadı ve eve örgütün korkunç, çılgın ve kötü niyetli doğasını ve nihai lideri getirdi. Çocukların en etli ve güzellerinden seçilmiş, özel olarak seçilmiş bir gençlik müzik grubunun birkaç üyesi, sahnenin her iki yanında yer seviyesinde duruyor, müstehcen üniformalar giyiyor, iğrenç trompet çalıyor ve askeri tarzdaki davullarda garip ritimler çalıyordu. . Dengesiz yaşlı erkekler ve kadınlar, fiziksel ve psikolojik olarak, dünyanın derinliklerinden yaşamı yok eden zehirlere hâlâ nüfuz eden radyoaktif kalıntıdan tamamen yok olmuş, tüm yaşamlarında aktif gençliğin kıvrak uzuvlarına ve figürlerine süt gibi gözlerle ve acınası cinsel özlemle bakıyorlardı. yüce şan.

BÖLÜM 4

"Bağırma yoksa kıçına sokarım küçük kaltak!"

Siyah saçlı genç bir kız, ufacık kafatasının üzerine acele bir topuz takmış, dört ayak üzerinde durmuş, teğmen sikini onun kaygan cinsel organına ölçülü ve enerjik bir şekilde sokarken, pert ve genç kalçaları ilkel bir tekerlek hareketiyle dönüyordu. vuruşlar. Teğmenin uyarısı üzerine, onun hayvansı homurtuları, saldırmaya hazır, öfkeli bir kobradan farklı olmayan, alçak, hastalıklı bir tıslama sesine dönüştü.

Teğmen, örgüt içindeki seçkin siyasi şahsiyetlerin, koridorlarla birbirine bağlanan, çeşitli toplantı salonları, konut odaları ve ofisleri içeren çok sayıda oluklu çelik binadan oluşan gizli bir üste düzenlenen konferanslara katılıyordu. Teğmen ve yüksek rütbeli bir askeri figürün kızının şimdi yaşadığı yer. Karşılıklı şehvetle birlikte yaşadıkları alan, yurtdışından gelen örgütsel irtibat üyelerine yakışır tüm temel anemilerle süslendi. Bir şifonyer, mevcut olana göre değişen boyutlarda bir yatak ve bazı masa ve sandalyeler, savaşlardan önceki dönemde eski düzen Amish tarafından kullanılan çeşitli basınçlı kandillerle aydınlatılan orta büyüklükte bir odayı donattı. .

Teğmen gecenin sevgilisine şizofrenik bir teslimiyetle dalarken, küçük, arı sokması göğüsleri düzensizce sallandı. Gidon bıyıklarından aşağı tükürükler süzülürken, dişinin kalkık kalçalarında birikiyor ve sonra artık üzerinde evlilik eğlencelerini gerçekleştirdikleri özenle hazırlanmış şilteyi donatan kirli çöl bronzu çarşafların üzerinde havuzlar halinde akarken gözleri çılgınca kafasına döndü.

Teğmenin eti, düşman tarafından ve her ikisinin de kendi kendine açtığı çeşitli yaralarla lekelenmişti ve örgüt içindeki en üst rütbeli subaylardan biri olan teğmenin şişirilmiş ve özür dilemeyen bir egoyla giydiği korkunç zihinsel durumun kanıtıydı. Deliliğin ayırt edici bir işaret olduğu bir grupta, teğmen herkesin hesabına göre son derece seçkindi.

Jiletlerden, savaş bıçaklarından ve benzer amaca yönelik diğer keskin uçlu aletlerden kaynaklanan açık yara izlerinin yanı sıra, teğmenin sadist görünümlü gövdesinde ayrıca çok eskilere dayanan birkaç kurşun yarasının izleri de vardı. Genel olarak tıp düşüşte olduğundan ve örgüt tarafından yönetilen şüpheli tıp eğitim merkezlerinde eğitim görenlerin önceki dönemin hekimlerinden çok farklı önceliklere sahip olması nedeniyle, savaşlar sonrası dönemde ateşli silah yaralanmalarından hayatta kalan son derece nadirdi. Uykusuz uzun süreler boyunca şiddet eğilimini ve savaş alanı dayanıklılığını artırmak için kullanılan uyarıcıların üretimi, sorgulamalar için hakikat serumları ve deneysel kimyasal ve biyolojik silahlar ve bunların uygulanma yöntemleri, tıp eğitimi veya bilimsel bilgisi olan herkes için en büyük öncelikti. .

Dış pencereleri olmayan çelik binalardan oluşan yekpare kompleksin derinliklerine gizlenmiş olan pirinç ziyareti yapılan yerleşim alanları, bayat ve havasız olmakla ün salmıştı. Bu, hem onun hem de kızın terden sırılsıklam olması gerçeğinin kanıtladığı gibi, teğmenin ilişki çabalarını daha da belirgin hale getirdi. Teğmen kızın terle ıslanmış kalçalarına masaj yaptı ve gece siyahı saçlarına karşı onun solgun, kusursuz teninin güzelliğini çekerken ağzından istemsizce grotesk dereler halinde dökülen kendi salyası çıktı. Şimdi doğrudan yatak başlığına bakan kızın okyanus mavisi gözleri, evinin mutfağından elde edilen kurum ve yabani domuz yağından yapılmış ev yapımı göz farı ile yapılmış derin siyah halkalardan bakıyordu. Gizli silah işinde bir yetkili olan babası, bol miktarda bir sporcuydu ve hala çoğalan, güçlü yapıları olan ve nükleer sonrası çevrelere son derece uyumlu olduğunu kanıtlayan, dünya doğal olarak yeniden ağaçlandırmaya başladıkça gelişen ve yaban domuzu için geniş ideal yaşam alanları sağlayan yaban domuzuydu. dişli canavarlar.

Kız başını çevirdi, teğmene doğru baktı ve dikkatini, nemli vajinasına sokmaya devam ederken tüm şişkinliğiyle ortaya çıkan lezzetli alayının kalkık eğrilerinden kısa bir süreliğine de olsa uzaklaştırdı. Huysuz bir suratla ona baktı, alt dudağını uzatıp gözlerini sahte bir masumiyetle büyüttü.

"Yapacağını sanmıyorum teğmen - hepsi tehdit!"

"O zaman tüm tehdit? Göreceğiz bakalım!"

Teğmenin gözleri de açıldı, sahte bir masumiyetle değil, onu ne kadar tahrik ettiğine artan bir şaşkınlıkla. Tüm doğru düğmelere basıyordu. Konferansın ikinci gecesinden beri sevişiyorlardı ve şimdi, dört gün içinde, delegelerin artık örgüt tarafından kontrol edilen genişleyen güney bölgelerindeki çeşitli görevlerine dönmeden önceki son geceydi. Teğmen, ıslak parmağını kızın kıçına yavaşça soktu, ileri geri kaydırdı ve yaklaşan sodomi için hafifçe genişletti. Kız keyifle mırıldandı ve yüzü olacakları önceden düşünerek titremeye başladı. Teğmen adına bu hareket sürpriz olmadı. Üretilen kontraseptifler artık mevcut değildi, tüm üretim kesinlikle tüketici arzusuna değil, askeri ihtiyaçlara dayanıyordu. Halkın askere alınan personeli ve askeri olmayan üyeleri, planlanmamış gebelikleri önlemek için daha yaratıcı yollar uygulamaya teşvik edildi. Teğmen masaj yapmaya devam etti ve sonra sert organını yarıktan çıkardı ve kalçalarının arasına soktu. Artık her şeyin hızında olan kız, birbirlerini Yunan fahişesi tarzında bitirirken bir heyecan hırlaması ile serbest bırakıldı.

Daha sonra giyindiler ve saati kontrol ettiler, bu da onlara, çeşitli talim ustalarıyla çürük bağırsakları içmek istemedikleri sürece, katılan personelin seans sonrası işlevlerinin çoğunun çoktan geçmiş olduğu gecenin yeterince geç olduğunu bildiren bir bilgiydi. yerleşkenin ortasındaki açık hava avlusunda yanan çöp varilleri etrafında uzmanlaşmış istihbarat personeli. Bu gece zaten oldukça eğlendikleri için, başka arkadaşlıklar aramaktan vazgeçip, bunun yerine, bir sonraki geceyi, odalarının sınırları içinde, birlikte ve yalnız başına geçirmeye karar verdiler. Teğmenin, alt rütbelilerin içeceği çürük bağırsaktan çok daha iyi bir şişe likör ve kıyı bölgelerine yapılan bir askeri seferden sonra kendisine verilen bazı purolar vardı ve onları güzel bir kızla değil, güzel bir kızla içmeyi planladı. kalabalığın ortasında. Bilhassa bu kız bir ziyafet ve dersti, aksine, iç güvenlikten gelen şok birlikleri ve hortlaklarla her zaman ve genellikle ilişki kurabilirdi, mesleğinin zorluğundan dolayı, bir araya gelmek isteyebileceğinden daha sıktı.

Çift şimdi odanın köşesindeki alçak masalardan birine oturmuş, birbirlerinin yüzlerini inceliyordu, teğmen sert kokulu kahverengi sıvının her birinden birer porsiyonu metal bardaklara döküp, bir tanesini anason kokulu bir cheroot ile birlikte ona veriyordu. Doğudaki sefer sırasında astlarından biri tarafından, adamı onları bulduktan sonra kendisine verilen, sahip olduğu birçok aileden birinin evinde, nemli bir mahzende doğal olarak nemlendirilmiş bir stok parçası. o bölgede yaşayan kişilerle ilgili olarak örgütsel ferman uyarınca bir kişiyi katletmek, yok etmek. Şimdi özel dikim siyah üniformasını giymiş olan kız, gaz lambalarından birine bir serseri yaktı ve uzun çekilişler yapmaya başladı, purosunun ucundaki yanan közün titreşmesine ve yüzünün etrafında büyük beyaz duman dalgaları göndermesine neden oldu.

"Burada işiniz bittikten sonra karargaha geri mi dönüyorsunuz teğmen?"

Daha önceki aktivitelerine rağmen, seks bittikten sonra belirgin bir formalite derecesi yeniden başladı. Teğmen, teknik olarak bazı akranlarından daha düşük olmasına rağmen, tartışmasız komutanın favorilerinden biriydi. Alt rütbe bir teknikti, siyasi oyunların bir parçasıydı, bazen örgüt içinde başlarını kaldırdı, teğmeni gizlenmemiş psikozu ve duruma göre başkalarıyla iyi oynayamaması nedeniyle bazı sektörlerde hedef haline getirdi. Ne olursa olsun, grup şeflerinin yüzde doksan dokuzu, her koşulda

teğmene geniş bir yatak verecekti. Şiddeti ve deliliği, komutanın kendi şiddet ve deliliğinin aynasıydı, komutan tarafından çok iyi not edilmiş bir benzerlik. Örgüt içinde, komutanın gözdelerinden birine karşı suç işlemek, bizzat komutanın ibadet eden ayakları önünde kişisel olarak suç işlemekle aynı şeydi; bu, yavaş ve acılı bir ölümü arzulayanlar dışında hiç kimsenin aklına gelmemişti. İkincisini yapmak için bu kadar gözü pek olanlar, bunu çoğu kez bilmeden yaptılar ve bu kadar başarısız olduktan sonra, son derece sofistike ama yazılı olmayan bir görgü kurallarının dikte ettiği askeri bir dünyada, çabucak gönderildiler, iç güvenlik departmanının cehenneminde hemen gözden kayboldular, çoğu zaman asla. hatta ne sebeple mahvolduklarını anlamak bile. Kız için, teğmenle birlikte yaşamak sadece oldukça zevkli değil, aynı zamanda bir onurdu ve özellikle kendisi gibi kariyer odaklı bir organizasyon görevlisi için, kişinin bakış açısına bağlı olarak daha iyi şeylere - veya daha kötüsüne - potansiyel bir kapıydı. Kendini doğuştan psikotik olarak görüyordu ve insan çehresiyle rekabet eden kuduz canavarlar arasında sürekli tehlikeli tek üstünlük oyunlarına dayanan kasvetli bir dünyada gelişebileceği bir partnere şehvet duyuyordu.

"Bu sefer değil, Nadezhda."

Nadezhda, ona ilk kez ismiyle hitap ettiği için heyecanlandı. Nadezhda söz konusu olduğunda, ona kendisininkini sormaması gerektiğini biliyordu. Hiç kimse teğmenin adını bilmiyordu ve hiç kimse ona teğmen kadar basit bir şekilde bilindiğini sormadı, en hassas personel arasında, iç organizasyon belgelerinde bile onlara yalnızca rütbe ile atıfta bulunularak uygulanan bir anonimlik uygulaması.

Teğmen için özel olarak uygulandığı ve ayrıca neden daha üst bir rütbeye terfi edilmediği konusunda örgüt içinde çeşitli söylentiler vardı. Bazıları, aslen teğmen rütbesini aldığında, çılgına döndüğünü ve birimindeki birkaç adamı, aralarındaki rasyonel olarak anlaşılan herhangi bir düşmanlıktan dolayı değil, daha ziyade rütbe yükselmesinin şiddetli ve kardeş katli bir kutlaması olarak, onun neşesi olarak öldürdüğünü söylüyor. - onların üzüntüsü. Olayı çevreleyen olaylar hakkında daha fazla bilgisi olanlar, teğmenlerin terfisinden doğrudan komutanın kendisinin sorumlu olduğuna inanıyorlardı ve karargah merkezli bir kurye aracılığıyla, kendisine, birlik içindeki birkaç kişinin adlarını bildiren kişisel bir gizli mesaj gönderdi. infazlar, tapunun nasıl ve nerede gerçekleştirileceğine dair ayrıntılı talimatlarla birlikte şahsen görevlendirildi. Daha fazla ve olağandışı kan dökme fırsatı, komutanın terfisi vesilesiyle teğmene verdiği kişisel ödüldü ve emirlerin şahsen verilmiş olması, teğmenin vahşet ve ayrıntıda sürekli artan bir coşku seviyesini garanti ediyordu. emirlerini yerine getirdi. Bu hareketle, komutanın düşmanları gerektiği gibi idam edilmiş, teğmen sadık biri olarak sonsuza kadar sağlamlaştırılmış ve olayı çevreleyen belirsizlik nedeniyle, teğmenin aşırılıklarıyla ilgili bir efsane doğmuştur.

Nadezhda başıyla onayladı, bardağından sert bir sümüklü böcek çıkardı ve cheroot'undan derin bir çekiş yaptı. Herhangi bir ayrıntıyı teklif edilmeden sormaması gerektiğini biliyordu. Bir görev için sahaya gitmek üzereyse bunu bilmek onun işi değildi.

Gizlilik örgüt içinde can damarıydı, gizliliğin önemi dolaşımda ağırlaşmadan örgüt çökerdi. Bu, nükleer kış sırasında ve sonrasında tartışmalarda artan nükleer savaş sonrası daha az acımasız, daha az kötü niyetli paramiliter birliklerin kaderiydi. Her zaman olduğu gibi, bu tür grupların ölümünü heceleyen şey eski fikirler, modası geçmiş düşünce ve “etik”in altın çağı olarak algılanan bir geçmişe bakma eğilimiydi.

Hayatta kalma yasaları, bir kişinin kaos arasında bir nezaket atmosferini ne kadar iyi geliştirdiğine bağlı değildi ve örgütün üyeleri söz konusu olduğunda, kaos içinde nezaket, aşırı önyargı ile ezilmeye layık olan bir anormallik ve imkansızlıktı. İnsanların gerçekten arzuladığı şey düzendi ve diktatörlükten daha iyi bir düzen yoktu ki bu örgütün tam olarak sunduğu şeydi.

Nadezhda örgütün bağrında sağlam bir şekilde büyümüştü ve hatta komutanın daha yüksek rütbeli subaylar arasında daha sık görüldüğü günlerde hatırlayamayacak kadar genç olmasına rağmen komutanın kendisi tarafından bir çocuk olarak adanmıştı. neredeyse tamamen karanlıkta kaldığı şimdiki zamandan farklı olarak.

Nadezhda'nın babası, bugüne kadar örgüt içinde özel bir ödüldü ve özellikle örgütün, güç ve otoritesini pekiştirmenin oluşum aşamalarından geçtiği yıllarda. Babası, büyükbabası, savaşlardan önce profesyonel bir silah ustası ve amatör torna operatörüydü, meslek seçimi, jeopolitik sahne kaynama noktasına doğru sarsılırken duvardaki yazıyı görebildiği gerçeğinin şüphesiz kanıtıydı. nükleer ölümün hüküm sürmesi, dünya sakinlerinin sayısız sayısını yok etmesi. Becerileri erken yaşta oğluna geçmişti ve Nadezhda'nın babası, çok çeşitli küçük silahların üretimi ve bakımı alanında bir dahi olduğunu kanıtlamıştı. Nadezhda'nın babası, sanayinin yaygınlaşması nedeniyle eski zamanlarda dökümhane olarak bilinen bir bölgeden gelen, nükleer kış mevsiminin neredeyse on yıl sürdüğü korkunç dönemde güneye ve büyük metropol alanlarından uzağa göç etmişti, ancak bundan önce önemli bir şey çalmamıştı. Askeri teçhizatları ve kemiğe bürünmüş silah kültürüyle ünlü kuzey Virginia'ya doğru yaptığı yolculukta hükümet tesislerinden bir miktar teçhizat.

Derin güneye girdikten sonra, önemli mekanik beceri ve bilgi birikimine sahip biri için kırmızı halıyı kolayca seren örgütle bağlantı kurdu, güney iklimine her iki bol silah stoğuyla geldiği gerçeğinden bahsetmiyorum bile. üretim ekipmanının yanı sıra önemli bir kişisel cephanelik, ömür boyu güvenlik ve görevlerinin ilerletilmesinde işgal güvencesi karşılığında kuruluşa memnuniyetle bağışladı. Kendisi ve kızı için iyi bir konut yaşam koşulu ile sağlanan, karısı, çocuğun doğumundan kısa bir süre sonra radyasyona maruz kalmaktan öldü, güneye yolculukta, silahlanma subayı, tam bir kadro ve birlikte çalışabileceği bir tesisle donatılmış olarak teşkilat karargahının yanına yerleşti. , ve mevcut örgütsel bölgeleri korumak ve bu bölgeleri yaşamın daha da öngörülemez ve tehlikeyle dolu olduğu söylenen keşfedilmemiş alanlara genişletmek için gerekli olan rağbet gören ölüm araçlarını üretme işine başladı.

Nadezdha'nın en eski anılarından bazıları, eskiden karargahın birkaç mil güneybatısında, ormanın derinliklerinde bulunan ve şimdi örgütün ana silah fabrikası olarak hizmet veren terkedilmiş konserve fabrikasında bir bekçi kulübesi olarak kullanılan büyük cam bölmede okumayı öğrenmekti. Hem şok birlikleri, gözetleme ekipleri tarafından hem de yerin kendisinin gizliliğiyle yoğun bir şekilde korunuyor. Bir zamanlar bir silah tesisi olarak yenilendikten sonra, binanın içindeki iç muhafız kulübesinin ilginç boyutları, çatıyı, çevreyi ve çevreyi her saat dolaşan siyah maskeli kabuslarla dolu makineli tüfekle karşılaştırıldığında neredeyse komik görünüyordu, böylece Nadezdha'nınki miras kaldı. Bu gündüz ikametgahıyla, babası büyük hangarda dolaşırken, ateşli silah işçiliğinin en ince noktalarında işçilere sorun giderme ve tavsiyelerde bulunurken, pleksiglastan kolayca görülebilen babası onu daha yakından denetleyebildi.

Teğmen purosunu tüttürdü, Nadezdha masanın karşısından onu incelerken, burnundan derin bir nefes aldı ve büyük bir duman akışıyla nefesini ateş püskürten bir canavara benzetti. Teğmene, gençlik kolordu akademisindeki okul arkadaşlarıyla birlikteyken yaptığı çeşitli maceraları duyduğu için erken yaşlardan beri ilgi duymuştu. Çeşitli kızlar, idari görevlilerin fuayelerinin etrafında dururlar ve savaş alanında muhalefete uyguladıkları baskıların ciddiyeti nedeniyle madalya ve çeşitli onur nişanları alan çeşitli askeri komutanların ve yetkililerin büyük posterlerini sunarlardı. Arkadaşları şerifi neredeyse bir kişiye tercih ederken, o her zaman teğmeni tercih etmişti.

Mareşal gençlere sadist ama bir şekilde büyükbaba figürü olarak hitap ederken, teğmen her zaman cezalıydı, öngörülemezdi, komutanın lütfu çerçevesinde ayrıcalıklıydı ve infazda her zaman korkunçtu. Aşırılıklara olan bu düşkünlüğü, zorunlu günlük eğitim seansları bittikten çok sonra pusu manevraları ve sorgulama teknikleri uygulayarak saatlerce aldattığı erkek çocukların çoğu da dahil olmak üzere, akademideki daha vahşi unsurlarla arasında iyi bir konuma gelmesini sağladı.

Şimdi onun karşısına oturdu, onunla birkaç gece evlilik tarzında karşılıklı zevk aldı; Şimdiye kadar çok az ciddi meselelerden bahsetmesine rağmen. Konferansta gün boyunca saatlerce sıkıcı programlama dersleri veren Nadezhda, diğer katılımcıların çoğu gibi, günün sonunda zihinsel ve fiziksel olarak yorgundu. Sürekli "durum odasında" oturanlar (mareşaller, generaller ve diğer savaş tiyatrosu karar vericileri) dışında, pozisyonları gece boyunca dikkatlerini sürdürmelerini zorunlu kıldı, diğer görevlilerin çoğu akşamları bir çeşit oyalama aradı. Görevlilere verilen liköre bulaşmak, yemek masaları boyunca olayları tartışmak (ateşli silahlarla avlanan taze et, özellikle uzun süre ayakta kalmalarını sağlayan ilaçlarla bağlanmış garip maddelerle zamanının çoğunu geçiren karargahtan gelenler için hoş bir inceliktir) doğal koşullar altında bayılacakları zamanı geçti) ya da yalnızlar için, bazı propaganda dergileri ya da sadece kendi karanlık paranoyak zihinleri ile yerleşim bölgelerinde kalıyorlar.

Teğmen kendine bir yudum daha likör doldurdu ve gözlerini Nadezdha'nın gözlerine eşit derecede sıkarken derin bir içki içti.

"Yani, yakında merkeze döneceğinizi varsayıyorum, doğru mu?"

"Bu doğru teğmen."

Soruşturmasından memnun kaldı, ancak sesinin tonunu monoton ve bükülmeden koruyarak göstermedi. Durumu daha iyi anlayana kadar kartlarını veya onun dikkatlerine karşı herhangi bir savunmasızlığı göstermeye niyeti yoktu. Uzun yıllar boyunca teğmenlerin dostanelikten gaddarlığa bir an önce geçtiğine dair hikayeleri duymuş ve aynı zamanda onun eski sevgililerine zorla tecavüz etme ve öldürme eğiliminin ya da rütbesi nedeniyle iç güvenliğe dolaylı bir yanlış suçlamada bulunma eğiliminin çok iyi farkındaydı. , neredeyse ani bir ekstraksiyon sağlamak, onun iyi tarafında olmak istedi.

"Hangi ayrıntıda çalışıyorsun?"

"Kod memuru ve istihbarat analizi, iç güvenlik yönetimi."

Teğmen cheroot'undan bir nefes daha aldı, şimdi sonuna kadar yandı ve kül tablasında söndürdü, nefesinin verdiği stresten bıyığı hafifçe seğiriyordu.

"Organizasyon için ideal olarak ne yapmak istersin, Nadezdha?"

Şimdi vurucu gelmişti, onun için bir sürpriz. Bu soruya verdiği yanıt, ruh haline ve soruyu sormaktaki temel niyetine bağlı olarak birkaç olası ders alabilir. Onu hırslarından haberdar etmek sadece küçük bir konuşma, hatta bir provokasyon olabilir ya da tamamen başka bir şey olabilir. Nadezdha ortalığı karıştırmak yerine dürüstçe cevap vermeye karar verdi.

"Genel Merkez iç güvenliğinde işkence merkezi, hapsetme için çalışmak istiyorum."

Teğmen, örgütsel yaşamın sadist sınırları içinde bile kirli bir görev olarak kabul edilen bir görevde çalışma eğiliminden etkilendi ve hoş bir şekilde şaşırdı. Her ne kadar komutanın en sevdiği operasyon ve soruşturma merkezine ek ayrı bir güvenli binada yer alan işkence merkezi olsa da, iç güvenlik her halükarda parya idi ve iç yıkıcılar ve yüksek- seviye casuslar ve casusluk şüphelileri. Bununla birlikte, kendi

organizasyonundaki şüpheli unsurların istihbarat analizinde çalıştığı için, soruşturmaları desteklemekten ve sorgulama yoluyla genişletmek isteyebileceği düşüncesi mantıklı bir ilerlemeydi.

"Transfer için başvurdunuz mu?"

"Geçmişte denedim, ancak iç güvenlik, şifre çözme ve ilgili faaliyetler için bana güvendiklerini ve işkence merkezinde görev yapmak için sıraya giren daha nitelikli kişiler olduğunu söyledi."

Teğmen tiksintiyle burnundan soludu, şüphesiz onun üst düzey makamları, şok birliklerinden personelden ve askeri toplama kamplarından muhafızlardan bahsediyordu. Kararlarına anında karşı çıktı, silah geçmişiyle köklü bağları olan bir femme fatale ve istihbarat analizinde mevcut istihdam, işkence merkezinin korkunç görevlerine bir karmaşıklık katmanı eklemek için tam olarak ihtiyaç duyduğu şeydi. Bu konuda bir şeyler yapmak niyetindeydi.

“Dileyin ve alacaksınız, Nadezdha. Ajan rütbesini onunla birlikte doğru mu istiyorsun?"

Nadezdha cevap vermeden önce duraksadı.

"Özel Ajan sorumlu."

Teğmen hiçbir tepki göstermedi, ancak Nadezdha, ağzının kenarlarında en ufak bir gülümseme belirtisi olduğunu ima ediyor gibiydi. Şişeye uzandı ve kendine başka bir içki doldurdu, bardağı dudaklarına kaldırdı ve çoğunu bir yudumda bitirdi. Sarhoş olma yolunda ilerliyorlardı ve hem sarhoşluktan hem de cinsel ilişki sonrası tartışmalarının neredeyse anında aldığı ilginç olaylardan, kendini tepeden tırnağa eğlendiriyordu.

“Pekala memur bey, ne yapabileceğime bir bakacağım, hatta bundan fazlasını yapacağım. Yine de karargahta kalmak istemenize şaşırdım, karargah personelinin çoğu dışarı çıkmaya ve dışarıdaki dünyanın geri kalanını görmeye hazır - örgütün sahada ne yaptığına bakın, belki sahada birkaç düşmanı yok edin, yapın. biraz av...”

Teğmenlerin gözleri hafifçe parladı ve hem hayvan etinin hem de insan etinin enfes tadı göz önüne alındığında salyalarının akmaya başladığını hissedebiliyordu. Nükleer savaşlardan sonra, et etti ve yıllar içinde ilerlemeyi nasıl gördüğüne bakılırsa, yamyamlık hızlanacak bir trenddi. Taze bir öldürme, her zaman, bir kişi kendi yolundan çekilmek ve potansiyel cezai tepkiyi riske atmak istemediği sürece, karargahta bulunan doğal protein miktarı olan bileşik üzerinde bazı hastalıklı susuz ölüleri yemekten daha lezzetliydi.

"Bir içki daha al, SAC."

Teğmen bu sefer belirgin bir şekilde sırıttı ve siyah ceketinin cebine uzandı, küçük bir cüzdan çıkardı ve üstte karargah irtibat sekreterinin kişisel amblemi ve iletişim bilgilerinin bulunduğu kişisel bir kimlik kartı çıkardı. İstihbarat, iç güvenlik veya şok birlikleri gibi örgütsel alt bölümlerden birinin grup amblemi değil, kişisel amblemi, özellikle örgütün bilinen sektörlerinden herhangi birine ait olmadığını gösterdiği için özellikle önemli bir ayrımdı. Bazıları, teğmenin, doğrudan komutanın elçilerine doğrudan rapor veren ve gizli işlerle uğraşan gizli bir birliğin parçası olduğunu öne sürdü. Teğmenlerin üniforması yalnızca örgütsel bir arma taşıyordu ve onu silahlanmada inşaat güvenliğinden istihbaratta sorgulayıcıya kadar herhangi bir şey olarak gösterebilecek başka işaretler yoktu. Diğer cepten küçük bir mürekkepli kalemi çıkardı, organizasyon personeline verilen su geçirmez bir çeşitti ve kalemi yeniden kaplayıp kartı Nadezdha'ya vermeden önce kartın arkasına birkaç satır yazdı.

Nadezdha kartı aldı ve çevirdi. Kartın arkasına yazılan kelimeler onun için hiçbir şey ifade etmiyordu, bir dizi alakasız kelime ve ardından bir dizi sayı. Kod memuru eğitimi yürürlüğe girmeye başladı, ancak kodun doğasını kolayca tespit edemedi.

"Nadezdha'yı rahatsız etme."

Teğmen ona şaşkın bir ifadeyle baktı.

"Bu kodu kıramayacaksın, ancak daha sonra odana döndüğünde denemekten çekinme. Yine de çok iyi yapma yoksa kod ofisinden çıkmana asla izin vermezler."

Nadezdha gülümsedi ve kartı cebine koydu. Teğmenin nezaketine inanmak zorundaydı, ancak gece için emekli olmadan ve kesinlikle kimseye vermeden önce mesajı kesinlikle çözmeye çalışacaktı. Kartın arkasındaki şifreler, kartı teslim eden kişinin idam edilmesi veya hapsedilmesi gerektiği talimatını vermekte olduğu gibi, atama talimatı olabilir.

“O kartı iç güvenlikteki doğrudan patronunuza değil, iç güvenlik yönetim sekreterine verin. Daha da iyisi, doğrudan kimseyle uğraşmak zorunda kalmayacağınız şekilde gece yuvasına koyun. Mesajı görmesi gereken kişi kartı aldığında, her şeyin olması gerektiği gibi çalıştığını göreceksiniz.”

Nadezdha, teğmenin olası niyetleriyle ilgili paranoya onu rahatsız etmesine rağmen hafifçe gülümsemeyi başardı. İşkence merkezine terfi ettiyse ve SAC'ın olağanüstü etkili görevinde, sıradan bir şekilde katip olarak yükselmek zorunda kalmadan, daha sonra Ajan, Denetleyici Özel Ajan, vb. bir rüya gerçek olurdu. Kartın arkasına başka bir şey yazılmışsa, şu anda bunu düşünmemeyi tercih ederdi. Kendine bir içki daha doldurdu ve sinirlerini güçlendirmek için uzun bir yudum aldı. Teğmeni sikiyordu, özellikle güçlü ve kaliteli alkolden sarhoştu ve işkence merkezi olan modern zindandaki kendi korkunç odasından sorumlu gibi görünüyordu. Hayat güzeldi. Görünüşe göre teğmen şimdiye kadar ondan memnundu, kendi tarafında bir sigorta olduğundan emin olmak istiyordu.

İçkisini bitirip dimdik ayakta durdu, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, teğmene baktı, yüzü şimdi kırmızı ve sarhoştu, kapalı odanın atmosferinde aşırı ısınmaya başladı.

Oda teğmenin kendi odasıydı, birkaç koridor ötede başka bir odaya kapatılmıştı ve uyumak dışında, konferanstaki görev süresi boyunca neredeyse hiç yaşamamıştı, çünkü zamanın çoğunu teğmenle görüştükten sonra geçiriyordu. bu süre zarfında arazinin düzenini öğrenmişti. Bir şifonyerin yanına gitti ve birkaç üniforma gömleğinin arasından yuvarlanmış bir deri parçası çıkardı.

Onu alıp anoreksiya gibi küçük sağ elinde açılmasına izin veren nesnenin, saha görevleri için genellikle konferanslarda giyilenden daha sağlam bir yardımcı kemer olduğu görüldü. Kalın, siyah ve son derece cilalıydı ve hâlâ yapıldığı hayvanın kokusu geliyordu.

"Sevgili teğmen, bu ani terfi için bana çok güvendiniz, birbirimiz üzerinde güçlü bir izlenim bıraktığımıza sevindim. Sanırım işkence merkezindeki hayatın nasıl olduğu hakkında bana bir ön uyarı vermelisin. Tavsiyeniz üzerine, iyi disiplinli bir insan kaynağı gönderdiğinize dair tam bir güvene sahip olduğunuzdan emin olmak istiyorum.”

Nadezdha, teğmenin hâlâ oturduğu yere yürüdü ve kemeri önündeki masaya koydu, ardından dizlerinin üzerine çöktü ve teğmenlerin kolunu kemirmeye başladı. Teğmen onu silkeledi ve bardağından son likörü almadan önce onu şaşkınlıkla yere devirdi. Ayağa kalktı, deri kemeri kaparken istemeden sandalyeyi devirdi, bir elinin ucunu doladı ve diğer eline kalın deriyi vurdu.

"Yatağın üzerine eğil, küçük evcil hayvanım, böylece tam olarak neyden yapıldığını görebileyim."

Nadezdha hemen uydu.

BÖLÜM 5

Bonn, koridorlardan soruşturma merkezinin bağırsaklarına taşınırken, ayaklar ve avlular halinde yanından geçen zemin ve onu tutan muhafızların yürüyüş botları dışında çok az şey görebiliyordu. Hepsi de aynı derecede güçlü yıkım vektörlerine yol açan on bin çeşit olası yoldan oluşan bir yer olan sorgulama merkezi, o kadar belirgin bir felaket yüklü aura ile titreşiyordu ki, hiç kimse buranın insan doğasının en korkunç yönlerinin olduğu bir yer olduğunu yanlış anlayamazdı. izin verildi, hayır, ön plana çıkmaları için kışkırtıldı.

Gardiyanlar, güvenli alanın başlangıcını belirleyen zemindeki çizgiyi geçtikten sonra önemli ölçüde sıkılaştırarak kollarını ve bacaklarını tuttular. Garip konumundan dolayı duyabildiği ancak göremediği kişilerin bulunduğu birkaç koridordan geçmişlerdi, ancak sesler, kimliği belirsiz iç güvenlik görevlisinin ofisinden çıkışında onunla alay eden sekreterlerden tamamen daha ciddi ve daha az saygısızdı. sorgusunu kim yapmıştı.

Tüm bildiği, sekreterlerin, zihnine zarar vermek için iç güvenlik tarafından düzenlenen büyük bir psikolojik yarışmanın parçası olan sahnelenmiş bir olay olabileceğini biliyordu. Soruşturma merkezinin koridorlarında daha derinlere doğru ilerlerken duyduğu sesler boğuk, acımasızdı. Bir gardiyan birliği tarafından domuz bağlı olarak taşınan çıplak bir adam, binanın idari tarafındaki insanların dikkatini çeken bir şeyse, görünüşe göre burada o kadar farkedilmiyordu ki, personel ne olursa olsun siyah işlerden herhangi bir duraklamayı hak etmiyordu. ile meşgul. Gittiği yerde durumu her zamanki gibiyse, başı beladaydı. Ama içgüdüsel olarak, başının çok büyük dertte olduğunu ve sonuçta masum olmadığını biliyordu, totem anketinde çok düşük olmasına rağmen ve karargahın sınırlarının dışında sadece bir kez sahada eylem görmüş olmasına rağmen bir şok birliğiydi. Görünüşe göre çok uzun süredir merkezdeydi, şimdi gerçekten çok uzun süredir merkezde olduğunu biliyordu.

Muhafızlar bir köşeyi döndüler ve durdular, özel çıkmazın, daha önce idari bölümde kiremit olan, ancak ilerledikçe cilalı bir betona dönüşen, vücudu ile zemin arasındaki bir metreden daha az bir mesafeye düşmesine izin verdi. Damla ciddi bir hasara yol açmadı ama yine de sarsıldı ve kırılan burnundan gelen kanamayı yeniden açtı. Ancak burun delikleri tamamen kanla tıkandığından, yere ya da gardiyanların çizmelerine kan sızmadı, bunun yerine burun deliklerinde birikirdi. Demir sıvısı sinüs kanallarına ve yemek borusundan aşağı damlarken öksürdü.

Muhafızlar başının etrafına uzandı ve ağzına siyah bir top tıkacı doldurdu, deri kayışları başının arkasına tutturdu. Aynı hızla başka bir muhafız içeri girdi ve yüzüne siyah bir başlık taktı, bir diğeri bunun üzerine tamamen siyaha boyanmış bir çift modifiye koruma gözlüğü yerleştirdi ve sonuncusu kulaklarının artık kalın siyah kumaşın altına gizlendiği yere bir çift büyük kulaklık yerleştirdi. . Bonn artık tamamen karanlığa gömülmüştü ve tüm görüş ve sesler kesilmişti. Muhafızların onu geri aldığını hissedebiliyor ve çıplak etinin üzerinde hareket eden hava akımından yürüyüşlerine devam ettiklerini anlayabiliyordu, ancak şimdi ne gittikleri yönü göremiyor, ne de muhafızların seslerini duyabiliyordu. betona çarpan savaş botları. Bir noktada havanın soğuduğunu ve durmadan önce yanından bir esinti geçtiğini hissetti. Muhafızların tekrar ilerlediğini hissedebildiği zaman, hava soruşturma merkezinde olduğundan çok daha sıcaktı. Bir binadan çıkıp diğerine girmişti.

Sıcak havanın şiddetlendirdiği güçlü dezenfektan kimyasalların kokusu anında çarptı. Zihni, duyusal yoksunluktan dolayı zaten yüksek bir oryantasyon bozukluğu durumundaydı ve bedeni bağlı halde hafifçe gevşediği için, havanın sıcaklığının yalnızca onu zaten ona doğru iten duyusal yoksunluğa karşı

duyarlılığını artırmaya hizmet edeceğini söyleyebilirdi. zihinsel istikrarsızlık. Zemin kattan daha yüksek gibi görünen sert bir metal yüzeye yavaşça indirildiğini hissetti. Konuşmadan, işitmeden ve hareketten yoksun bırakılmış ve aşağılanma, şok ve zorunlu hareketsiz kalma durumunda acımasızca maruz bırakılmış, tek yapabildiği, kendi zihnine daha fazla girmek, gerçekliği ve başına gelebilecekleri bir nebze de olsa korumak için savaşmaktı.

İşkence merkezinin içi, tamamen siyaha boyanmış beton duvardı, geniş bir iç kısma bakan çatıdaki yüksek montaj yerlerinden parlayan düşük seviyeli jeneratör kaynaklı ışıkla aydınlatıldı. Her türlü kısıtlama, kimyasal sprey, gece çubuğu ve birkaç silahla dolu bir pleksiglas muhafazanın altında oturan beş muhafız tarafından yönetilen bir izleme istasyonu odanın ortasında oturuyordu. Metalin çoğu, binanın nükleer savaşlardan önce hapishane olarak kullanıldığı zamandan kalma orijinal ekipmandı. Nükleer bombalar havaya uçmadan bir noktada mahkûmlar, Armageddon'u parmaklıklar ardında oturmak üzere değil, balistik hale geldi ve hükümlülerin en güçlüsü çevredeki kırsal alana çıkmadan önce seksenden fazla ölümü içeren büyük bir isyan meydana geldi. İnfaz memurları, mahkumların öfkesi için çok kolay bir acil hedefti. Ulusal Muhafızların ve yerel polisin her üyesi çok daha büyük bir felakete hazırlanırken, o sırada kurumda bir hapishane isyanı durumunda acil durum desteğine olağan başvuru yoktu.

Siyah boya, yüksek güvenlikli ayrım alanının ana işleme alanının iç altyapısına örgütün kendi eklemesiydi ve görünüşe göre komutan da en az kendisi tarafından tavsiye edilmişti.

Gözetleme istasyonunun içinde, personel için kurulmuş olan tüm orijinal bilgisayar monitörleri ve bilgisayarların yanı sıra elektronik izleme ekipmanı vb. kaldırılmıştı. İçeri giren işkence merkezi sekreteri için bir dizüstü bilgisayar modifiyesi yeterliydi. temel bilgileri yerel veritabanına aktarın. Sorgulamalar ve işkenceler için, göze çarpan bilgilerden notlar alınacak ve hızla elle şifrelenip imha edilecekti. İşkence merkezi, mümkün olan en yüksek güvenliği uygulamak için, her zaman bir bütün olarak örgütte uygulanandan daha faydacı bir standarda bağlı kaldı.

ECT (Dış Kontrol İşkence), tam adı Dış Kontrol İşkence Yönetim Merkezi (ECTAC) olan İşkence Merkezi'ni kontrol eden uzmanlaşmış ıslah biriminin gerçek adı korkunç bir şekilde yeterliydi. ceza uygulama. Atmosfer aşırı derecede sertti ve bu sertlik, büyük dozlarda saf terörle artırıldı, çünkü ECT, organizasyon içindeki en sadist zihinlerin sahnelenme alanıydı. Şok birliklerinin en acımasızı, diğer birliklere özellikle sert taciz uygulamaları yaptıkları için eğitim birimlerinden tutuklanan erkekler veya sahada faaliyet gösteren ve saldırı birliklerinin yoğunluğu ve yaratıcılığında çıtayı yükselttiği gözlemlenen şok birlikleri. uygulanan vahşet genellikle ECT'de hizmet için seçilmiştir. Sorgulama, işkence konusunda yetenekli ve örgütün embriyonik cezalandırıcı zihin kontrolü programının öncülerinden oluşan birkaç küçük sıkı istihbarat subayı birimi de ECTAC'ta konuşlandırıldı.

ECT'de görev yapan istihbarat görevlilerinin büyük bir kısmı saha ajanlarıydı ve uygulamalı istihbarat markaları (örgütteki istihbarat terörle eş anlamlıydı), sorgulanan kişinin sonlandırılmasıyla sorgulamaların sona erdiği türden operasyonların damgasını taşıyordu. pek çok vaka ve genellikle kişinin cesedinin ve ardından insan etinin kesilmesi ve özellikle yüksek seviyeli hedefler söz konusu olduğunda kemik parçalarının hatıra olarak zorunlu olarak paylaşılması. İkinci uygulama, şok birlikleri arasında seçkinler arasında daha yaygındı ve sahada benzer faaliyetlerde bulunan istihbarat memurları, nükleer sonrası bir dünyanın katı gerçekliğini ve istihbarat tarafından askeri birliklerle sık sık kardeşleşmeyi doğruladı. Bir istihbarat subayı için, büyük çaplı imhalar sırasında kayışla beslemeli bir makineli tüfek kullanan sert bir matronu yatağa atmak egzotik bir deneyimden daha fazlasıydı.

Bir zamanlar gün boyunca sık sık çalıştırılan, açılıp kapanan segregasyon konut birimlerine giden çelik kapıları çalıştırmak için mekanik ilerlemelerle övünen tesisin üst düzey işletme sermayesine rağmen, gelişmişlik düzeyi ilkeldi. elektronik dürtü. Gardiyan ve EKT personelinin kurum içindeki mahpus bölgelerine gidiş ve çıkış sürecini kısaltmak amacıyla, ayırma birimlerinin kanatlarının iç kısmındaki hücrelerin bir kısmı, karakol olarak tahsis edilmiştir. Çelik kapıları kaldırıldı ve personelin nöbetçi hücreden hücreye (genelde gardiyanlar merkezi muhafaza boyunca beş hücreden oluşan bir sıra tahsis etti) minimum zorlukla gidebilmesi için ağır siyah plastik perde ile değiştirildi. Hapishanenin kabul ve tahliye ve dış alanlarına giden ayrım barınma birimlerinin kapısı, yalnızca elektronik darbe ile çalışmak üzere inşa edilmişti ve bir zamanlar gardiyan istasyonlarından uzaktan kumanda ile sık sık çalıştırılıyordu. Bu, organizasyon içinde elektrik ışıklarına sahip birkaç yerden biri olan komutan üssünde bile elektrik üzerindeki kısıtlamalar nedeniyle artık pratik değildi, spot ışıkların mavimsi tonu herkese örgütün tartışmasız ustası olduğuna dair net bir sinyal gönderiyordu. alan.

Şimdi, ayırma hücrelerinin kapısı günde sadece birkaç kez açılıyordu ve gardiyanlar, kapıyı açıp kapamaya yetecek kadar bir elektrik akımı sağlayan jeneratör bağlantılarından birine devreyi giriş yoluna bağlıyorlardı. Er, karnının üzerinde yatıyordu, sedyenin soğuk metali etinde kaz sivilcelerinin çıkmasına neden oluyordu. Duymamasına rağmen, kabaca kaldırılıp ince bir şilte üzerine yerleştirildiğini hissetmeden önce, kısa bir süre için sedyenin yuvarlandığını hissedebiliyordu. Şimdi sadece, uzun süreli rahatsız edici bir pozisyonda kelepçelenme durumundan dolayı güçten düşüren ağrıların başlamasıyla birlikte, artan korku duygusu ve duyusal yoksunluk başlığından çıkmaya başlayan zihinsel yetersizlik ile yalnız kaldı. Burun deliklerinden birinden burnundan solumayı başarmıştı, böylece şimdi hafifçe nefes alabiliyordu. Diğer burun deliği, parmağını bulamadıkça kanla tamamen tıkalı kalacaktı, bu şu anki durumunda imkansızdı ve ağzını rahatsız bir şekilde uzatan top tıkacı, hava akışı sağlamadı. Resmi işlemleri başlayana kadar bir süre bu pozisyonda kalacaktı.

BÖLÜM 6

Eskiden bir sanayi kuruluşu için kullanılan, ancak şimdi kuruluşun liderlik düzeyindeki konferanslarından birinin yeri olan geniş bir oluklu çelik binanın derin iç kısmına geniş bir podyum uzanıyordu. Akşam yapılacak son konferans toplantısından önce öğleden sonraydı. Teknik olarak liderliğin dışında gizli ve gerekli personeli seçen kurulum, komutanın üssü ile örgütün operasyonlarının en uzak ufkunu belirleyen sınırın güvenli bölgeleri arasında bir orta noktada örgüt bölgesinde bulunuyordu. Örgütsel operatörler ve faaliyetler bu sınırın ötesinde mevcuttu, ancak güvenli bölge, toprağın ve nüfusun tamamen örgütün cebinde olduğu son coğrafi çizgiyi işaret ediyordu.

İstihbarat, şok birlikleri ve iç güvenlik gibi örgütün çeşitli sektörlerini temsil eden devasa pankartlar, kirişlerden katılımcıların başlarının üzerine asıldı. Tüm salon, tüm toplantı yerini ürkütücü bir parıltıyla aydınlatan büyük, basınçlı gaz lambalarıyla aydınlatıldı. Binanın uzak ucunda, güneşin donuk ışığını içeri alan, bulut örtüsünün arkasına gizlenmiş bir hangar kapısı açılmıştı ve konferansın başlamasından bu yana birkaç gün önce sabit olan kapalı hava.

Kıyamet sonrası insanlar, bir zamanlar uygar dünyanın geniş alanlarını aydınlatan parlak elektrik ışıklarının yokluğuna alışmışlardı. Eski günlerden bir başıboş uydu, dünyanın çeşitli bölümlerinin otomatik fotoğraflarını çekerek hala kürenin etrafında dönüyorsa, kürenin şimdi karanlıkta olduğunu görecekti - buna uygun olarak, yeni Karanlık Çağ.

Katlanan metal sandalyeli uzun çalışma masaları, geniş bir alana kurulmuştu ve örgütün bir kesitinden yaklaşık üç yüz üyeyle doluydu. Birçoğu örgüte kendi yöntemleriyle anlatacakları farklı hikayelerle gelmiş ve grubun çeşitli kesimlerinde faaliyet göstermişlerdi, ancak komutanın misyonunu iletmeye yönelik gösterişli ve fanatizmleri, onları en üst sıralara yerleştiren saflarda yükselmelerini kolaylaştırmıştı. konferans bugün.

İç güvenlikteki ofisinden bir birlikle oturan Nadezdha, podyumda tartışılan çeşitli konulara konsantre olmayı zor buldu, ancak özellikle özel kod çözme ve istihbarat analizi alanlarında göze çarpan noktalar hakkında usulüne uygun notlar aldı. . Ancak podyumda bu iki konu üzerine verilen dersler oldukça kısaydı, her biri on beş dakikadan azdı, kod ve istihbarat analizi çalışmaları daha çok sabah erken ve öğleden sonra daha küçük toplantı odalarındaki oturumlara ve yalnızca bu alanlarda çalışanların katıldığı oturumlara indirildi. , ayrıca şok birlik birimlerinde yerde çalışan birkaç istihbarat irtibat subayı. Etkinliğin amacının bir kısmı, bağlılığı oluşturmak ve organizasyonun bireysel sektörleri arasında işleriyle ilgili olarak odaklanmak olsa da, aklı tamamen başka bir sektördeydi. Önceki akşamın son cinsel deneyimi yoğun olmuştu ve teğmen, bakanlıklarının doğru stratejisinden çok memnun olmuştu, kendisine teklif ettiği deri kemerle sert bir dövdükten sonra dizine alıp şaplak attı. onu bir çocuk gibi, onu enerjik oral uyarım yoluyla orgazma götürmeden önce. İkinci gün minyon poposu oldukça morarmıştı, ama hoş bir şekilde ve çok sade metal sandalyede ders dinlerken uzun saatler boyunca oturmaya çalışırken ne yaptığını hatırlamak kolaydı. Aynı şekilde aklında, kendisine verilen ve cüzdanının içinde güvenli bir şekilde oturan teğmenin kartı vardı - bu özel belgenin ondan uzaklaşma şansını riske atmazdı ve cüzdanı bir gece önce göğsünde tutmuştu. bütün akşamı teğmenle geçirdikten sonra nihayet kendi odasına döndüğünde, teğmenin kaydettiği şifreyi bir kod çözme işiyle meşgul olmaktan yoruldu.

Babası şimdi sahnedeydi ve silahların düzenli olarak ürettiği çeşitli silahların tanıtımını yapıyordu. Nükleer savaştan sonra çok sayıda ateşli silah kurtarıldı ve dikkatli bir şekilde muhafaza edildi, ancak metal ve yağdan yapılmış aletler bile zamanla aşınmaya başladı ve babası, yedek parça ve aynı zamanda düzeltici

olan yeni parçaların üretimine başlanmasında kilit rol oynadı. önleyici sorun giderme kolayca gerçekleştirilebileceğinden.

Bir MP5 hafif makineli tüfek havaya kaldırıldı ve kötü görünen burnundan hızlı bir şekilde art arda patlayan birkaç atışla hırladı. Nadezdha'nın babası, çeşitli test silahlarını, eski planlardan inşa ettiği kişisel yeniden yükleme makinesiyle bizzat kendisi tarafından özenle üretilen boşluklarla yüklemişti, bu görevi, canlı bir tur atabilecekleri ender bir şans durumunda, bir astına emanet etmeyecekti. silahta ve bazı konferans katılımcıları yanlışlıkla bir kurşun yakaladı. Uzun kariyeri boyunca ona çok yardımcı olan bir özellik olan ayrıntılara çok dikkat etti.

Nadezdha'nın babasının tam adı Felix Zhuvova Yatskaya'ydı ve MP5'ten son sahte raunt patlarken ve üç yüz güçlü salonun çoğunluğu gürültülü alkışlarla yükselirken, konuşmacı kürsünün arkasında heybetli duruyordu. Yatskaya, organizasyonun her bakımdan tam bir emektarıydı ve bir izleyiciyi nasıl kazanacağını tam olarak biliyordu, makineli tüfeklerin hemen hemen her durumda hile yapacağını herkesten daha iyi biliyordu.

MP5'in bir tanımını, son beş yılda kaç tane üretildiğini ve mevcut üretim programının ne olduğunu verdi ve ardından M15, AK-74 ve birkaçı da dahil olmak üzere diğer küçük silahların etkileyici bir listesi üzerinde benzer testler ve açıklamalardan geçti. tabancalar. Yatskaya, nükleer sonrası yeniden silahlanmanın arkasındaki akıl olarak, kendisini, ateşli silahlar konusundaki özel zevkine göre örgütün yeni dünyasının cephaneliğini özel olarak yapma konusunda son derece tatmin edici bir konumda bulmuştu. Örgütün cephaneliğinin dayanak noktası olarak seçtiği hafif makineli tüfekler ve tabancalar, askeri, gerilla birlikleri ve sokak çeteleri tarafından zengin bir kullanım tarihinden seçildi. Ateşli silahların doğasında bulunan öldürücülük düzeyindeki değişikliklere ve kademeli artışlara ilişkin tüm yasaklar, toplum anarşiye düştükten sonra atasözü penceresinden belirsiz bir şekilde atıldı ve Nadezdha'nın babasının çalışmasının özellikle korkutucu bir ölüm ticareti yelpazesi tasarlama ve üretme konusunda tam anlamıyla gelişmesine izin verdi. enstrümanlar. Mühimmat şarjörleri, şarjör değiştirmeye gerek kalmadan doğrudan muharebe durumlarında hızlandırılmış verimlilik için çoğu parçada çok daha yüksek kapasiteli tasarımlarda üretilmeye başlandı. Silahların çoğu, vahşi görünümlü süngülerle ustura ucuna kadar keskinleştirilmişti ve bazı silahlara, görevlendirilenlere yakın olması için "kıyma makinesi", "kan sisi" ve "hacker" gibi yarı resmi takma adlar verilmişti. silahın eşsiz yeteneklerinden yararlanmak ve sürekli büyüyen şok birlikleri, seçkin komandolar, iç güvenlik cellatları ve istihbarat kanadı suikastçılarının kana susamış moralini oluşturmak. İkincisi için, daha düşük üretim seviyelerinde tanıtılan ve özel amaçları düşünülerek tasarlanmış, el yapımı susturucular ve flaş baskılayıcılar ve eski askeri modellerden alınan ilkel dürbünlerle donatılmış bir dizi silah vardı.

Suikastlar, binaların yakılması, altyapının tahrip edilmesi veya ele geçirilmesi, bölge gençliğinin köleleştirilmesi ve kadınlara tecavüz edilmesi ve ardından nihayetinde halka açık infazlarla dolu tipik bir kara harekâtının yürütülmesinin daha zor olacağı alanlarda yapıldı ve uzun, iyi planlanmış aşağılama dönemlerinden sonra yürürlüğe girdi. , herhangi bir liderlik mevcut olabilir. Küçük topluluklardan bazıları, uzun süredir ölü olan yaşam tarzlarına bağlılıklarında vahşi, ne kadar geri düşünürlerse düşünsünler, yine de örgütsel kalelerden yeterince uzakta var olmayı başardılar ve örgütü insan gücünü ve kaynaklarını harcamaktan vazgeçirmek için eski ateş gücüyle terbiyeli bir şekilde silahlandılar. tipik bir kara saldırısı yapmak için gerekli. Örgüt, bir şekilde onları eninde sonunda elde edecek olsa da, hala sınırlı kaynaklar vardı ve komutanın kuvvetleri aynı anda her yerde olamazdı. Bu durumlarda, istihbarat memurları, bazen

sahte bir bayrak altında yerel muhbirler yetiştirerek ve bazen de zorlu koşullarda haftalarca uzaktan gözetleme yapan komando birimlerini kullanarak, derin bir koruma altında gönderilirdi. Liderlik ve kilit topluluk üyeleri belirlendikten sonra, komando birimi yedekte çalışacak ve hedefleri ortadan kaldıracak bir keskin nişancı gönderilecek. O zaman topluluklar tamamen parçalanacak, dağınık olacak ve en önemlisi dehşete düşecekti. Suikastlar, örgütün inatçı topluluklara, henüz arka bahçenizde olmasak bile, hala dünyanızın tam kalbine inip onu yok edebileceğimizi açıkça belirten bir mesaj göndermesinin bir yoluydu. Kendinizi güvende hissetmeyin, boyunlarınızdan nefes alıyoruz. Suikastları takip eden bir süre sonra, toplulukların çoğu kendi kendine parçalanacak ve konvansiyonel örgüt güçleri kolaylıkla harekete geçebilecektir. Bazı bölgeler, hem yön hem de genel olarak psikolojik olarak bağımlı hale geldikleri liderlerinin ölümünden sonra gönüllü olarak kendilerini örgüte sunarlar, hattan örgüt topraklarına bir elçi gönderirler ve buldukları ilk temsilciye yalvarırlar. organizasyonun harekete geçmesini ve işleri onlar için yürütmesini sağlayın. Bu, organizasyon için her zaman oldukça moral vericiydi ve bir dizi başarı, istihbarat birimi suikastçılarını sürekli meşgul etti.

Komutan ve doğrudan tam yetkili temsilcileri, ateşli silahların sahadaki girişimlerde temel gereklilik olarak önemini giderek daha fazla vurguluyor, ancak iç sektörlerde kullanımlarını sınırlamaya çalışıyorlardı. Ana yerleşkedeki ve şu anda buluştukları konferans salonunun çevresindeki iç güvenlik görevlileri elbette tepeden tırnağa silahlıydılar, ancak gardiyanlar makineli tüfekler ve diğer teçhizatlarla ne kadar donanımlı olsalar da, emirler ateşli silahları yalnızca başka hiçbir şey olmadığında kullanmalarını gerektiriyordu. seçeneği uygulandı. Bu nedenle, keskin uçlu silahların kullanımına ilişkin komuta fermanı eğitimi ve silahlı örgüt üyelerini çıplak elle öldürmeye daha hevesli olmaya teşvik edecek psikolojik eğitimler giderek artıyordu. Örgüt içindeki ateşli silahlar her zaman iç muhalefete karşı iyi bir caydırıcı oldu, ancak silahlanma bölümü tarafından çalkalanan değerli mermiler en iyi şekilde saha kullanımına gönderildi. Sıkça konuşulmasa da, örgütün terör ve iç disipline verdiği önem ve yeni bir karanlık çağın bayrağını yükseltmesi, siyasi DNA'sında eski toplumun neredeyse her yönünün zamanla yok olacağı bir geleceğin tohumlarını taşıyordu. .

Bu nedenle, ağır sanayi örgütün sınırları içinde veya örgütün yurtdışındaki casuslarının ve seslerinin söyleyebileceği kadarıyla başka hiçbir yerde geliştirilmiyordu. Nükleer savaştan yetmiş beş yıl sonra insanlık hala çöpçü modundaydı. Çok sayıda boş ev, bina ve altyapı vardı, dolayısıyla genel olarak demoralize olmuş ve kıtlığa dayalı faydacılıkta bakım düzeyinde inşa becerilerinden başka bir şey geliştirmeye gerçek bir ihtiyaç yoktu; bu, halkın bütünlüğü içinde istisnadan ziyade genel kuraldı, örgüt tarafından yönetilen. ve aksi halde. Gıda yetiştirme alanında temel kural bulabildiğinizi alın, yapabildiğinizi yapın. Daha yüksek rütbeler ve kendilerini biraz avlamayı başarabilenler dışında, örgüt üyeleri için yiyecekler, doğal sağlığı taklit etmek için belirli kimyasal özlerle cömertçe bağlanmış yüksek oranda işlenmiş malzemelerden (eski yoldaşlarından çıkarılan işlenmiş ürünler dahil) oluşuyordu.

Yatskaya konuşmaya devam ederken, her yeni silahın gösterilmesiyle hitabetini yükselen ses ve heyecan seviyeleriyle doldurdu. Sunumun sonunda, komutanın karargahtan gelen irtibatından bir dizi ileri gelenle birlikte, kullanımda olandan daha büyük bir parça ortaya çıkardı. Örgütün tüm üyeleri tarafından Filistin tipi küçük bir gerilla roketi olarak tanınan kalabalık, topçu silahını görünce şeytani bir çıldırdı, herkes ayağa kalktı, yumrukları havaya kalktı ve her dilde kana susamışlık çığlıkları yükseldi. Nadezhda bir rüyadaki gibi ayağa kalktı ve kolları dümdüz havaya kalkarken ağzı nefret dolu bir çığlıkla doldu. Koridorun karşısında, başka bir katılımcı kesimi arasında, teğmen kendini yeni üretilmiş yükseltilmiş silahların büyüleyici büyüsünde buldu.

On üç ayaklık siyah silindir, yan tarafında düz kırmızı harflerle boyanmış, baş harfleri ve markası KVA-1 ile uğursuz bir parıltıyla parıldıyordu. Tripod yuvasının üstüne yerleştirilmiş mekanizmalı küçük makara, Nadezdha'nın babasının yanında merkeze doğru yuvarlandı. Dövdüğü silah gibi acımasız ve heybetli, topçu parçası konferansta toplanan örgüt personelinin görüş alanına girdiğinde şiddetli bir çığlıkla yumruğunu kaldırdı. Bu, uzun yıllardır tam bir gizlilik içinde silahlanma bölümünde üzerinde çalıştığı bir projenin meyvelerinin ortaya çıkması, beklediği gündü. Seyirciler arasındaki Nadezdha, zaman içinde babasında, bunun gibi çok özel ve hırslı bir şey üzerinde çalıştığını tehlikeye atacak hiçbir görünür işaret görmediğini düşünerek yere yığıldı.

Hâlâ genç olsaydı ve gençliğindeki gibi silah fabrikasında okuyor olsaydı fark ederdi ama şifre kırma ve iç güvenlikte istihbarat analizleri her şeyi tüketen bir iş haline gelmişti ve babasıyla yaptığı ziyaretler neredeyse her zaman oluyordu. genellikle konutunda, silah fabrikasını geç saatlere kadar ziyaret etmeye özel bir ihtiyaç yoktu. Örgüt yaşamı, sıradan ayrıntılarında bile, bir zamanlar ülkeyi yöneten aileci fikirli burjuvazinin yumuşak kalpli yollarını taklit etmedi. Nadezdha, görevlendirilmiş bir şifre kırıcı ve iç güvenlik personeli olarak, silah fabrikasına sebepsiz yere uğrarsa, babası orada çalışırsa çalışsın, eylem devam ederse potansiyel casusluk faaliyetleri için dikkat çekecekti. Çok uzun zaman önce gençlik kolordusundan ayrılıp tam hizmete geçtiğinde, bir kişi kuruluş içindeki bir alt sektöre katıldığında dinamiklerin değiştiğinin gayet iyi farkındaydı. Şok birlikleri daha hoşgörülüydü ve belirli durumlarda kabul edildi, ancak iç güvenlik her zaman şüpheliydi.

İnsanları avladılar ve sonra birbirlerini avladılar, bu daha önce bahsedildiği gibi senaryo olurdu. İnsanları anlaşılır bir ayrım yapmadan yiyip bitiren yamyam bürokratik bir canavardı - bundan kaçınılması gerekiyordu. Yatskaya, kalabalığın susması için kollarını salladı ve herkes hala ayakta olmasına rağmen kükreme bir dereceye kadar azaldı, sonra aniden rulo haline getirilmiş ve sahnenin arkasındaki kirişlere gizlenmiş devasa bir pankart açıldı. çarpıcı bir şekilde, organizasyonun yeni bir amblemini içeriyor, artık sopayı değil, bunun yerine komutanın profilinin arkasındaki çapraz roketleri içeriyor. Köşede, kan kırmızısı renkte, korkunç bir gökyüzünden sanki bir avın ortasında gibi uçan bir yarasanın yeni bir görüntüsü duruyordu. Sembolizm, salondaki herkesin bilinçlerinin tam merkezinde derin akorları vurarak yankılandı. Artık ölüm makinelerini tamamen yeni bir düzeye getirmişlerdi ve hakimiyetleri durdurulamaz olacaktı. "ÖLÜM!" diye bağırdı silah görevlisi, jeneratörle çalışan bir hoparlör sisteminden deli gibi uluyarak. "ÖLÜM!" cevap olarak çılgın seyirciler çığlık attı. "ÖLÜM! ÖLÜM! ÖLÜM!" - ilahi, metal hangarda on bin kaplanın kükremesi gibi yankılandı, duygusal çabayla her yüzden ter döküldü.

Katskaya, “Örgütün değerli üyeleri” diye başladı. “Artık organizasyon içinde yeni ve giderek daha fazla silahlanan bir döneme giriyoruz. Kimya sektörümüzün yardımıyla, son birkaç yıldır silahlanmayla bağlantılı olarak, komutanın kendisinin açık emirleri ve kişisel liderliği rehberliğinde bu projeyi iletmek için durmadan çalıştık.”

Seyirci tepkisi artık kafese kapatılmış bir kaostu.

“Onun hayali olan örgütün elde ettiği seviyeye ancak komutanın liderliğinde ulaşabilirdik. Ölümün düşmanlarımıza tepeden hakim olacağı ve onların, bu grubun, bu örgütün, yeni Karanlık Çağın bu öncünün kamçısı altında boyun eğmeleri gerektiğini kesinlikle anlayacakları bir çağı başlatacağız! Yakınlarının ve akrabalarının parçalanmış bedenleri, komutan olan Tanrı'nın gücüne karşı komplo kurmak isteyenler için cezalandırıcı bir vasiyet olsun. Çığlıklarınızı duymasına izin verin!”

Seyirci, akıl sağlığının sınırlarını patlatan bir ölüm perisi çığlığına boğuldu.

“Bugün burada bulunarak, bu silahın varlığından haberdar olan üretim ekibinin ilk dışı ve en üst seviyelerisiniz. Grubumuzun ve düşmanlarımızın yararına olmak üzere hem beyaz hem de siyah propaganda tarzında iki farklı versiyonda propaganda kağıtları basılıyor ve vahşi doğada peygamber olarak hareket ederek örgütümüzün gücünün korkunç yeni seviyesini gün ışığına çıkarıyor. İki ay içinde, komutanın bu ölümcül kolunun, örgütümüzün damgasını taşıyan bu ölümcül ölüm gemisinin, örgütün tamamına resmen tanıtılacağı, karargah yakınında toplu bir miting yapılacak. O zaman ayrıca yeni amblemimizi ileten toplu törenler ve madalyalar ve kol bantları verilecek. Özel inisiyasyonlara kaydolmak isteyenler lütfen bu gece odanın arka tarafına kurulmuş bir masa olan işlem irtibat görevlisine bakınız. Katılımcılara seçim inisiyasyonları için öncelik verilecek ve çok sayıda koşulla katılacak ve tasarlanacak. Komutan bu mitinge bizzat katılacak ve liderlik kadrosu üyeleri olarak örnek teşkil etme sorumluluğunu üstlendiğiniz özveri ve elan, astlarınızın disiplinini dört katına çıkaracak ve komutana tarifsiz bir zevk verecektir. Bu fırsattan yararlanın!”

Organizasyonun nüfusunu deneysel laboratuvar fareleri olarak kullanan çeşitli dini kültler, belirli deneysel istihbarat operasyonlarının ince örtülü cepheleri önümüzdeki etkinlikte olacak. Organizasyonda, nükleer sonrası nüfus içindeki artan mistik akım ile örgütsel bağlılığı psikolojik, sosyolojik ve fiziksel düzeyde sürdürme yöntemleri arasındaki çizgiler her zaman bulanıktı. Eğilim mevcut olsaydı, organizasyon tarafından ortaklaşa seçilirdi. Pek çok eğilim elbette ezildi, ancak kendilerini faaliyette buldukları son kıyamet senaryosunda, örgüt liderliği belirli akorları çalmanın kendilerine gerektiğini öğrenmişti.

En moda olan eğilimlerin çoğu, zekanın kendisi tarafından üretildi. Eski günlerde, örgüt gibi bir gölge devlet, yönetim metodolojilerinde dini aşırılık yanlıları veya en iğrenç olarak adlandırılırdı, ancak örgüt içindeki kült programların itici gücü ve katıksız kapsamı, belki de dünyanın gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu. geçmişin en karanlık günlerinde geleceğin belirsiz imaları olarak.

Hangarın açık kapısında maskeli ve gözlüklü iç güvenlik görevlileri sıralanırken, roketin sunumu bu miting için mümkün olan en yüksek güvenliği sağlamıştı. Proje, gerçekte, sessizliğin zırhında herhangi bir çatlak olmadan mutlak bir sır olarak tutulmuştu, çünkü proje dışındaki katılımcıların hiçbiri bunun geldiğini görmemişti. İlave güvenlik personeli, bizzat silahlanma ya da en azından silahlanma kapsamına giren biri tarafından talep edilmişti. Örgüt uzun süredir çeşitli özellikle kötü silahlarla övünüyordu, oyunun adı kimyasal, biyolojik ve radyolojik savaş olarak kabul edildi; örgütün olağan atışlarının, parçalamalarının ve sahada daha ilkel olarak yürütülen vahşetlerin arması. Şimdi tüm bu iğrenç silahlar psikotik bir yayılma yöntemine sahip olacaktı. Seçkin birimlerin kuyuları zehirleyerek veya gıda kaynaklarını kirleterek küçük yerleşim yerlerine karşı harekete geçtiği zamanlardan beri, örgüt artık aynı ajanları savaş başlıklarına yükleyebilir ve onları ormanların kulelerinin üzerinden ve habersiz ve hazırlıksız insanlık merkezlerine gönderebiliyordu. , eylemlerini patlamalar, şarapnel ve artan zayiatlarla başlatıyor ve örgütün ölüm ansiklopedisinin çeşitli sayfalarından kültürlenen itlaflarla sonlandırıyor.

“Örgütün değerli üyeleri.” Katskaya'nın sesi, üç yüz kişilik güçlü organizasyon personeli kalabalığının üzerinde uçan hayaletler gibiydi. Bir muhafız ekibi, konuşmacıyı ve silahı çevreleyen sahnenin etrafında hareket etti ve hangarın ağzında bazı hareketlerin başladığı görüldü. "Lütfen içeceklerin hazırlandığı avluya gidin ve öğleden sonranın geri kalanında eğlenin. Akşam seansı her zamanki saatinde başlayacak, bu akşam özel bir seansımız var ve hepiniz sabah yola çıkmaya hazırlandığınızdan kısa olacak. Avluda, ilginizi çekeceğine emin olduğum yeni projenin kapsamı ve çeşitli kamu stratejik ana hatları hakkında

raporlar alma fırsatına sahip olacaksınız. Sizinle yakında ve daha derinlemesine konuşmayı dört gözle bekliyorum. Yaşa komutanım!”

İnsanlar hangar kapısına doğru ilerlemeye başladığında kalabalıktan bir tezahürat yükseldi. Hala sahneyi korurken, birkaç teknisyen geldi ve roketi ters yönde, bir yan kapıdan ve katılımcıların göremeyeceği bir yöne sürdü. Onlar avluya doğru ilerlerken, tezahürat küçük bir hareketli konuşmalar kakofonisine dönüştü.

Delegeler konferans yerini oluşturan birkaç çelik bina arasında güvenli bir şekilde bulunan alana akmaya başlarken hangarın dışında bir hareketlilik vardı. Devasa şişlerde yaban domuzları kavrulmuş halde dönüyor, etrafa tatlı bir kavrulmuş et kokusu yayıyordu. Yüzü açık büyük askeri çadırlar, örgütün cephaneliğinde roketin görünümünü yücelten broşürler ve gazeteler dağıtan çeşitli alt düzey istihbarat memurları tarafından yönetiliyordu. İlkel musluk mekanizmalarıyla donatılmış endüstriyel boyutlu plastik fıçılar, bir zamanlar Rus köylüleri tarafından kullanılan patates tariflerine benzer, organizasyon yapımı, düşük alkollü, kaba bir küçük bira dağıtan çeşitli bağlantı noktalarında kurulmuştu, onunla tarihi karşılığı arasındaki fark şuydu: organizasyon versiyonu da, her zamanki gibi, laboratuvarda üretilen uyarıcılarla fazlasıyla güçlendirilmişti.

Konferans, katılımcıların çoğunun önceden planladığından daha heyecan vericiydi. Önemli başarılar sırasında bu gibi olayları tasarlamak yönetici stratejisinin kapsamı içindeydi ve bu kesinlikle tüm hesaplara göre mükemmel bir başarıydı. Yakında birkaç saatlik bir kutlama dönemi başlayacaktı, bu da esastan çok sıradan bir son bilgilendirmeyle sonuçlanacaktı, çünkü akşam seansı başladığında katılımcılar arasında korkunç düzeyde sarhoşluk olacaktı - bilgilendirici et daha önce ayarlanmıştı. Öğleden sonraki oturumda, önceden tasarlandığı gibi ve silahlanma duyurusu ile doruğa ulaşan örgütsel akbabalar.

Peyzajda karsız bir kış vardı ama güney iklimleri nedeniyle hava nispeten sıcaktı, ancak hem havadaki soğuğu kesmek hem de atmosfer sağlamak için toprağa yarı gömülü çelik variller vardı. avluda sıcaklık ve ek ışık için reddetme, bunlar eski günlerde partizanların inen destek uçakları için bir iniş pisti düzenlemelerine çok benzer.

Nadezdha babasını çevrede aradı ama hiçbir yerde görünmüyordu, büyük ihtimalle akşama kadar ciddi kapalı kapılar ardındaki oturumlarda kilitli kalacaktı, bu arada şirketin geri kalanı büyük ölçüde onun tasarımına uygun olan zaferi kutlayacaktı. .

Babasının daha önce yaptığı konuşmada, komutanın projenin başından itibaren kişisel liderliğini üstlenmesiyle ilgili söylenenleri düşününce, boynuna soğuk bir ürperti geldi, bu da komutanın babasıyla yüz yüze çalıştığı anlamına geliyordu ve - ima yoluyla - bir süre için. Roketin komutan ve babasının ortak çalışması altında geliştirilmesi, onu organizasyon içinde tamamen yeni saygı ve prestij seviyelerine fırlatacaktı ve teğmenin kendisine verdiği şifreli mesajla birlikte bunun ne anlama geleceğini merak etti. onun geleceği. Dolaşan düşüncelerini bir kenara iterek, patates esaslı likörü dağıtan plastik bidonlarda bulunandan daha güçlü bir çeşitte küçük, yalın ve teklif veren içeceklere yaklaştı.

İri çerçeveli birkaç abanoz tenli adam yakınlarda durmuş, özellikle güçlü bir yapıya sahip örgütün bazı üyeleri tarafından tercih edilen acımasız bir narkotik içeren büyük purolar içiyordu. Tavşan tütünü adı verilen yabani olarak yetişen tütünle elle yuvarlandılar, ancak aralarına bol miktarda "cerebranam" adı verilen hafif bir halüsinojenik madde serpiştirildi ve sonunda başka bir kimyasala (genellikle kıyamet öncesi mumyalama sıvısına eşdeğer olsa da) daldırıldılar. kez) yatıştırıcı olarak görev yaptı. Hafif

halüsinojen, nikotin uyarıcısı ve yatıştırıcı kombinasyonu, çeşitli maddelerin birbiriyle savaştığı, kullananlarda biraz sakinleştirici ama aynı zamanda şiddetli bir durum üretti. Örgütteki siyah adamlar, onları diğer ırksal türlerin çoğundan daha üstün gören ve atalarının nükleer savaşlardan önce yüzlerce yıl bölgede yaşadıkları ve her zaman iyi ilişkiler içinde olmadıkları için komutandan çok iyilik gördüler. devlet, onlar, sosyal olarak lüksün yumuşak baştankara üzerinde yetiştirilen bazı genetik suşlardan daha yüksek derecede yumruklarla yuvarlanabilen doğal direniş savaşçıları olarak kabul edildi, bu da ikinci alt türleri daha da nevrotik ve daha nevrotik hale getirdi. dünya bir nükleer ateş denizinde başlarının etrafında döndüğünde yok oldular.

Adamlar, Nadezdha'yı, yaklaşık on yaşlarında küçük bir çocuğun, birkaç karton ve çeşitli malzemelerle çevrili, bir araya getirilmiş yalıtımlı malzeme parçalarından yapılmış ilkel, elektriksiz bir soğutma ünitesini yönettiği ahırın tentesinin altında yürürken fark etmediler. plastik kaplar. Nadezdha, karşılığında hemen sırıtan çocuğa gülümsedi. Boncuk gibi gözleri, siyah üniformanın altında var olan hafif eğriliklerin özelliklerini açgözlülükle hayal ederek, sadece birkaç saniye içinde vücudunun her santiminde gezindi.

"Merhaba kardeşim," dedi Nadezdha, genç adamın ilgisinin farkındaydı ve durumdan tamamen yararlanmaya ve bu süreçte gence heyecan vermeye niyetliydi.

"Merhaba bacım..." dedi genç, kendinden geçmiş halinin arasında istemeden sesi kısılarak. Nadezdha eğik bir şekilde bir elini kaldırdı ve göğsünü kumaşın içinden geçirdi, maşrapayı başıyla onaylarken dudaklarını hafifçe büzdü. "Lütfen bana bunlardan birini ayarla kardeşim, belki ben de sana bunlardan birini daha sonra ayarlarım."

Eğriliği kumaşın altında zar zor fark edilen küçük göğsüne hafifçe vurdu.

Genç, istenen sıvıyı ekstra hızlı hazırlamaya gitti. Nadezdha, sonbaharda ağaçların dallarından düşen çürüyen hurmalardan yapılan prometazin, kodein şurubu ve hafif bir alkol karışımının tadını çıkaracak ve hepsi bir buz karışımıyla karıştırılacaktı. Nadezdha'nın tercih ettiği içeceğin amacı, aşırı somnolans durumu yaratmak, solunum kapasitesini düşürmek ve dissosiyatif bir durum yaratmaktı. Genç çocuk karışımı hazırlarken ona takdirle baktı, gece bitmeden ona bir iki şey göstermesi gerekecekti.

BÖLÜM 7

Mareşal kampına döndüğünde, açık ateşte kavrulmuş etin eşsiz aromasının kokusunu alabiliyordu. Sopa bıyığının altında gülümsedi ve muhafızlarının zekasını pratikliklerinden dolayı zihinsel olarak övdü. Onları iki kurbanıyla yalnız bıraktıktan sonra, bir gardiyan bebeği tutarken, diğer gardiyan hareketsiz topu tutan anneyi bir ağaca sıkıca tutturarak eşleşmişlerdi. Bu sırada bebek ölmüştü, ancak doğrudan kalbine saplanmış olan süngü yarasından kan damlıyordu ve çocuksu vücudunda büyük iç kanamaya neden oluyordu.

Gardiyan, hasta bir kukla gibi ceset parçalarını manipüle ederek bebeği tuttu ve bir kez annenin yüzüne yaklaştığında, bebeği elinden geldiğince sert bir şekilde sıkmaktan büyük bir zevk aldı ve ölü ağızdan kan fışkırmasına neden oldu. Annenin yüzü tam bir korku rictus içinde genişledi.

"Şunu ağzından çıkarırsak çığlık atacak mısın?"

Gardiyanlar, herhangi bir anlayış duygusu için annenin gözlerine baktılar ama hiçbir şey görmediler. Mareşalin onlara iyi vakit geçirmelerini söylemiş olması, esasen onunla ne isterlerse yapabilecekleri ve büyük olasılıkla onlara vereceği herhangi bir istihbaratın minimum değerde olacağı anlamına geliyordu, yoksa mareşalin umurunda değildi. bu durumda. Ağzını açmayı düşünmelerindeki motivasyon, en azından biraz sorgulanması gerektiğine dair kısmen sorumluluk duygusu ve genel olarak kısmen de ağzına olan ilgiydi.

"Dinle orospu, çığlıklarını bir gün yetecek kadar dinledik. Bu tıkacı çıkardığımızda çığlık atarsan sana ne yaptıracağımızı biliyor musun?”

Kadın olumsuz anlamda başını salladı.

"Sana bebeğini yedireceğiz, değil mi?" Annenin maskeli muhafızı, isimsiz partnerini onaylarcasına başını salladı. Kadının yüzünden taze yaşlar süzülmeye başladı.

"Yine de hepsini yemene izin vermeyeceğiz, çünkü kesinlikle çoğunu kendimiz yiyeceğiz, değil mi?" Muhafız, sırayla başını sallayan diğer muhafıza başını salladı.

Bir gardiyan sahte bir ebeveynlik duygusuyla bebeği kollarında tuttu, cesedi nazikçe sallayıp siyah gözlüklerinin ardından kanayan küçük bebeğe baktı.

Diğer muhafız kadını bir eliyle ağaca tutturdu ve diğer eliyle yüzünü işaret ederek psikolojik olarak mesajı eve göndermesini sağladı. Onu sorgulamakla ya da en azından sorguluyormuş gibi yapmakla çok ilgileniyordu.

"Bebeği bize yedirirsen maskelerimizi çıkarmamız gerekecek ve eğer maskelerimizi çıkarırsak bu senin ölmen gerekeceği anlamına geliyor çünkü bizim kimliğimizi bilemiyorsun, değil mi? Yapabilir misin, seni kahrolası kaltak, seni aptal fahişe? Muhafız, başını çam ağacının sert kabuğuna vurarak kadın düşmanı eleştirisini vurguladı ve duruma daha da zayıflatıcı bir önlem ekledi.

Gardiyan bebeği tutan diğer gardiyana onu yere indirmesi ve ona yardım etmesi için işaret etti. Kadının saçından tuttu ve onu açıklığa sürükledi, onu yere düşen çam iğneleriyle kaplı orman zemininde dizlerinin üzerine çöktürmeye zorladı. Gardiyan ağzındaki top tıkacını çıkarırken, diğer gardiyan, kadına ses basıncını düşük tutmasını hatırlatmak için ağırlığını tehdit edercesine artıran devasa bir hayatta kalma savaş bıçağı tuttu.

"Burada senden başka kimse yok, ben, burada arkadaşım" muhafız ortağına doğru başını salladı, "ve biraz da şuradaki adı ne", muhafız ağacın dibinde yatan ölü bebeği işaret etti. Muhafız diğer muhafıza yaklaşması için işaret etti. "Hadi bakalım elinde ne var." Kadın hiçbir şey söylemedi, keskin, zahmetli inhalasyonlarla derin bir nefes aldı, aksi halde korkunç bir durumda top tıkacının çıkarılması küçük bir soluklanma oldu.

İkinci muhafız ilerledi ve büyük bıçağın ucunu kadının bluzunun önünden aşağı doğru yavaşça hareket ettirmeye başladı, ölümcül silahın delice keskin kenarının bir kanıtı olarak düğmelerini birer birer kesti. Kadın tepki vermedi. Az önce bebeğinin süngülendiğini ve ardından yüzünün önünde sakatlandığını görmüştü; gardiyanlar ona ne yapmak isterse, önceki çileden sonra bir izlenim bırakmayacaktı - ya da öyle düşündü.

Muhafız, kadının bluzunu yırtarak açtı, göğüslerini ortaya çıkardı, soluk beyaz ve tepesinde büyük, sulu ve belirgin areolalar vardı. Muhafız uzandı ve eldivenli eliyle onları tokatladı ve kadının ağzından bir nefes aldı. Evet, burada nefretle büyüdü, ama ani darbenin ani ve ani aşağılanması ve şoku karşısında hiçbir şey söylemedi. Gardiyan ona doğru hareket etti ve bir eliyle göğüslerine masaj yapmaya başladı ve diğer eliyle bıçağını yeniden kınına sokmuş, ince pamuklu pantolonunun altında onu hissetmeye başladı.

Diğer muhafız ormanın kenarına yakındı ve ağaçların etrafına bakıyordu. Her iki muhafız da hala tamamen karartılmış ve koyu renkli gözlükler ve yünler nedeniyle gizlenmişti. Bir ağaca uzanıp güçlü, kırbaçlı bir dalı kırarak, kemerine bağlı küçük bir palayla kesiği kıran ikinci muhafızın etrafında gölgeler oluşurken, saat alacakaranlıkta orman kararıyordu. Yeşil sert ağaç dalından kokulu özsu sızıyordu.

"Ona ağzını kapat!" diye bağırdı gardiyan kıza masaj yaparken. İkinci gardiyan bir elinde yeni kesilmiş ceza çubuğunu taşırken, diğeriyle kemerindeki küçük bir keseden top tıkacını çıkararak yaklaştı. "Burada anladım" dedi.

Tehdit duygusu, erkeklerin anonim ve kasvetli kılık değiştirmeleri tarafından garip ve yabancı hale getirildi. Mağdurun dehşete düşmüş zihninde ilişki kuracak hiçbir kişisellik yoktu. Karanlığın denizlerinden bakan kasvetli, korkunç siyah maskeli yüzlerden hiçlik fışkırdı, ayna etkisinden geriye bakan, işkence görmüş yüzünü ve onları çevreleyen ormanlardaki çam koruluklarını ve sert ahşapları gösteren hafif mikroskobik görüntüsü.

"Namluyu orospuya koy", muhafız havladı. İkinci gardiyan, kılıcını indirdi ve kadının üzerine koştu, ağzına top tıkacı sıkıştırdı ve kayışları başının arkasına bağlayarak ince, buğday sarısı saçlarını topladı. Gömleğini sonuna kadar yırtarak saldırıyı hızlandırdı, solgun ve titreyen zayıf, aç bir figür ortaya çıkardı. O da uzanıp eldivenli eliyle kırmızı uçlu göğüslere şaplak attı. "Sakin ol" dedi diğer muhafız.

BÖLÜM 8

Teğmen, ağır kurşunla dolu, deri kaplı bir blackjack ile yüzüne vurduğunda, şok birliğinin burnundan mide bulandırıcı bir şekilde kan fışkırdı. Teğmen içeri girip çizmeli ayağını adamın orta bölümüne sokarken, asker boğuk bir ulumayla yere yığıldı.

"Kalk, pislik!" diye bağırdı teğmen, kontrolsüz bir öfkeyle ağzından tükürük parçaları uçuştu.

Teğmenin vücudu nabzı atıyordu, bir kan canavarının hormonları organizasyon tarafından tasarlanmış uyarıcılarla delik deşik oldu ve yıllarca süren acımasız organizasyonel eğitim ve beyin yıkama ile tek bir bedende bir araya geldi.

Teğmen, öğleden sonraki oturum açılmadan on dakika önce bir iç güvenlik görevlisi tarafından çağrılmış ve tüm kapıları sıkıca kapatılmış birkaç odadan oluşan küçük bir salona açılan bir fuayeye götürülmüştü. Saldırı birliği odalardan birindeydi ve sunumdan önce roketi kamyondan boşaltırken güvenlik protokolünün ihlali nedeniyle orada tutuldu.

Asker, iç güvenlik ekibi geldiğinde test modelini hangara götürmek için iç güvenlik ekibinin gelmesini beklerken sigara içiyordu. Maskelerinin altında, ağaran, kara nefret ifadelerini tespit edemedi.

"Ne saçmalıyorsun asker?" baş koruma sordu.

Şok birliği hemen yanıt vermedi ve bunun yerine ciğerlerinden bir duman halkası üfledi, durumdan habersiz ve eylemleriyle yaralanmaya telafi edilemez bir hakaret eklediği gerçeğinden habersiz.

"Bu taraftan birkaç adım at, asker." Muhafız, canlı roketten güvenli bir mesafede beton bir duvarı işaret etti. Şok birliği buna uydu. Duvara ulaştığında, asker ucuz, kokuşmuş sigarasından bir nefes daha çekti ve bu noktada gardiyan kısaca onu elinden fırlattı.

"Sen kahrolası bir aptalsın, asker!"

Bu sefer gardiyan yüzüne bir tokat attı. Birkaç metre ötede sigarası yavaşça yanarken askerin yüzüne kırmızı bir el izi yayıldı.

"Seni lanet olası aptal aptal!" diye bağırdı gardiyan. “O roket canlı kardeşim!” O silahın taşınmasında herhangi bir rol oynadığın ya da ona yakın olduğun için kendini çok şanslı hissetmeliydin!” Şok birliği geri çekilmeye başladı.

"Dinle, o şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, ben..."

Şok birliği, yüzünün önünde tehditkar bir şekilde tutulan siyah deri eldivenli bir parmakla kısa kesildi.

"Kapa çeneni ! Kapa çeneni! Şimdi bilmiyorsanız, öğrenmek üzeresiniz. Bu pisliği buradan çıkarın!”

Muhafız, elini hızlı bir hareketle kaldırdı ve diğer iki muhafız, üzerine yürüdü ve hatalı şok birliğini yakaladı.

"Bunu işlem uydusuna götürün!" Muhafızlar korkunç bir süratle yola çıktılar ve talihsiz askeri arka taraftan hangara açılan bir yan kapıya doğru sürüklediler.

İşleme uydu koruma istasyonunda ("işlem dışı" bir yer değil, bir şeydir) görev başında olan baş koruma, tamamen maskeli, gözlüklü ve savaşa uygun bir masanın arkasında otururken, ahşap üzerinde susturulmuş bir MP5 ile oturuyor masası, detayından gelen raporu artan bir öfkeyle dinledi.

"Ne yapıyordu?" Baş muhafız adamlara inanamayarak sordu.

Yakalanan gardiyanlar, yerleşik güvenlik şefine durum hakkında tam bilgi vermeye başladı. Çarpma birliği kısaca, iki yanında yükselen yüksek beton duvarların ve üzerinde solgun bir güneşin parladığı küçük, kapalı bir avluya götürüldü.

"Koruma".

Masada güvenlik şefi, iç güvenlik personelinden birini ona doğru yönlendirdi.

"Birkaç dakikan var mı?"

"Neye ihtiyacın olursa."

"İyi".

Güvenlik şefi, başlığında dahili bir güvenlik arması bulunan küçük bir kağıda şifreli bir not karalamaya başladı.

"Konferansa gir ve teğmeni bul ve ona bunu ver, yolunu bilmiyorsa diye geldiğinde ona eşlik et."

Muhafız notla ona yaklaştığında, teğmen silahlanmanın neden olduğu delilik ve dövüş fanatizminin sancıları içindeydi. Bir dakikadan az süren şifreli mesajı okumayı bitirdikten sonra, teğmen notu elinde buruşturdu ve yüksek sesle gülmeye başladı, gözleri kesinlikle manyak bir şekilde kafatasında dolaştı.

"Gidelim, gardiyan, yapalım!"

Muhafız, teğmenin neşeli tavrından gerektiği gibi etkilenmiş ve kendisine bu özel detayın verilmesinden memnun olmuş, aksi takdirde kötü bir duruma vurgu yaparak, teğmenin kendisini konferans odasının arka tarafında bulunan sade bir kapıya doğru takip etmesini işaret etti.

Küçük uydu istasyonuna girdikten sonra, güvenlik şefinden, herhangi birinin yapabileceği bir şeyi yapması için neden onu çağırdıklarını anlaması için fazla brifing alması gerekmedi. Onu çağırmak hem onurlu bir çağrıydı, hem de korkunç ve kötü şöhretli teğmenle resmi bir etkileşim içinde olan gardiyanlar için bir moral yükselticiydi ve ayrıca temelde, yeni bir tavşan cesedini kuzgun bir kurda ya da bir levhaya atmak gibi, canavara kan döküyordu. kuduz bir köpeğe çiğ biftek. Güvenlik şefi, masada, teğmenin kapalı avlu ek binasına götürüldüğünü ve arkasından kapının çarptığını duyunca kendi kendine gülümsedi.

Çok uzak olmayan bir yerde, katılımcıların konferansı kendi cümbüşüne kapılmaya başlarken, birkaçı sert bir erkek sesinin savaşçı havlamasını ve havada dolaşan birkaç kan donduran çığlığı duyabildiklerini hayal etti. Ancak bu tür seslerin beklendiği ve genellikle kurum içinde yaşayanlar için çıkması şaşırtıcı değildi; Gizli üste konferansın dışında başka ne gibi olayların olabileceği kimsenin tahmininde değildi.

"Kalk siktir git, siktir git, siktir git!"

Teğmen, burnundan ve ağzından kan fışkırırken, yerde secdeye kapanmış şok birliğinin üzerine bir hayvan gibi atlarken, iç mantrasını yüksek sesle söyledi.

“Kalk, kalk, kalk!”

Teğmenin elleri, öfkeli eşekler gibi eğilimli şok birliğine hırlayarak, askerin boynundan güçlü bir şekilde kavrayıp onu ayağa kaldırdı.

"Sorma, söyleme!"

Teğmen artık genel olarak anlaşıldığı gibi akıl sağlığının ötesindeydi. Uydunun içindeki birkaç muhafız, kulaklarını çelik kapıya dayadı, eylemin bazı seslerini duymak için boş yere çabaladı.

Teğmenin bıyığının altından morumsu bir dil çıktı ve şok ekibinin şaşkınlığına teğmen yüzündeki kanı emmeye başladı, yutkunma yüzünden kanı emmeye başladı, onu garip gurgulama sesleriyle yuttu ve "ooh" ve "ahh" gibi numaralar yaptı. aşk dolu bir karşılaşma.

Teğmen, ağzı artık fazlasıyla kanla lekelenmişti, ellerini askerin boynundan çekti ve onu iki eliyle zorla itti, bir kez daha yere yığılmasına neden oldu, ancak kafasını beton zemine çarpmayı zar zor kaybetti.

"Sana kalkmanı söylediğimi sanıyordum, seni sümüksü pislik, kalk! Kalkmak! Kalkmak!"

Sarhoş asker, yan dönerek ve bir eliyle kendini destekleyerek yükselmeye çalışmak için hareketler yapmaya başladı. Teğmen hemen yürüdü ve çok sayıda küçük kemiği ezerek ve kan damarlarını ve sinir uçlarını patlatarak yankılanan bir çatırtıyla çizmesini askerin elinin üstüne indirdi. Asker acınası bir şekilde çığlık attı, kanlı yüzü şimdi tamamen harap olmuş, parçalanmış elinin ani yakıcı acısıyla buruşmuştu.

Teğmen ona doğru yürüdü ve blackjack'ini korkunç bir açıyla askerin kafasının arkasına çarptı ve yüzünün yere yığılmasına neden oldu.

“İçerdeki güvenlik görevlileri bana her şeyi anlattı!”

Teğmen, yüzünü askere olabildiğince yaklaştırabilmek için elleri dizlerinin üzerinde eğildi.

"Bana her şeyi anlattılar, asker!"

Teğmen, ayağa kalkıp askerin yüzünün önünde bir ileri bir geri yürümeye başlarken, gözlerini büyüterek ve blackjack'i bacağına vurarak bunu vurguladı.

“Sizin asker, örgütün düşmanlarına gizli belgeler ilettiğinizi, komutana karşı kişisel suçlamalarda bulunduğunuzu, birliğiniz içinde muhalif unsurlarla komplo kurduğunuzu ve çok daha fazlasını söylediler! ”

Asker şoka girdi. Sevgili hayatın kendisi, iç güvenlik ona ne demişti?

"Numara ..."

Şok askeri, yorgun ciğerlerinden acınası bir vızıltı çıkarmayı başardı.

“HAYIR NE? HAYIR NE? ŞİMDİ NE YAPTIN, SENİ ANA sikik hain domuz!"

Teğmen, şok polisinin saçına gidecekti, ancak şok askeri keldi, bu yüzden teğmen şok askerinin üniforma ceketinin arka yakasını yakalayarak doğaçlama yaptı ve hima'yı ek avlunun zemininde kuvvetlice sürüklemeye başladı.

"HAİN ! HAİN ! HAİN !"

Peşinden koşarken teğmenin ağzından tükürük döküldü, isteksiz kurbanını arkasından çekmeye devam ederken zaten kanla kaplı bıyığını ıslattı. Ara sıra teğmen, blackjack'ini şok askerinin kafasına vurarak mesajını vurguladı.

“BİLGİ!”

Teğmenin, sorgulama hilesinin bir parçası olarak kendi zihninde uydurduğu suçlar ve yanlış suçlamalar, zincirsiz vahşet, öfke ve katıksız fiziksel çabanın hayvansı seslerine dönüşmeye başladı.

Teğmen çığlık atmaya devam etti, her bağırdığında kurşun ağırlıklı blackjack'i şok birliğinin kafasına biraz daha sert vurdu ve şok birliği daha mağlup bir tonla da olsa onunla birlikte çığlık attı.

Zorla sürüklenme, ek avlunun zemininde eşmerkezli daireler halinde dönen temiz bir kan izi bırakmıştı. Teğmen ayağa kalktı, yavaşça nefesini tuttu, salyası yüzünden damladı, aksi halde kanla kaplı yüzünde daha fazla pislik akışına neden oldu, alnında boncuklar halinde ter parladı.

Artık tamamen tükenme cezasına çarptırılan şok birliği, bir sümüklü böcek gibi yatıyordu.

Teğmen uyduya giden kapıya doğru yürüdü ve çığlık atarak kapıya vurmaya başladı. Şok birlikleri, kulakları hâlâ kapıya dayamış, neredeyse şaşkınlıktan yere yığılacaktı.

"Teğmen şefi arıyor!" diye bağırdı korumalara.

"Pekala, Allah aşkına aç şunu ve ne istediğini gör!"

Gardiyanlar, teğmenin dik dik bakan, dengesiz yüzünü ortaya çıkarmak için kapıyı açarak itaat etti. Sessiz bir konuşma başladı ve gardiyanlar talebi iletmek için şefin masasına döndü. Teğmeni derme çatma bir tuvalete götürdüler ve burada açık bir leğenden ılık suyu höpürdeterek çıkardılar.

Muhafızlar geri döndüler, biri mavi kimyasal antiseptik bir sürahi, uzun bir zincir ve deri kısıtlamalar taşıyordu, diğer muhafız siyah parlak bir martine taşıyordu, mükemmel yağlanmış.

"Bana katılmak için çok nazik ol, neden olmasın?" dedi teğmen, avlunun bulutlu göğünün altındaki küçük bir ışık bölümüne adımını atarken gülümseyerek. Gardiyanlar, talebin sonuçlarını dikkate bile almadılar. Teğmene kişisel hizmet, onları, gizli üsteki aralıklı etkinliklerde özel görev için ayrılmış küçük bir güvenlik detayına bağlı konferans merkezinde konuşlanmanın durgunluğunda başarmayı umabilecekleri her şeyin çok üzerinde bir konuma getirecektir.

Muhafızlar eşyalarını ek avluya getirdiler, teğmenin entrikalarıyla yüce bir ceza arenasına dönüştüler, şok birliği yerde yatarken, nefesleri yavaş, eğitimli hayatta kalma refleksi ile şimdiye kadar maruz kaldığı ağır travmaya karşı gevşeme. Gevşemeye böylesi bir benzerlik uzun sürmeyecekti.

"Soyun onu" diye emretti teğmene. "Ve onu bağla", diye ekledi sonradan aklına.

Koruyucuları ve antiseptiği taşıyan koruma, şeffaf kabı yere koydu ve diz çöktü, çeşitli zincir ve deri koruyucuları kullanma kemerinden çıkardı ve kullanımlarına göre düzgün bir şekilde yerleştirdi.

Muhafız şok birliğine yaklaştı ve çoğunlukla gevşek olan vücudu sırtına alıp üniforma gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Artık onun için bir faydası olmayacaksa, organizasyondaki diğerleri kesinlikle kullanabilirdi. Şok birliği hafifçe boğuşmaya başladı ve muhafız yüzüne yaklaştı.

"Beni dinle asker, seni soyacağız. Yumruğumu yüzüne doğru bastırmamı istiyorsan bana haber ver. Eğer mücadele etmezsen, kim bilir? Hayatta kalmak için savaşma şansın olabilir."

Şok birliği onun zayıf mücadelesini durdurdu ve gardiyan, mahkum üzerinde sahte psikolojik oyun oynamanın ne kadar kolay olduğunu tatmin ederek düşündü. Bilinçsiz hale getirilmek, hem psikolojik hem de fiziksel olarak uygulanan taciz taktiklerinin seviyelerinin ölçülen yükselişi üzerine uyanan bilinçliliğe karşı kesinlikle ilerici bir hareket olacaktır.

Muhafız savaş ceketini çıkarmayı bitirdi ve ardından şok askerinin gömleğini çıkardı, iyi çalıştırılmış bir göğüs ve gövde ve birkaç korkunç atom mantarı dövmesi, zırhlı iskeletler ve çeşitli soyunma durumlarındaki çıplak kadınlar ortaya çıktı. Muhafız onları içtenlikle kaydetti.

"Onu köşeye ve ikinci stres pozisyonuna koyun."

"Ayağa kalk asker," diye emretti muhafız, şok polisine. Şok savaşçısı itaat etti, dengesizce ayağa kalktı, yüzünden kanlar boynuna doğru iniyordu.

"Çizmelerini ve pantolonunu çıkar."

Asker, çizme bağcıklarını karıştırmaya başlamak için eğildi ve hemen yere düştü.

"Allah kahretsin!" teğmeni çığlık attı ve şok askerine doğru yürüdü, onu orta bölümde vahşice tekmeledi, ancak dikkatli bir şekilde geri çekildi, bu jest fiziksel olmaktan çok psikolojik etki içindi, ancak kurbana güçlü bir hasar olmadan önemli miktarda acı vermeye yetiyordu. , askerin mevcut durumu ışığında kolayca terminal seviyelerine taşınabilecek ek hasar.

Teğmen hemen şok askerini kolundan tuttu ve onu kapalı binanın bir köşesine sürüklemeye başladı, sert ve kaba beton blokların köşesine yüzünü öne dayadı. Teğmen adamın beline uzandı ve tek hamlede pantolonunun tokasını açtı, ardından adamın pantolonunu ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı sürükleyerek çıplak tenini ortaya çıkardı. Onları adamın ayak bileklerinde birikmiş halde bıraktı.

"Eh, o lanet olası çizmeleri kendim çıkarmayacağıma eminim!" diye bağırdı teğmen, başı sözleşmeli yardımcılarının genel yönüne doğru eğilerek. Tutukluyla olan faaliyetleri teğmen tarafından devralınan gardiyan hemen yere atladı ve şok askerinin botlarını şaşırtıcı bir hızla güreşmeye başladı.

Gardiyan, pantolonunu ve kalan giysileri botlarla birlikte bir kenara attı ve yerde kısıtlamaların bulunduğu yere yürüdü ve ustaca ve hızlı bir şekilde onları alıp, önceden belirlenmiş ve iyi düşünülmüş bir yerde mahkumun üzerine yerleştirmeye başladı. tavır.

Birincisi, arkasına takılan kelepçelerdi. Bunu takiben, kalın bir deri kayışı adamın diz çukurlarının iç kısmına ve sırtının üst kısmına bağlayan, onu hareketsiz kılan ve muhafızlar ve teğmen ne olursa olsun vücudunun tüm bölümlerine kolayca erişilmesine izin veren birkaç kısıtlama vardı. ona yap.

"Şu küçük kediye bak, şu aptal küçük kediye! Onun nesi var, neden aptal gibi davranıyor?”

Teğmen, birkaç adım öteden askerle alay etti.

Teğmen, o ana kadar sadece birkaç metre ötede avluda durmuş, çeşitli kayışları birbirine dolanmış, uçları bir düğüm gibi bağlanmış hırçın ve ustalıkla yağlanmış martinesini tutan diğer muhafıza doğru yürüdü. , en inatçı hatalı personele bile disiplinin en ince noktalarını vurmaya hazır.

"O küçük kaltağı dize getirin beyler!" teğmen kükredi.

Teğmen konuşmadan önce hızlı bir şekilde ona yaklaştığında, doğrudan maskeli yüzüne girip gaddar bir neşeyle güldüğünden, kamçılı gardiyan, emirlerinin ifadesine teğmene baktı. Daha sonra teğmen, eşi görülmemiş bir hareketle, aniden adamın kar maskesini göz seviyesinin hemen altına kadar kaldırdı, burada yün, iç güvenlik görevlileri arasında tek tip yaygın görünüm eğiliminde, koyu renkli gözlükleri bağlayan elastik kayışla sıkıca tutuldu. .

Teğmen, nöbetçinin önünde durdu ve köşedeki diğer muhafızın görüşünü engelledi ve şok birliğini doğru stres pozisyonunda düzenlemekle meşguldü. Şok birliği dizlerinin üzerine oturmuş, tamamen hareketsiz, başı yana dayamış, yüzünün bir yanı soğuk taş zemine dayamış ve tacı beton blokun kenarlarına sürtünerek köşeye bastırmıştı. Kalçaları ve bacaklarının arkaları, son halkaları cihaza takmayı bitiren koruyucuya tamamen açıkta kaldı.

Teğmen, dilini, bir eli yanında duran ve diğer eli martineti tutan şaşkın muhafızın ağzına soktu ve teğmeni şu anda meydana gelen her türlü tacizi yapması için boşta bıraktı.

Teğmen sözlü uyarımı bitirdi ve yüzünü okşamadan ve kar maskesini geri çekmeden ve muhafızın her zamanki gizlenme hissini geri kazanmadan önce parmağını muhafızın kırmızı dudaklarında gezdirdi. Teğmen elini aşağı kaydırarak ve muhafıza pantolonunun içinden nazikçe masaj yaparak, cinsel uyarım belirtilerini kontrol ederek, elini kaydırmadan ve gardiyanın sağ yanağını sıkıca kavrayarak ağzını bölgeye yaklaştırırken sıkıca kavrayarak jestini tamamladı. gardiyanın kulağına ve fısıldadı: "Umarım orada ilginç bir şey görürüm, yoksa anlamazsın!" Teğmen, muhafızı serbest bıraktı ve sanki muhafızı bekleyen tutsağına doğru işaret etmek istercesine kenara çekildi. Muhafız teğmenin bölgesinden hızla çıktı, şok birliğin beklediği köşe, yenilgiyle acınası bir haldeydi. Tören olmadan, gardiyan işine başladı.

Kırbaç havada uçtu, uçları açıldı ve sonra yere kapanmış askerin içine girerken çarpmanın etkisiyle tekrar sıkıca bağlandı. Martinet iğnesinin büyük kısmı, adamın müstehcen bir şekilde yerleştirilmiş arka kısmının eğriliğine yerleşti, kamçının uçları kıvrılarak, beline ve göğsünün yan tarafının küçük kısımlarına çarparak, ek olarak ortaya çıkabilen göğsünün küçük kısımlarına çarptı. son derece sınırlayıcı bir kısıtlama düzeyi. Şok birliği bir acı çığlığı attı.

Muhafız aynı rotada devam etti, tüm gücüyle ve mümkün olduğu kadar sert bir şekilde vurdu, kamçının uzun yılan dokunaçları tahmin edilebileceği gibi açıldı ve şok askerinin tamamen açıkta ve savunmasız etinin çıplak derisine çarparken yeniden bağlandı. Şok birliği her darbede çığlık attı, yirmi vuruştan sonra, çığlıklar saf bitkinlik, zihinsel çöküş ve stresin neden olduğu psiko-fiziksel çöküşün gürleyen sesine dönüşmeye başlayana kadar.

“Ona tecavüz et, neden yapmıyorsun dostum!” teğmen güldü.

Gardiyan, durumun komikliğini görmedi, ama usulüne uygun olarak ileri gitti, martineti yere koydu ve diz çökerek pantolonunu çözmeye başladı. Şaşırtıcı bir şekilde, iç çamaşırını dizlerine kadar çektiğinde üyesinin zaten dik olduğunu gördü. Teğmen, adamın servetini fark etti ve arka planda alaycı bir alkışlamaya başladı.

“Çok iyi, gardiyan, oldukça iyi! Şimdi bize küçük bir gösteri yap, neden yapmıyorsun?”

Muhafız, zaten ciddi olan martinet kırbaçlanması ve devam eden kapsamlı fiziksel dayak nedeniyle nöbetçi vücudunda oluşan ter kılıfıyla zaten iyi yağlanmış olan dik üyesini şok askerinin bağırsaklarına hareket ettirirken, şok birliği protesto olarak homurdanmaya başladı. önce. Korkunç derecede küçük düşürücü olsa da, şu anki eylem, teğmen tarafından mahkumu biraz daha uzun süre hayatta tutmak için iyi zamanlanmıştı, çünkü gardiyanın şimdiye kadar uyguladığı yoğunlukta devam eden kırbaçlama, onu şoka, komaya ve ardından ölüme yol açacaktı. on ila on beş dakika daha fazla ve belki de önemli ölçüde daha az bir süre. İşkence, ne kadar karmaşık olursa olsun, kesin bir bilim değildi ve kayıplar, özellikle bu gibi zorlu ve hazır koşullarda meydana gelme eğilimindeydi.

İşkence uygulama çabasının kanlı ve fanatik vecdinde kendini bulan gardiyan, ereksiyon halindeki fallusunu tekrar tekrar askerin rektumuna sokarken, şok askerinin yanlarına sıkıca tutundu. Şok askeri bunun olacağını teorik olarak görebilirdi, ama her zaman böyle bir şeye katılmak, birimindeki adamların dedikodularından bu tür olayları duymaktan başka bir şeydi. Tüm düşüncelere ve genel olarak tükenmiş durumundan kaynaklanan görünüşte fiziksel bir imkansızlığa rağmen, çorap asker kendi üyesinin sertleşmeye başladığını hissetti, ani uyarı neredeyse martinet kırbaçlamasına karşı hareket etti, kalçasında gardiyanların açtığı çok sayıda kanayan yırtıklara rağmen. Kendi vücudu, sürekli itişi bağlamında yaralara sürtünürken, şimdi gerektiği gibi çalkalanıyordu.

Uzaktan teğmen, önünde gelişen sahneye gülerek alkışladı. Bütün bunlar elbette gerçekten gerekli değildi, ancak aşırılık bu tür durumların zevk sarayıydı (ve bu özel durumda usulüne uygun olarak iskan edildi). Teğmen, orgazma ulaşan gardiyanın açık seçik kısık homurtusunu duyduğunda daha sert alkışladı ve ardından gardiyanlara mahkûma gitmesine izin vermeleri için ellerini salladı. Gardiyanlar itaat etti.

Teğmen elini uzattı ve gardiyanın sunduğu martineti aldı ve acımasızca ağır ve sert şeritler üzerinde uzanmaya başladı. Teğmen kamçıyı acımasızca adamın sırtına, uyluklarına, bacaklarına ve kırbaç dallarının vurmaya karar verdiği diğer kısımlara doğru sürerken, hala tecavüzden sersemlemiş olan şok askeri acı içinde ulumaya başladı. Teğmen, bu noktada neden olduğu yaralanmanın miktarı konusunda çok az endişe duyarak, tahmin edilebileceği gibi sert ve pervasız davranıyordu. Gardiyanlar birbirlerinin maskeli yüzlerine baktılar ve ikisi de teğmenin son hamle için içeri girdiğini biliyordu.

Teğmen kamçıyı çekerken şok polisi bağırmaya devam etti.

"Umarım oradaki gardiyanın hizmetlerinden zevk almışsındır, asker, çünkü bu, bu hayatta yaşayacağın son zevk!" Teğmen ifadesini avluda yankılanan müstehcen kahkahalarla noktaladı.

Şok askerinin çığlıkları azalmaya başladı ve martinet, açıkta kalan etine durmaksızın vurmaya devam etmesine rağmen, acı çığlıkları artık gelmiyordu. Şok askeri bayılmıştı ve artan ağrı seviyeleri nedeniyle hafif bir şoka girdi.

"Bana antiseptik getir!" diye bağırdı teğmen, martineti askerin etinden çekerek ve artık kanayan iplikçiklerine eliyle masaj yaparak. Muhafız, büyük mavimsi kimyasal sıvı kabını teğmene taşıdı ve kabı kırbaçla değiştirdi. "Şunu temizle, o küçük bok parçasının kanıyla mahvolmuş gibi iyi bir alet istemiyoruz!" Teğmen, yine de kimden bahsettiği açık olmasına rağmen, şok askerine işaret etti.

Teğmen kapağı kaptan çıkardı ve soğuk öğleden sonra havasına alkol bazlı endüstriyel güç temizleme sıvısının keskin kokusunu gönderdi. Teğmen lafı uzatmadan bir eline kabın tabanını, diğer eline de musluğun yanındaki sapı aldı ve sıvının büyük bir kısmını sarsılan askerin yaralarının üzerine attı. Şok askeri şimdi uyanıktı, alkol açıkta kalan yaralarını yakıp kavururken korkunç bir sıkıntı içinde çığlık atıyordu. Teğmen, cenin pozisyonunun bir tür rahatsız edici versiyonunda bağlı olduğunu bilmek için köşeyi biraz daha çalarak karşılık verdi.

Muhafızlardan biri şok askerine doğru yürüdü, onu tekmeledi ve teğmene doğru bakması için botuyla dürttü. Teğmen, şok askerinin dizlerinin üzerinde durup onu kendi bacaklarıyla dik bir pozisyonda tutarak bu duruşta onu sabitledi. Teğmen, şok askerinin dehşete düşmüş gözlerine derinden baktı ve sonra antiseptik kimyasalı doğrudan şok askerinin yüzüne dökmeye başladı, ilk miktarları hemen şok askerinin ağzına agape asılı kaldı, kimyasal mavi sıvı onun fışkırmasına neden oldu. ve sadece yüzüne düşen ve boynunun yanından damlayan kusmaya başlar. Kimyasal yanık, şok askerinin gözbebekleri ve eti üzerinde

korkunç etkisini göstermeye başladı. Teğmen, bir kez daha cenin pozisyonunun sapkın versiyonuna düşmesine izin vererek, onun üzerine eğilmeyi bıraktı ve sonra on beş galonluk teneke kutunun tamamı adamın çıplak vücudunda tamamen boşalana kadar onu sıvıyla ıslatmaya devam etti.

"Eğer hala kısıtlamalarınızı istiyorsanız, şimdi onları çıkarmanın tam zamanı, gardiyanlar." Bir gardiyan, kelepçeleri ve diğer kısıtlamaları kaldırarak ve adamın vücudu yapışkan mavi sıvı ve kendi kanı ve pisliğiyle kaplı, zorunlu stres pozisyonundan çökerken izlerken, uyum içinde anahtarlarla uğraştı.

"Aptalca hareketlerinle komutanın görevini tehlikeye atmak için kendini üzmeseydin, tüm bu olayı kolayca önleyebilirdin, şok askeri. Başka bir zamanda bir gaf yapmış olsaydınız, belki size daha fazla müsamaha gösterilirdi. Ne yazık ki sizin için, sadece uzun yıllardır organizasyon için tartışmasız en yüksek öncelikli gelişme konusunda değil, aynı zamanda hepimizin kutlama yapmakla meşgulken, neredeyse kazayla yok olurken, aptal gibi davranmaya karar verdiniz! Neyse ki, durumu yanlış idare ettiğinizi tespit edebilen ve eylemleriniz gerçek bir hasara dönüşmeden önce sizi düzeltebilen bazı bilgili kişiler vardı. Ancak bugün yaptığınız şey gerçek bir zarar, çünkü tüm biriminizin şerefini lekelediniz ve sizi tanıyanlar, aranızda bir ilişki olduğu gerçeğine utanç içinde bakmak zorunda kalacaklar. Bu bir utanç değil mi? senin orospu annen ve babanın piç kurusu, varsa ve hala yaşıyorlarsa, son zavallı günleri bitene kadar utanç üstüne utanca maruz kalacaklar, bu seni memnun ediyor mu? dahası ve en acıklısı, teğmen muhafızları işaret ederek, zamanlarını şanlı yeni silahların gelişimini kutlamak ve cümbüşle geçirmek için daha iyi olması gereken bu iyi adamları söndürdünüz. Bu yüzden şimdi sizinle vedalaşmalı ve bu bölümü kapatmalıyız."

Teğmen birkaç adım uzaklaştı ve ceketinin cebinden bir paket sigara çıkardı ve ardından diğerinden bir çakmak çıkardı. Şok askerinin gözleri çıplak yarıklardı, filmleri antiseptikteki kimyasallardan yavaş yavaş yanıyordu ve adam ne olup bittiğinin farkında değildi, teğmenin kendi dayanılmaz acısının sirenleri arasındaki monologunu zar zor duymuştu. Muhafızlar şaşkınlıkla teğmene baktılar. Teğmen kısa bir hareketle sigarayı yaktı ve uçta yanan kırmızı bir kor oluşturarak ve yukarıya mavimsi bir duman fışkırtarak ağır bir çekiş yaptı. Köz, sıcaklığın zirvesine ulaşır ulaşmaz, teğmen sigarayı, antiseptikle ıslatılmış bölgelere düşük yoğunluklu alevle yayılan şok askerinin vücuduna attı.

"Burada işimiz bitti beyler, eğer itirazınız yoksa, öğleden sonranın geri kalanında ve akşam şenliklerinde özellikle ikinizin bana eşlik etmenizi rica edeceğim?"

"hiçbir şey efendim."

Şok askerinin vücudu yavaşça yandı, çığlık görünümü bozuk ve alçaktı. Sıvıdaki yangın çıkarıcı madde çabucak yanacaktı, ancak ancak komutanın roketinin önünde sigara içmeye tenezzül eden talihsiz şok askerinden ciddi miktarda et aldıktan sonra.

"Askeri birliklerinizden birkaçını buraya getirin ve herhangi bir şey olursa ona göz kulak olun. Bu yanık yaralarını iyileştirmek için muhtemelen biraz daha antiseptik ve kapalı bir ceza birimi içinde iyi bir sert ovalamaya ihtiyacı olacak." Açıklamanın kara mizahı gardiyanlarda kaybolmadı. Gardiyanlardan biri koltuğa ve boş teneke kutu ile martineyi topladı, diğer muhafız kapının kilidini açtı ve teğmeni avlu ekinden dışarı çıkardı ve uydu güvenlik biriminin koridoruna geri götürdü. Üç adam koridorda gözden kayboldu ve kapı duyulabilir bir klik sesiyle kapandı. Yerde, ağır ağır yanan, şok askerinin yarı ölü bedeni yatıyordu, kayıtsız bir şekilde gri ve affetmez gökyüzüne bakıyor, ölü ışığını nükleer sonrası dünyanın korkunç manzaralarına ışınlıyordu.

BÖLÜM 9

Bu arada, kutlamayı barındıran çok daha büyük avluda, çeşitli seçkin katılımcılar arasındaki derin ve nüfuz edici siyasi konuşmalar arasında şenlik tüm hızıyla devam ediyordu. Nadezhda, diğer teşkilat görevlileri arasında oturan ve Nadezhda'nın vaat ettiği şeye sürekli ilgi duyma olasılığını hevesle bekleyen, duraktaki genç adamdan satın aldığı karışımdan ağır bir sarhoşluk durumuna doğru derinden ilerliyordu. daha önceki bakanlıklar

Standart organizasyon üniforması içinde aynı şekilde giyinmiş, kitlenin şu ya da bu belirli örgütsel sektörün bir parçası olduğunu gösteren üniformalarındaki küçük değişikliklerle yalnızca biraz farklı olan büyük bir erkek ve kadın grubu, yanan çöp varillerinin etrafında durarak kokuşmuş dumanı teneffüs etti. birisini hızlandırmak, yavaşlatmak veya her ikisinin de kapsamı dışında tarifsiz kombinasyonlara neden olmak için tasarlanmış çeşitli kokuşmuş sıvıları yudumlarken.

Dünyanın bir zamanlar olduğu gibi çöküşünden bu yana geçen on yıllar boyunca, örgütün dünyasında, hem genel olarak nüfusun umutsuz durumu hem de daha önce belirli kişilerin sınırsız akışı nedeniyle, sarhoşluk eğilimi yeni ve tehlikeli özellikler kazanmıştı. toplumsal dokuda kasıtsız bir bozulmaya yol açmamak için geçmiş günlerde dikkatli bir şekilde halktan uzak tutulan sınırlı kimyasallar ve maddeler. Toplumsal dokudaki bu tür bir çöküş artık bir endişe kaynağı değildi, çünkü bir zamanlar olduğu gibi toplum basitçe sona ermişti ve önceki zamanların aksine, diktatörlük kuralı geçmişte kimsenin hayal edebileceğinden daha katı ve daha müstehcendi - böylesi bir kişinin psiko-fiziksel yapısındaki geçici bir değişiklik gibi küçük bir teşvik, örgütsel hiyerarşinin emir-komuta zincirinin egemenliği altındaki her insanın hayatına giren komutanın demir yumruğunu yıkmak için yeterli değildi.

Ortalama bir insanın yapısının nükleer savaşlardan sonra çok daha sert hale geldiğini ve örgütsel tesislerin ve grup tarafından kontrol edilen alanların sınırları içinde yaşayanların, bu geleneğin sonu gelmeksizin kalıcı psişik sürüş tekniklerine tabi olduklarını söylemek yetersiz kalır. onları ölümle karşı karşıya getirdi, ölümü ve aradaki her şeyi işledi. Nükleer savaşın hayatta kalan nüfusu ne kadar etkileyeceği, eski akademinin kutsal salonlarında, ayrıca büyük orduların ve devlet kurumlarının ofis ve araştırma tesislerinde çeşitli spekülatif çalışmaların konusu olmasına rağmen, hiçbir şey bu bireyleri hazırlayamazdı. (kendileri patlamalardan çoktan öldüler ya da son günlerini doldurdular, gözbebekleri eridi, vücutları radyasyon zehirlenmesinden hastalandı ve bir zamanlar büyük metropollerin eteklerinde kör ve acı çeken bir yaşam sürdüler) insanlığın gerçekte sahip olduğu yol için etkilenmiştir. Birçoğu için, hayatın şimdiki zamanda devam ettiği yolu gözlemleyerek, bir zamanlar bilindiği gibi insanlık veya hayat unvanı ile tanzim edilmiş gibi görünmüyordu; nükleer yangın.

Bu kadar ağır bir kutlamayla, konferanstaki zemindeki durum, gece bitmeden önce kesinlikle ilginç yönlere gidecekti ve şu anda, son konferans oturumuyla (ki bu sıradan ve ritüel olurdu) henüz öğleden sonraydı. son birkaç gün gibi bir çalışma toplantısından daha fazlası) hala birkaç saat uzakta. Kızarmış domuz şimdiden havaya lezzetli bir aroma gönderiyor, teğmen tarafından az önce ateşlenen talihsiz bir şok askerinin bulunduğu ek avludan rüzgarla esen her türlü kokuyu maskeliyordu.

Nadezhda, çok sayıda oluklu çelik binadan birinin avlu alanını çerçeveleyecek şekilde düzenlenmiş olduğu duvardan boş bir alana geçti ve bağdaş kurarak oturdu, sırtını duvara dayadı ve yavaşça içkisini içti. İçeceğin yatıştırıcı etkisi, son birkaç günün gidişatını düşünürken derin düşünce durumunu artırdı. Konferans, önce korkunç ve kötü şöhretli teğmenle aşk dolu karşılaşmalar başlatması, ardından onu bir SAC olarak işkence merkezine yerleştirme sözü ve ardından babasının önünde babasının duyurusu ile

umduğundan çok daha fazlası olmuştu. Yüzlerce insan daha önce komutanın kendisinin yönetiminde üst düzey bir silahlanma projesini yeni bitirmişti. Ailecilik ve doğuma dayalı her türlü himaye örgüt içinde resmi olarak teşvik edilmemesine rağmen, aile bağları hala içsel düzeyde bir anlam ifade ediyordu ve örgütün beyin yıkama ve ideolojik yeniden şekillendirme düzeyine rağmen, biyolojik ilişkiyle gelen duyguları tamamen ortadan kaldırmak zordu. Bu, görünüşe göre, bulunduğu yerden geçen organizasyonun çeşitli üyeleri, yollarına devam ederken kısa bir süre duracak ve başlarını sallayacak ya da el sallayacaklardı. Kalabalıktan yeterince uzağa yerleşmişti ki, birisi yüz yüze konuşmak için ona yaklaşırsa bariz olurdu; bu, etrafta dolaşan güvenlik görevlilerinin veya düz üniformalı gözetleme ekiplerinin dikkatini çekebilirdi, belki de takip eden herhangi bir şeyi gözetlemeyebilirdi. duyuru. Yeni silahların geliştirilmesi politik olarak bir piranayı bir balık tankına atmaya eşdeğerdi ve herkes hem heyecan içindeydi hem de bunun örgüt içinde genel olarak yaşam için ne anlama geleceği konusunda gergin ve dikkatliydi. Komutan, son birkaç yıldır örgüt içindeki disiplin ve ciddiyet düzeyini son derece dereceli bir şekilde artırmaktaydı ve yeni silahlı yeteneklerinin ortaya çıkışı, tam olarak bilmeseler de, devam etmekte olan hazırlıklarla ilgiliydi. sadece komutanın sözüne güvenerek ve son atom bombasının korkunç işini üstlerine salmasından bu yana onlarca yıldır olduğu gibi onları doğru yöne götüreceğine olan inancına güvenerek hazırladıkları ve hala tam olarak yapamadıkları şey. toprak. Örgüt içinde komutanla liderlik için gerçekten bir rekabet yoktu. İnsanların daha sık etkileşimde bulunduğu daha belirgin ve görünür liderler vardı, ancak komutan dokunulmazdı, normal değerlendirme kapsamının çok ötesindeydi ve bu nedenle kurşun geçirmez bir itibara sahipti. Onun pratik zekası, pratik liderliği altında kıyamet sonrası dünyadaki güç ve nüfuzdaki kolektif kademeli yükselişlerinde sorgusuz sualsizdi.

Nadezhda kendini çok şaşırmış hissetmeye başlamadan önce içkisinin ancak dörtte birini bitirmişti. Sırtını duvara dayamış olduğu için mutluydu çünkü destek artık sadece ayakta durmak için hoş bir mola olmaktan çok gerekli görünüyordu. Zamanını burada geçirecek ve kalabalığa bakacak, teğmenin ortaya çıkıp çıkmayacağını görecekti. Öğleden sonraki konferans oturumu başlamadan önce onu görmemişti ve şaşırmıştı, çünkü o genellikle bu tür eğlencelerden kaçan biri değildi. Gerçekten de, böylesine önemli bir durumda, onun varlığı sadece lezzetli olmakla kalmaz, diğer katılımcılar tarafından da beklenir. Konferans sırasında şimdiye kadar kendisi ve teğmen arasındaki ilişki hakkında bir fikri olan iç güvenlik kodu kırma ve gözetim analizindeki meslektaşları, birkaç metre ötede gözlerini şehvetle birinin yağlı, pişen etine kilitlemişti. devasa domuzlar ve onların büyük plastik bardakları, avlu boyunca yerleştirilmiş musluklardan su gibi akan patates bazlı likörle ağzına kadar dolu.

"Onları içeri getirin onbaşı!" siyah maskeli bir iç güvenlik görevlisi, tekerlekli küçük bir karavan benzeri aygıtı kullanan, pock işaretli bir şok askerine havladı. Karavanın içinden çocukların belli belirsiz inlemeleri duyulabiliyordu. Avlunun dört bir yanında, çeşitli örgütsel pirinçlerin gözleri gizli olmayan bir zevkle aydınlandı. Şok askeri, yakın zamanda fethedilen bölgelerden birinden esir çocuklarla dolu bir kafes getirmişti. Yetişkinler, savaşın gerçekleştiği yerde konuşlanmış ve şu anda orada bulunan örgütsel silahlı kuvvetleri desteklemek için çeşitli zor fiziksel görevlerde köle işçiliğine başlamışlardı ve çocuklar cezai bir önlem olarak götürülmüştü. Çocukların ortadan kaldırılmasının altında yatan gizli sebep, onları tam da bu vesileyle teşkilat görevlilerine eğlence olarak sunmaktı. Komutanın bu konudaki düşünceliliğine minnettarlıkla, bazılarının diğerlerinden daha fazla, orada bulunanların yüzlerinde kel şehvet vardı. Onbaşı, bir zamanlar bir otomobile bağlanan ancak şimdi insan gücüyle çekilen treyleri durdurdu ve ucu yere düştü, treyleri yana yatırdı ve içerideki tutsakların kaymasına neden oldu. şimdi yakından izleyen organizasyon personeli kitlesinin zevkine göre, içeriden biraz daha rahatsızlık sesi çıkardı. Onbaşı selam

verip içki dağıtıcılarına doğru giderken, her şey söylenip bitirilmeden önce iyice sarhoş olmaya kararlı, her zamanki gibi susturulmuş MP5 hafif makineli tüfekleri olan iki maskeli muhafız karavan kapısının iki yanına yerleştiler. Fragmanın yapısı kimsenin içeriyi göremediği şekildeydi, yalnızca en zayıf sesler kaçtı ve konferans katılımcılarının spekülasyonlarını ve şehvetini tiz bir şekilde artırdı.

Karavanın park edilmiş olduğu alanın çevresinde bir kalabalık toplanmaya başladı, organizasyon kıyafetleri içinde ve siyah maskeli çeşitli kadın ve erkekler, bellerini zevkle dolduran ve şeytani kalplerinde derin bir tatmin duygusuyla dolu ağlayan çocukların yumuşak seslerini duymaya çalışıyorlardı. . Örgüt tarafından esir alınan bölgelerden çocukların çalınması, bu şekilde hedef alınan bölge sakinleri için hem en büyük korkulardan biri hem de örgüt içinde çocuk istismarından, çocukların yok edilmesinden keyif alan kişiler için en büyük zevklerden biriydi. çeşitli biçimlerde gençliğin çiçeği, aynı zamanda kitleleri de memnun ediyor, çünkü kendilerini, çocukluğu bir kaide üzerine koyan, geçmişin güve yemiş ahlaklarından daha yüksek bir standarda bağlıyorlar, onların doygunluğu yoluyla bunu anlamak son derece eğlenceli buldular. Kendi temel zevkleri, bu kadar basit faaliyetler, daha az gelişmiş ve komutanın ve onun teşkilat aygıtının acımasız disiplini altında şartlandırılmamış olanları çok fazla tedirgin edecekti.

Otuzlu yaşlarının sonlarında boş yüzlü bir kadın, siyah üniforma ceketinin yakasına düşen tutamlarla aceleyle bağlanmış sarı saçları, kirli karavana ve onu izleyen iki hafif makineli tüfek silahlı güvenliğine sütlü bir beklentiyle baktı. Hiç doğum yapmamıştı, yıllar önce, kampanyalarda tamircilerin tugayına bağlı diğer şok birlikleri ve güvenlik ataşeleri ile birlikte oynaştığında, hamileliğin açık belirtileri ne zaman vursa, vajinal kanalına her zaman gergin bir tel sokuyordu. Aşk hayatı o zamandan beri düşmüştü ve küçük çocukların düşüncesi, cinsel sapıklıkla çarpıtılmış ve genç kanın dökülmesini görmek için doğuştan gelen bir arzuyla içindeki annelik duygularını ortaya çıkardı. Özellikle kan, asi kan, komutanın kontrolü dışındaki topraklardan. Bu beyaz ve kırmızı kan hücrelerinin içindeki meydan okuma tohumlarının, kendi fiziksel gücünün kendisine geri dönmesine neden olacak sihirli bir iksir işlevi görebileceğini hayal etti, şimdiye kadar sahip olduğu pek az şey, kalıntılardan fazlasıyla etkilenen birkaç kuşaktan olduğu için. radyasyon. İdeal çocuk kurbanlarını, bir eli kasıklarına doğru kıvrılırken, diğer eli açgözlülükle tükettiği bir fincan sert likörü tutarken, kaygan, çürük gg rengi çenesinden aşağı damlarken, üniforma pantolonunun siyah kumaşının içinden utanmadan mastürbasyon yaparken hayal etti. Daha genç ve daha sağlıklı görevliler çocuk kurbanların seslerini duymak için ilerlerken, kendini kenara itildiğini hissetti. Kendini mahvedici bir kendini tatmin eyleminde bitirmek için kalabalığın yanına doğru ilerlemeden önce kendi kendine hastalıklı bir şekilde kıkırdadı, genç ten görüntüleri zihninin bulutlu sınırlarında şehvetle dans ediyordu.

Metal hangar duvarlarından birinin yanında bir portal açıldı ve egzoz borusundan kirlilik fışkırtan kakofonik bir motordan güç alan bir jip yavaşça yuvarlandı. Donuk bir zeytin grisi, bakımlı canavarı iki maskeli muhafız sürüyordu ve yatağın üzerinde ayakta duran, yaklaşık bir buçuk metre boyunda korkunç bir kadın duruyordu. İç güvenlik görevlilerini taşıyan sekiz hafif makineli tüfekle çevrili, tepeden tırnağa silahlı ve son derece ürkütücü olan makine yavaşça dışarı çıkarken kalabalık çılgınca çığlıklar attı. Yatakta duran komutan süper yüksek rütbeli biriydi, ince örgülü sivri siyah bir miğfer ve bir kasvetli yatay gözlük camı çubuğu takıyordu ve bir zamanlar daracık tasarımlı ve kökeni bilinmeyen parlak siyah bir kıyafet giyiyordu. İri göğüsleri parlak siyah kumaşla kaplanmış kasvetli ve ölümcül aylar gibi parlıyordu, yaban arısı ve iskelet ellerinden biri yeşil zehirli sıvı içeren bir şişeyi dikkatle tutuyordu, diğeri muzaffer bir şekilde yatağı askeri otomobilin kabininden ayıran bara kenetlendi. .

Belinde kalın bir naylon yardımcı kemer, bir tarafında sert bir bebek bezi kayışı asılıydı, gece çubukları, dizlikler gibi aletler ve diğerinde de yıldız siyahı kılıf içinde kasvetli, uzun burunlu bir tabanca vardı. Elit sınıfın seçkinlerindendi, bedenen bir tanrıydı, komutan olarak bilinen lanse edilmiş kadındı - asla görülmedi ama organizasyonun yönettiği bölgelerde ölüm, yıkım ve patlayan şizofrenik kan şehvetinin siyah bir metresi olarak tapıldı - hardal gazı gibi sürünerek nükleer bir cehennemin yıkılmış ve harap olmuş ovalarında sis. Resimleri on yıl önce filizlenmiş, örgüt içinde ortaya çıkan tuhaf bir tarikat tarafından simgeler olarak takas edilmiş ve dağıtılmıştı. Bu istihbarat kaynaklı virüslerin çoğu gibi, tarikatın halk üzerindeki operasyonel etkisi bir gecede ortaya çıktı ve iç güvenlik kılığına girmiş canlı sesli karakterler mesai saatleri dışında büyük bir siyah terör hakkında söylentiyi yaymaya başladıkça aniden zehirli bir mantar gibi filizlendi. nükleer sonrası dünyanın en korkunç kanayan kabuslarında, tamamen yıkımın gücünü elinde tutuyor. Kısa süre sonra, onun tek tip kılık değiştirmiş yüzünün resimleri yerleşim yerlerinin köşelerinde ve ilan panolarında görünmeye başladı ve ardından çeşitli organizasyon personelinin masalarında görünmeye başladı. Komutanın demir iradesi ve kabus gibi dehası ile örgütün üst yapısına bir iğrenç kült mikrop daha salınmıştı.

Cipin arkasına takılan siyah takviye çelik direklerinden, ortasında ılıman bir gökyüzünü tasvir eden büyük dairesel mavimsi bir küre ile süslenmiş siyah bayraklar dalgalandı, dev bir kırmızı, turuncu, sarı ve siyah atomik mantar bulutu, gök kubbeyi doldurarak siyah gönderiyordu. ve tüm canlılar üzerinde dışarı doğru uçan ölüm sürücüleri. Bu onun bayrağıydı, mutlak ölümün bayrağı. Yaklaşık üç yüz kişilik kalabalık bölündü, bazıları onun yanında yürüyen ağır silahlı güvenlikten uzak durmasına rağmen ona doğru ilerledi ve bazıları ayakta durup dikkatle izliyordu. Bu onun adananları ve adananları arasındaki ayrımdı. Tarikatın fanatiği, iyi durumda ve şimdi gece olan nihai gelişini bekleyen, gösterinin en önemli noktasına hemen çekildi. Bu refleks genel olarak önemli değildi, ancak bu kült tanrıların çoğunun, komutanın yüce psikolojik planına ve parıldayan seçkinler tarafından tasarlanan en yüksek iç güvenlik kademelerine göre “gece boyunca” tezahür etmeye başlayacağı gerçeği göz önüne alındığında, bu refleks önemli değildi. zeka arasında.

Seyircilerin bazı üyeleri rahatsız keçiler gibi melemeye başladılar ve kendilerini cipin yavaşça hareket eden tekerleklerinin ilerlediği alana doğru attılar. Özetle suratlarına tekmelendiler ve geçici karantina için iç güvenlik tarafından yoldan çekildiler - ritüelindeki ölümler seyirci için dikkatlice kontrol edilecekti. O, kendi çocuklarına bakıcılık yapan, sonra onları merhametsizce yok eden, ölümlü yaşamlarının sapkın bir şekilde yok edilmesini isteyen ve onların ölmekte olan ve acı çeken biçimlerinin etrafına yayılan acının astral yaşam gücünden beslenen ölümün annesine benzetiliyordu. çevredeki ekşi kanın perçinlerini çeken zehirli bir sünger. Öldürmenin zirvesi çok yakında gelecekti.

Cipin arkasındaki, komutan olarak adlandırılan ve şimdiye kadar komutanın fiziksel bedeninde bulunan bir tür mistik güç olarak saygı duyulan tanrı olarak bilinen kadın, şimdi kendini göstermişti. Parıldayan siyah kalçasından, neredeyse bir demiryolu çivisi uzunluğunda büyük, kalın bir iğne çıkardı ve seyirciler bağlılık içinde çığlık atarken onu havada tuttu. Başka bir kapı aralığından oluklu metal binaya başka bir üniformalı güvenlik hattı çıktı, araç dururken cipin önünde bir yan oluşturdu, rölantide kaldı ve sonra kapandı, platformun altındaki bazı gizli aygıtlardan derin elektronik gürlemeler çıktı. komutan ayağa kalktı. Sert sesin alçak tonu, yandaşlarının ayaklarının altındaki zeminin rahatsız edici bir şekilde sallanmasına neden oldu. Birkaç şok askeri, tamamen korkunç, kara bir bağlılığın esiri olarak ağlayarak yere düştü.

Askeri aracın döşeme tahtasındaki devasa subwoofer'ların böğürme sesi, insan yığınlarından çığlıklar ve uluyan dualarla karışan derin, cehennemi bir kükreme yayarken, parlayan iğne komutan tarafından eğlenceli bir açıyla tutuldu. Bir grup muhafız, cipin etrafındaki alandan çocuklarla dolu karavana giden bir insan koridoru oluşturdu, muhafızlardan ikisi devasa asma kilitleri çıkarmaya ve cipin ses sisteminden gelen çapak giderek daha yüksek sesle büyürken kapıyı yavaşça açmaya başladı. Şimdi kalabalığın çığlıkları arasında duyulabilir bir şekilde duyuldu ve komutanın kendi sesi olduğuna inanılan ses, hapishane vagonunun içinde yavaşça ve isteksizce dışarı çıkarılan çocukların belli belirsiz ama anlaşılmaz iniltileriyle karıştı. Hepsi çıplaktı ama şaşırtıcı derecede temizdi, yeni yürümeye başlayan çocuklardan on üçün son evrelerinde görünen en az iki gence kadar. Muhafızların hepsi MP5 hafif makineli tüfeklerle silahlanmıştı ve çocukları dışarı çıkarmayanların hepsi, ateş çubuklarının burunlarını, akıllıca saygın bir mesafede duran kalabalığın üyelerine tehditkar bir şekilde doğrultmuştu. Muhafızlar, ihtiyaç duyulduğunda ateş etmekten çekinmezler. Ayrıca, örgüt tarihinde eşi benzeri olmayan bu faaliyete müdahale etmek, sezgisel olarak komutanın kendisine karşı affedilemez bir suç olarak anlaşıldı ve komutanın kendisine karşı, bu şekilde ihlal edenler için hayal edilebilecek her şeyden daha korkunç bir felakete neden olacağından şüphe yok. Seyirci, cipin bulunduğu bölgeden vahşice dövülen ve sadece birkaç dakika önce cezai karantinaya alınan şehitlerin olacağını net bir şekilde hatırladı. Söylediklerini açıklığa kavuşturmak için, diğer muhafızlardan daha fazla ağır kayışla beslenen makineli tüfeklerle yüklü iki devasa ve kötü görünüşlü muhafız, kalabalık yaklaşmaya tenezzül ederse, rastgele kurbanları, burada ve orada rutin olarak birkaç tur atmaya başlamıştı. boğularak ölümde dizlerinin üstüne çöküyor. Saygın bir mesafede kalmaya devam etti.

Çocuklar önlerindeki korkutucu sahneye götürülürken, iniltileri çığlıklara dönüştü, bu da sahnelenen bu kasvetli korku dizisine hiç bitmeyen bir şekilde katılan personeli memnun etti. Güvenlik görevlisi gibi ince bir hayalet, uzun uzuvlu ve ince yapılı, cipin bir yanında kalabalığın tepkisini inceleyen tüm dikkatiyle duruyordu. Son birkaç dakika içinde komutan, zehirli kimyasalların şişesini ihtiyatlı bir şekilde söz konusu gardiyana verdi, o da onları dikkatli bir şekilde aldı ve şimdi onları eldivenli iki eli arasında tutuyordu. Komutan şimdi dev iğnenin ucunu sevgiyle okşamaya başladı ve aletin yalnızca en korkunç işkencelere yönelik olan kötü niyetli eğilimine daha da fazla dikkat çekti. Çocuklar korku içinde çığlık atarak karavandan zorla götürülürken, gözleri insanlık dışı ses ve alaylarının durmadan ona doğru yöneldiği siyah ve ölümcül parlayan bir görüş siperliği ile kaplanmış şık, neredeyse robot görünümlü kadın tarafından perçinlendi. Soğuk, ikindi havası içlerine sızarken, çocukların çıplak etleri livida oldu. Dakikalar içinde, sanki bir kabusta hareket ediyormuş gibi, çocuklar kendilerini ölümcül tanrıçalarının önünde kendilerini genç masum etlerden oluşan toplu bir toplanmaya zorlayan bir güvenlik görevlisi çemberi içinde buldular. Birden fazla gardiyan, bir bebeği kollarında tuttu, acımasız parmaklar, gelişimlerinin en başında kırılgan boyunları kavradı.

Komutan bir eliyle iğneyi tuttu ve hoparlörlerden yüksek gürleme sesleri gelmeye başlarken söğüt gibi siyah eldivenli parmağını çocuklara doğrulttu. Birçok personel hayranlıkla ve çıplak tapınmayla ellerini kaldırmıştı, gözleri donmuştu. Bazıları, nükleer soykırımın kendisinin çok siyah kurum ateşlerinden gelen ters bir valkyrie olan, önlerinde duran canlı ölüm tanrıçasının önünde tam bir saygıyla yere yığıldı ya da dümdüz uzandı. Seyircilerden birkaçı, üzerlerinde sahip oldukları keskin silahlar ne olursa olsun, kollarına bolca açık dilimler açmış ve kanın yere damlamasına izin vermişti. Diğerleri, içten veya dıştan kaynaklanan önceki talihsizliklerden sakatlanmış, yaralı uzuvlarını kaldırdı, sanki asil ve tamamen kötü görünen komutanın dikkatini çekmeyi umuyormuş gibi.

Komutanın hareketi üzerine, elinde bebek tutan adamlardan biri ağır ağır bir alayla cipin yatağını çevreleyen metal parmaklığa doğru yürümeye başladı. Komutan şimdi tırabzana yaslandı, siyah kaplı kalçaları, psikozda şehvet uyandıran soluk öğleden sonra ışığında parıldıyor, işaret parmağı maskeli ve anonim muhafız tarafından taşınan çocuğa buraya gel işaretiyle hareket ediyordu.

Kilometrelerce ötedeki dönüştürülmüş cezaevinin derinliklerinde, komutanın kendisi, konferans merkezinde bir zamanlar meydana gelen olaylar hakkında meditasyon yaparken farkındalığının bir filamenti ile kendi faaliyetleri arasında derin bir konsantrasyonda oturdu.

Bu arada, komutanın aniden ortaya çıkışı, Nadezhda'yı aşırı sarhoşluğunun uyuşukluğundan uyandırmıştı ve o da perçinlenmiş, ağzı açık, garip bir bağlılıkla karışık, bakışlarını kaçırmasını zorlaştıran bir korkuyla duruyordu. Kendisinin farkında olduğu herhangi bir bilinçli amaç olmadan, kalabalığın içinden geçmeye zorlamıştı ve alay devam ederken ve küçük kolları genç aptallığında fırıldayan bebek, iç güvenlik hattından sadece birkaç kişiyi geride bıraktı. Muhafız tarafından sıkıca tutulan sandık, komutanın bekleyen kollarına doğru yaklaştı.

Olay yerinin karşısında, cipin diğer tarafında, teğmen kalabalığın içinde duruyordu, daha önce bir sorgulamanın infazına katıldığına dair açık işaretler ve işkence hâlâ yüzündeydi, iki yanında siyah maskeli iki iç güvenlik görevlisi vardı. söz konusu faaliyetlerde gönüllü ve vazifeli suç ortakları olarak hareket ettikleri için karşılık olarak yanına aldığı üyeler. Tüm muhafızların bildiği gibi, teğmenle olan görevleri bu noktadan sonra kalıcı bir görev olabilirdi ve bu potansiyel kadere gerçekten çok yardımcı olacaktı. Komutanın ortaya çıkmasından birkaç dakika önce avluya gelmişlerdi; bu, muhafızlardan birinin, teğmene kendi seçtiği içeceği vermesi için yeterliydi; bu, muhafızı bir başkası için göndermeden önce aceleyle tüketmişti. İkincisi geldiğinde arenada kıyametler kopmaya başlamıştı. Kalabalığın arasında, teğmenin delici psikotik gözleri gerçekten de adanmışlık esaretinde Nadezhda'yı gözetlemişti, ancak mesafe ve pozisyon nedeniyle ve ayrıca kendi tarafındaki örnek bir sarhoşluk nedeniyle, Nadezhda'nın uzak bakışlarının farkında değildi.

Muhafız cipin yatağına ulaştı ve yüzü kıpkırmızı, gözyaşlarıyla bulaşmış ve durmadan çığlık atan bebeği komutanın önüne kaldırdı. Komutan eldivenli bir eliyle uzandı, hala iğneyi diğer elinde ustaca tutuyordu ve bebeği kavrayarak cipin yatağının ortasına geri dönerek kalabalığa dönük ve bebeği havaya kaldırdı. Dahili hoparlörden yükselen bas sesler azalmaya başladı ve şimdi duyulabilen tek şey, ölümün metresi fedakarlığıyla ayakta dururken kalabalığın kükremesiydi. Bebek korkunç bir şekilde çığlık atmaya devam etti, metalle çevrili avluda yankılanan sıkıntı sesleri kalabalığın kitlesel hayranlığına karıştı. Öndeki muhafızlar, kıdemli muhafızlardan birine doğru bir baş sallama hareketiyle, kalabalığı susturmak için sırayla ellerini kaldırıp indirerek karşılık verdi. Toplanan personel usulüne uygun olarak itaat etti. Şimdi avludaki tek ses, az önce bağlılıklarının bir sonucu olarak susturulmuş olan kükremelere kıyasla oldukça küçük ve önemsiz olan bebeğin tiz çığlığıydı.

Komutan bebeği göğsüne yaklaştırdı, bir eliyle kaygan siyah kumaşa yasladı. Çocuk öksürdü ve sonra tamamen sessizleşti, anne şefkatinin aldatmacası, travmatize olmuş genç tarafından tamamen kilit, hisse senedi ve namlu satın aldı, rasyonel niyeti anlamak için çok genç ama ima edilen fiziksel rahatlığı algılayacak kadar hayvansıydı. Kalabalığın yüzleri, komutanın ikna edici ve son derece ikiyüzlü doğasına mutlak bir huşu içinde baktı. Sessizlik arenaya çökmeye devam ederken, çocuk sadece birkaç dakika göğsüne yaslandı. Sadece birkaç dakika sonra, göğsüne götürdüğü gibi, bebeği kafasından tuttu, kafatasını bir top gibi avuçladı ve diğer eliyle uzun, parlak iğneyi doğrudan çocuğun kalbine sapladı,

patlayan ana arter, kalıcı iç kanamasından bir çıkış yolu ararken, yaradan köpüren kanın fışkırmasına ve çocuğun ağzından ve burun deliklerinden aşağı akmaya başlamasına neden oldu. Kalabalık, birkaç sevinç nefesinin ötesinde, ölümcül sessizliğini korumaya devam etti.

Ancak komutan elini çocuğun boğazına sardığında ve tek bir el hareketiyle cesedi elinden, muhafızların başlarından ve kalabalığın içinden fırlattığında sessizlik sona erdi. Çarpma birliklerinden idari katiplere ve aradaki herkes, yere inmeye başlarken cesete doğru çılgınca koştururken, ilkel kana susamışlığın garip bir hayvan sesi avluda kıvrıldı. Ancak asla yere ulaşmadı, çünkü kalabalığın kavrayışına girer girmez uzuvdan uzuvları yırtıldı, çocuğun anatomisinin bölümlerini elde edenler açgözlülükle yumuşak deriden kan emdiler ve eti çiğnediler. Çocuğun bir parçasını alabilecek kadar şanslı olamayanlar, toprak zemine düşen kırmızı iksiri emmeye çalışarak elleri ve dizleri üzerinde yere yuvarlandılar.

Komutan, iğneyi kemerin üzerindeki keseye geri soktu ve iki elini dik kaldırdı, onun adanmışları ve tam o anda adanmış olan birçok kişi onun etrafında çılgına dönerken, yumrukları zaferle ve katıksız bir otoriteyle sıktı. Cip yatağının altından gelen bas sesleri tam o sırada yeniden başladı, aralarına büyük bir elektrik felaketini hatırlatan gırtlaktan gelen gıcırtı sesleriyle serpiştirildi. Komutan, sağ yumruğunu aynı anda sallayarak bu belirli sesleri noktaladı.

Olaydan önce onun kültünün bilgisi ve bir parçası olanlar, bunun, ölümlü kavrayışla anlaşılamayan, ancak mesajı adanmışların kalplerinin derinliklerine sızacak olan komutanın gerçek sesi olduğunu biliyorlardı. Onlar da onunla kanlı bir savaş alanında veya yeni bir nükleer soykırımın ateşli ölümünde karşılaşana kadar, komutanın mesajını, misyonunu ve doğasını içlerine yerleştirdiler.

Nadezhda, tuhaf miğferinin altına gizlenmiş, kara bir gizem olan, komutanın parıldayan, boğucu vücudunda gözlerini kırpmadan açmaya başladı. O anda Nadezhda, komutan için et olduğuna karar verdi, komutana hizmet edecek ve komutan gibi olmaya çalışacaktı, yeryüzünde korku ve küfür içinde dolaşan daha küçük bir kopya. Eğer teğmenin onu işkence merkezine gönderme vaadi ciddiyse, ki buna inanıyordu ve babasının silahlanmadaki atılımıyla ilgili durum nedeniyle şu anda kesinlikle mümkün olacaktı, hayatının işi işkenceyi empoze edecekti. onun tanrısı olan komutanın gaddarlığı ve kaprisliliği ile merkezde.

Duruşma boyunca hâlâ elinde tuttuğu kimyasal içeceğin son damlalarını içerek ağzını kocaman açtı ve boş bardağı yere düşürdü. Adanmışlık içinde, mani içinde, delilik içinde çığlık attı. Birkaç metre ötede, teğmen yeni iç güvenlik maiyetiyle birlikte daha sakin bir şekilde duruyordu. Tepkisini ve gözlerindeki yadsınamaz dönüşüm ifadesini görünce, bilmiş bir memnuniyetle gülümsedi.

BÖLÜM 10

"Bu küçüğün kaputun altında ne olduğunu görmenin zamanı geldi."

Gözlüklü ve ağır, dirseğe kadar uzanan endüstriyel lastik eldivenli ciddi bir üniformalı kadın, önünde duran on iki yaşındaki kızın ince gömleğini yavaşça kaldırdı ve kendi kendine hıçkıra hıçkıra ağladı. Hemşire, gömleği kızın kafasına kaldırdı ve bir kenara fırlattı, hafifçe tomurcuklanan ancak gelişmemiş göğüslere bağlı küçük meme uçlarını ortaya çıkardı.

"Çok iyi, komutan bundan memnun kalacak sanırım."

Kızın kısa, kestane rengi saçları ve yüzünde birkaç çil bulunan solgun bir teni vardı. Hemşire konuşurken, yorumlarını muayene odasının girişinin yakınında arkasında duran, toparlaması halinde nesneyi daha fazla işleyecek olan yünlü iki iç güvenlik görevlisine yönlendirdi.

Hemşirenin eldivenli elleri kızların şortunun beline indi ve bunları da çıkardı, aynı anda kızın iç çamaşırını yakalayıp ikisini de çıkararak çocuğun ayak bileklerine düşmesine izin verdi.

"Bundan uzak dur."

Kız istenileni yaptı.

Kız minyondu ama uzuvları uzundu. Kamusal alanı yumuşak, tüylü saçlarla kaplıydı ve cildi mükemmel derecede pürüzsüzdü. O hemşirenin önünde dururken, gardiyanlardan biri ustalıkla içeri girdi, alt giysileri yerden çıkardı ve hemşire tarafından atılan diğer giysilerle bir araya getirdi ve onları bir çöp kutusuna attı. köşe.

Hemşire kızı döndürerek sırtının eğriliğini kontrol etti. Kızın küçük, sıkı kalçalarına bastırdı, esnek ve sıkı kıvamına hayranlık uyandıran bir şekilde başını salladı. Kızı kendisine doğru çevirerek yüzüne düşen hafif bir tutam saçı savurdu.

"Dik dur, gözler bana dönük."

Korkmuş çocuk kadına doğru baktı. Denetçinin taktığı böceğe benzer gözlüklerde, yaşla lekelenmiş yüzünün hafif bir yansımasını görebiliyordu.

Hemşire, kızın yüzündeki gözyaşlarının masalsı belirtilerini sildi ve sonra başparmaklarını kızın ağzına yerleştirdi ve içeri bakarken ağzını açmaya zorladı. İç kısım koyu kırmızıydı ve bazı renk değişiklikleri yetersiz beslenmeyi gösteriyordu.

"Bunu çıkarırsak, yolculuk sırasında onu beslemesi için biraz kurutulmuş et ve protein tozu getirmeni istiyorum."

Muhafız, onaylamadan cevap vermeden itaat etti, bir dolaba ilerledi ve sırtında asılı duran çok bölmeli bir sırt çantasına yerleştirdiği birkaç metal paketi çıkardı.

"Yeterince sağlıklı görünüyor, hadi onu uyku testi için koridora çıkaralım."

Hemşire ayağa kalktı ve eldivenlerini çıkarıp sağındaki metal bir masaya koydu. Kızı elinden sıkıca tutarak, muhafız tarafından açık tutulan açık kapıya doğru yürüdü. İkinci gardiyan hemşireden sonra ayrıldı ve birinci gardiyan kapıyı arkalarından kapattı ve kemerine takılan büyük bir anahtarlığa bağlı bir anahtarla kilitledi. Kızın eli sıkıca tutuldu, hemşire onu düzgün bir tırısla uzunca bir süre çekti, fizikselliğinde

bulunan az sayıdaki sert, yüzer eğrilik alanı onlar koridorda ilerlerken çok hafif zıplıyor, iki muhafız arkalarından iki yana yürüyordu.

Koridordaki bir bloğa ve daha da büyük bir çelik kapıya tutturulmuş büyük siyah metal bir ızgaraya yaklaştılar. Duvarlar gibi bunlar da kalın siyah boyayla kaplıydı. Hemşire, duvardaki bir düğmeye bastı ve bu, kapalı sektörden derin bir sesli uyarıya neden oldu. Yanındaki küçük esmer, hemşirenin sıkı tutuşu karşısında acıyla yüzünü buruşturdu, küçük düğme burnu hayal kırıklığıyla kırıştı.

Aniden hafif bir elektrik boşalması kokusuyla kapı yavaş ve sarsıntılı bir şekilde açıldı ve grup geçti ve kapının tekrar kapanmaya başladığını duyduklarında koridorun birkaç adım ilerisindeydiler. Bu koridorun içindeki aydınlatma, duvarların kenarından geçen büyük boru şeklindeki ışıklardan dolayı loş kırmızıydı. Tavana doğru eğimli ve hafif alçalmış olan küçük kız, şimdi bir yeraltı kompleksi içindeki bir tünele götürüldüğünü değerlendirebiliyordu. Zihninde bu tesis için büyük bir hayranlık vardı ve yalnızca karşılaştığı prosedürler değil, aynı zamanda binanın kendisi ve içindeki insanlar da geçmiş deneyimlerine tamamen yabancı olduğundan, sağlıklı bir merak dozu korkusuyla karışmıştı. Annesi ve babası solmuş hafızasında çok eskilerde ölmüştü ve o birkaç yıldır onu ve orada yaşıyordu, bazı dış bölgelerde dolaşan diğer çocuklar arasında sadece kısa bir sosyalleşme ile korumasız olarak yaşıyordu. Bir gün, komutan denilen birinin rahibeleri diyen birkaç siyah cüppeli kadın, vahşi doğada yalnızken ona yaklaşmıştı.

Ona zengin yiyecekler verdiler ve eğer onlarla gelirse ona bakılacağına söz verdiler. Tereddüdü, onu beslediği için heyecan verici olan yemek tarafından yıkandı, aynı zamanda vücudunda garip bir öfori hissetmeye başladı, bu da muhakemesinin “komutan” ve “kız kardeşlik” kelimelerini zevkle ilişkilendirmesine neden oldu. . Yiyecekler, tarikat görevlileri tarafından önceden uyuşturulmuştu. Kız muhtemelen onlarla isteyerek gidecek olsa da, işe alım görevlileri fazladan ikna etmeye yanaşmadılar ve ayrıca tekniklerini mükemmelleştirmek için herhangi bir fırsattan yararlanma konusunda da çıkarları vardı.

Tünele iniş kademeli ama tutarlıydı ve kız, basınç arttıkça göğsünün sıkıştığını hissedebiliyordu. Donuk kırmızı ışıklar, çıplak teninde ve onu çeken hemşirenin üniformasında hastalıklı bir şekilde parlıyordu. Tünel düzleşti ve kısa bir süre sonra koridorda bir bölünmeye yol açtı. Sol çatalı aldılar ve yarı karanlığa doğru uzanan uzun bir kapı sırasının ilkine girdiler. Koridorun sonuna kadar dokuz kapı yürüdüler, kapıların her birinde üzerinde isim, numara ya da boş küçük bir kart kutusu vardı. Boş bir isim taşıyan bir kapıdan girdiler; en yakın kapıda Bonn yazıyor.

Küçük bir yatak odası gibi düzenlenmiş bir oda, içeri girer girmez kızın bakışlarıyla karşılaştı, hem çevrenin geri kalanıyla uyumsuzluk hem de hayatında böyle döşenmiş bir oda görmemiş olması şaşırtıcı bir manzaraydı. Coziness faktörü, başka bir zamanda tanıdık olacak bir şeyi taklit etti ve akılda yaşayan bir genetik efsane olarak, işlerin daha rahat olduğu nükleer öncesi döneme bir geri dönüş olarak bir akor vurdu. Kül blok duvarlar bir çeşit sentetik kaplama ile kaplanmış ve beyaz bordürlü koyu griye boyanmıştı. Taze beyaz çarşafların ipuçlarını ortaya çıkaran kaba gri bir battaniyeye sahip tek kişilik bir yatak ve yastık kılıflı bir yastık, odanın bir köşesini işgal etti ve yanında küçük bir sehpa vardı.

Lavabonun üzerine yerleştirilmiş son derece parlak metal bir aynanın üzerinde küçük bir ışık çubuğu parlıyordu. Akan su yoktu ama lavabonun ağzı kapatıldı ve temiz suyla dolduruldu, daha fazlası lavabonun altındaki bir kovada saklandı. Benzer şekilde yakınlarda bulunan başka bir boş kovanın kenarına birkaç havlu ve bulaşık bezi yerleştirilmişti.

"Lütfen yatağa uzan."

Hemşire onu yatağın kenarına götürdü ve hafif ama kesin bir otoriteyle kızın omzunu aşağı itti, gencin istemsizce oturma talimatı vermesine neden oldu. Battaniyenin hafif pürüzlü dokusu, odaya girer girmez hava biraz daha ısındığından, atmosferik durumdan ziyade refleks olarak etin daha fazla sivilcelenmesine neden oldu.

"Dışarıda bekle."

İki muhafız odadan ayrıldı ve kapı kapanırken koridordan gelen kırmızı ışıkların son parıltısı da kayboldu. Odanın içindeki elektrik ışıkları, küçük ortamın vurgularını ortaya çıkaran ve çok rahatlatıcı görünen yumuşak beyaz bir ışıktı. Kız, olayları o ana kadar gelişen şekliyle zihninde değerlendirdi. Başlangıçta çok uzak gibi görünen ama aynı zamanda vahşice yakın bir geçmişte kült üyeleriyle birlikte gitmek için gönüllü olmuştu. Zihninin bir parçası ona dışarı çıkmak istediğini, umutsuzca başının üstünde yıldızlarla geri dönmek istediğini ve bazen ve genellikle nadiren yol arkadaşı olarak yalnızca çeşitli diğer yarı vahşi çöpçülerle birlikte olmak istediğini söyledi. Diğer tarafı, başlangıçtaki bazı rahatsızlık ve şoklara rağmen, şimdiye kadar tarikatla yaptığı her şeyin, muhtemelen bir misyon, hedef, amaç olmadan geçen günlerin monotonluğundan çok daha çekici olduğunu fark etti. Bazen bilmediğin şeytan, yaptığın şeytanın hoş bir molasıydı.

Zorla soyunma ve bunun sonucunda ortaya çıkan çıplaklık, daha önce pek çok kez çıplak kalmadığından değil, bu klinik ve sinir bozucu bağlamda değil, onun için garipti. Kırsal alanda dolaşan bazı çocuklarla ara sıra kafası karışmış öfke nöbetleri geçiriyordu ama daha iyi bilinen yetişkin yırtıcılardan güvenli bir şekilde uzak durmuştu - hayatı basit ve belirsizdi ve kendilerini gösteren bariz sosyal tuzaklardan içgüdüsel olarak kaçınmıştı. .

Bir tür aile veya toplulukla ilgili daha yakın hatıraları olan daha küçük çocukların bir kısmı, korunmaya ihtiyaç duyma konusunda batıl bir fikre sahipti. Yağlı, sakallı bir istifçi, birkaç süs ve tatlı bir kelimeyle, bu çocukları adeta üzerlerine çöker, gözleri yaşlar ve duygular alevler içinde, tuhaf, yaşlı bir yüzle gitmeye sevk ederdi. Karşılığında, zamanı gelince, koruyucularının, kendileriyle ne isterlerse onu yapacak fiili tutsakları haline geldiklerini ve genellikle onları bir ömür boyu süren angaryalara dahil ederek, kendisinin alışık olduğundan daha büyük ölçekli çöp toplamaya yardımcı olduklarını göreceklerdi. nükleer öncesi günlerden kalma eski çöpleri sınıflandırmak. Böyle bir hayat ona çekici gelmiyordu – bırakın zayıflar batsın! Tüm pratik nedenlerden dolayı izole ve kayıtsız olmaktan çok, geleceğinden bile daha az olduğu bu olası geleceğe bir karşıt olarak, kült toplayıcılar tamamen farklı bir hayvan sunmuşlardı, herhangi bir deneyimin veya bilinenin tamamen dışında bir şey. hafıza. Tarikat, karşılaşmalarının doğasını tam olarak böyle tasarlamıştı.

Din adamları kisvesi altında vahşi doğaya çıkan güvenlik ekipleri, kurumsal istihbaratın sunması gereken en kapsamlı eğitimi ve en gizli tesislerde almalarına rağmen, herhangi bir iç güvenlik personeli listesinde yer almıyorlardı. Komutanın adanmışlarının görünüşte örgütsel istihbarat adına kendilerini yerleştirdikleri vahşi doğanın uzak bölgeleri, herhangi bir örgütsel haritada değildi ve en uzak örgütsel savaş hatlarından ve bölgesel örgütsel ekimin sınırlarından bile uzun mesafelerdi. Gizli, görevlendirilmemiş sözleşmeli özel ajanların sırrı tarafından işe alınmıştı; şimdi onların dünyasındaydı.

“Şimdi yat!”

Kız kısa süreli zihinsel füginden fırladı, odanın atmosferi hem davetkar hem de rahatsız ediciydi, oysa hemşirenin makinesinin daha önceki soyunma işlemine ilişkin son anıları sadece rahatsız ediciydi.

Hemşirenin emrini kışkırtmak niyetinde değildi ve söylendiği gibi yattı. Başının yumuşak yastıklara çarptığı hissi, ona yabancıydı, cennetin kendi eli gibi duyularına çarptı.

Hemşire gözlüklerinin arkasından kıza dikkatli bir şekilde baktı, solgunluğu battaniyelerin koyu kumaşının aksine noktalandı, açıkça görülebilen kaburgaları göğüs boşluğunda yavaşça hareket ediyor ve önceden öğütülmüş et rengi olan kahverengimsi renkteki sert meme uçlarıyla deliniyordu. oturmasına izin verildi.

“Akşam için yola çıkmadan önce, burada yaklaşık iki gece kalacağınızı lütfen unutmayın, bunun sizin için ilginç olacağına inanıyorum. Bu, bu konumdaki konaklamanızın geri kalanında sizin odanız olacaktır.” Hemşire, görünüşe göre bir gülümseme olarak hizmet eden ağzının kenarını hafifçe buruşturmayı başardı.

“Orada kullanabileceğiniz bir lavabo var, ayrıca size daha önemli bir şey verene kadar üzerini örtebileceğiniz bir havlu. Biri gelip sizi ara sıra kontrol edecek.”

Kız, son sözün ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama yine de hafif bir onay işaretiyle başını salladı.

"Yarın sana ilk yemeğini getireceğiz. Şimdilik yatakta kalıp uyumanı istiyoruz, zamanı gelince biri seni uyandıracak."

Masanın yanında düz arkalıklı düz bir sandalye vardı ve hemşire onu hem yatağın hem de masanın yakınında olacak şekilde kaydırdı.

Kadın, masanın altındaki bir çekmeceden, birkaç saniyede bir donuk mavi ışıkla yanıp sönen, yanında elektrikli bir cihaz bulunan bir çift büyük kulaklık çıkardı.

"Bunları gece boyunca giymelisin. Daha önce hiç böyle bir şey gördünüz mü?"

Kız olumsuz anlamda başını salladı.

Hemşire şaşırmadı.

“Bu cihaz aracılığıyla kulağınıza gelecek sesler olacak.” Hemşire konuyu vurgulamak için kendi kulağını işaret etti.

"Onları böyle giyeceksin."

Hemşire, göstermek için cihazı başına koydu, ardından eşit derecede etkili bir hareketle çıkardı.

“Bu cihaz aracılığıyla bazı sesler duyacaksınız. Bunu gecenin geri kalanı boyunca devam ettirin!”

Çıplak kız yatağa uzandı, başı yastığın üzerinde hafifçe sağa eğildi, gözleri sürekli ve dikkatli bir şekilde hemşireyi izliyordu.

“Personelimiz size talimat verene kadar bu cihazı çıkarmayın, bu sabah uyandıktan sonra olacaktır. Anlıyor musun ?"

Kız olumlu anlamda başını salladı.

Kendine rağmen, şimdiye kadar geçirdiği uzun programın bir sonucu olarak, uykulu olduğunu hissetti. Gün erken başlamıştı ve derin, yaprak dökmeyen bir ormanın içinde siyah maskeli iç güvenlik ataşeleri

tarafından kullanılan kapalı, penceresiz siyah bir minibüse transfer edilmeden önce tarikat üyeleriyle birkaç gün önce yaya olarak yolculuk etmişti. Minibüsün içinde birkaç tane daha tehditkar, sessiz figür vardı ve penceresiz kargo bölmesinin arka kısmına yerleştirildikleri için konumu veya nerede olduğu hakkında hiçbir şey belirleyemedi, arabanın bir köşesine büzüldü. birkaç saatlik uzun yolculuk.

Yol boyunca sık sık kestirmişti, işe alım görevlilerinin yolculuğun son etabına gelmeden onu geçip gitmelerinden biraz rahatsız olmuştu. İşe alım görevlileri ona her şeyin yolunda gideceğine ve kararından emin olacağına dair güvence vermişlerdi, ancak gülümsemeleri biraz fazla vahşi ve yoğundu ve kendileriyle bir tür askeri personel olduğu çok açık olan isimsiz kişiler arasındaki fark biraz fazlaydı. ani bir değişiklik. Hareketlerinde teselli edilecek bir şey yoktu.

Hemşire genç kıza verdiği talimatları bitirdikten birkaç dakika sonra odada yalnız kaldı ve kendini derin, tüylü yastığın üzerinde yatarken buldu. Hâlâ çıplaktı, şimdi yatağın örtüsünün altındaydı ve kafasına garip bir kulaklık takılmıştı. Arka planda hafifçe çalan bir koridorun içinden geliyormuş gibi görünen boğuk bir çıtırtı duyuldu. Şaşırmıştı. Hayatı boyunca hiç böyle bir aparat görmemişti, daha az kullanılmış. Seslerin nereden geldiğini merak etti. Geçmişi ve genel olarak yaşı düşünüldüğünde bu teknoloji duyulmamış bir şeydi ve orada bu garip yeni ortamlarda yatarken, yaklaşan uykunun onu ele geçirmesinin ezici hissini hissetti, yine de belirli endişe iplikleri fırtınanın zirvesindeki pusuda bekleyenler gibi kaldı. akşam vakti.

Cilalı metal aynanın üzerindeki ışıklar karardı ve odanın donuk gri duvarları artık karanlıkta yüzüyormuş gibi dumanlı bir hal aldı. Sürüklendiğini, sürüklendiğini, sürüklendiğini hissetti. Kulaklıklardan gelen hafif çatırtının yerini çınlayan, doğaüstü bir müzikle değiştirmeye başladı. Uykunun erken evrelerine girmeye başladı, gözleri kapandı ve müzik devam ederken ağzında hafif bir gülümseme oynuyordu, aralarına çeşitli atmosferik sesler serpiştirilmiş, bazılarını yerleştirebildiği ve bazılarını koyamadığı. Deniz kıyısında dalgalar, yüksek bir ormanda ağaçların arasından ıslık çalan rüzgarın sesi; ikincisini iyi biliyordu, birincisini bilmiyordu. Şimdi bazı garip flütler çalmaya başladı ve bazı çanlar sanki doğrudan ufukta gelecekteki bir olayı söylüyormuş gibi uğursuzca çalmaya başladı.

Sesler başlamadan önce kız iyice uykuya dalmıştı, ona önünde uzanan kaderi, lideri olacak komutanı ve komutan için neler yapabileceğini, ondan ne beklendiğini ve neye ihtiyacı olduğunu bildiriyordu. başarmayı bilmek. Diğer daha ağır talimatlar arasında tam bir fedakarlık tutumuna sahip olmanın önemi, eşit, güven verici ama kesinlikle otoriter bir şekilde verildi. Kızın kendisi bunların hiçbirini bilerek duymamıştı, çünkü sesli talimatlar başladığında uykunun daha derin aşamalarındaydı, mesajlar uyanık bilincin karar verme güçlükleri tarafından incelenmeden doğrudan bilinçaltına nüfuz ediyordu. Kulaklarında çınlayan sesin sesiyle başı yastığa gömüldü ve gülümsemesi hâlâ dudaklarındayken uyudu.

Sabah olduğunda o çoktan uyanmıştı. Işıklar normal gündüz parlaklığına, ışıklar da normal gündüz parlaklığına dönmüştü ve yatakta yorganın altında itaatkar bir şekilde yatıyordu, kulaklıklar hâlâ başındaydı. Daha önce olduğu gibi, içlerinde çok çok uzaklardan geliyormuş gibi hafif bir çıtırtı duyuldu. Kendisine hiçbir koşulda kulaklıkları çıkarmaması söylenmişti, ancak temkinli davranarak, biri onun için gelene kadar önceki gece bırakıldığı pozisyonu koruyarak yatakta da yatmaya karar vermişti. . Kapı sert bir şekilde vuruldu ve hemşire girdi, tıpkı önceki geceki gibi giyinmişti, ancak önceki güne göre biraz daha rahat görünüyordu.

"İyi uyuduğuna inanıyorum?" kibarca sordu.

Kız başıyla onayladı.

Hemşire, ölçülü adımlarla, botları zeminde tıkırdayarak ona yaklaştı ve kulaklıkları çıkarıp komodinin yanındaki çekmeceye geri koydu.

"Üstünü tazele, yarım saat sonra sana kahvaltı getireceğiz."

Hemşire bir kolunun üzerinde küçük bir kurye çantası taşıdı ve onu çıkardı, sehpanın kenarına koydu ve küçük bir giysi yığını çıkardı.

“Bunları dene, bunlar sana uymalı. Değilse, bize bildirin ve boyutu sabah uğraşlarınızdan önce ayarlayalım, anlaşıldı mı?” Hemşire, şaşırtıcı bir şekilde gülümsedi ve kız, doğal bir taklit ve tepkiyle karşılık olarak gülümsemeden edemedi.

“Bu senin yeni üniforman, umarım beğenirsin!”

Hemşire, bu sefer ciddi bir şekilde son bir sırıtışla, giysi yığınını koltuğa koydu ve döndü, çantasını alıp odadan çıktı ve çınlayan bir klik sesiyle arkasından kilitledi.

Kız lavaboya gitti ve aynada kendine baktı. Aynadaki yansımasında ne kadar temiz göründüğüne şaşırmıştı, ama tarikat görevlileri ona, komutanın ailesinin bir üyesi olması ve programa yardımcı olması için temizliğin önemli olduğunu söylemelerine şaşırmamıştı. onu vahşi doğada ilk karşılaştıklarında buldukları oldukça pis durumundan temizlemeye yardım etmişlerdi. Bu, işe alım görevlileri tarafından kendisine verilen bu özel direktifin devamını sağlamak için çaba gösterme fırsatına sahip olduğu tesise nakledildiğinden beri ilk kez oldu, böylece temizlik yaparken bir misyon ve önem duygusuyla ilerledi.

Kahvaltıya yarım saat kalana kadar temizlik için yeterli zaman vardı. Boş kovadaki havluları ve lifleri çıkarıp yere, yan tarafa koydu. Çıplaklığını gizlemek için bir giysi aracı olarak bir banyo bezi giymeye mahkum olmayacağına memnundu. Çömeldiği lavabonun altından kovayı çekerek kabın dibine küçük bir idrar akışı gönderdi. Doğruldu, kovayı lavabonun altına geri itmeden önce çamaşır bezlerinin biriyle cinsel organına sildi.

Aynadaki yansımasına bir kez daha baktı. Saçları ona gurur duyduğu yaramaz, cin gibi bir görünüm kazandırdı. Vahşi doğadaki genç arkadaşlarından biri tuhaf bir şekilde insanların saçlarıyla uğraşmaya ilgi duymuş ve sık sık froend'in bakanlıklarına konu olmuştu. Saçlarını kısa tutmayı severdi. Ormanların etrafında bir sürü garip böcek varken, bunu yapmak daha iyi ve daha pratikti, ayrıca ona verdiği görünüme hayran kaldı ve arkadaşlarının da aynı şeyi yaptığına inanıyordu, ancak bu tür çağrışımlar nadirdi.

Aynada genişçe gülümsedi ve ardından kaşlarını çatarak yansımasını dikkatle izledi. Herhangi bir durumda kullanabileceği gibi, potansiyel yüz ifadelerinin genişliğinin ve kapsamının farkında olmakla ilgilendi. Hafifçe kaşlarını çatarak dikkatini lavabodaki suya verdi ve ellerini birleştirip ağzına götürerek birkaç uzun nefes aldı. Sonra bezlerden birini aldı ve sırılsıklam olana kadar ıslattı, ancak yere su damlamayacak kadar ıslaktı. Kısa saçlarını ıslattı ve sonra kurutmak için vahşi bir köpek gibi salladı. Sonra bezi sıkı genç vücudunun üzerine geçirdi, önce göğüslerini, göğsünü ve karnını ovdu, uzanıp aynısını sırtına, sonra bacaklarına, koltuk altlarına ve ayaklarına yaptı. Su soğuktu ve etini hoş bir şekilde karıncalandırıyordu. Vahşi doğadan göçü kabul etme kararı gitgide daha akıllıca bir karar gibi görünüyordu, ama henüz erken günlerdi, diye hatırlattı kendine. Daha büyük havlulardan birini aldı ve hızla kuruladı, yatağın yanındaki sandalyeye yürüdü ve havluyu kurutmak için kenara astı ve hemşirenin kendisi için orada bıraktığı küçük giysi yığınına uzandı.

Giysiler, hayatında daha önce gördüğü her şeyden tamamen daha güzeldi, kesinlikle kendisinden (veya daha doğrusu, daha önce sahip olduğundan) daha güzeldi ve onu tedavi eden gardiyanlar ve hemşire dışında, başkalarında gördüğünden daha güzeldi. Onu vahşi doğada yakalayan tarikat üyeleri hem zengin hem de sade görünen uzun siyah dökümlü cüppeler giyiyorlardı, giysilerin izlenimi, ne kadar tuhaf olsalar da, kullanıcıları biraz manyak bir görünüme kavuşturuyordu, bu da onların kıyafetlerine aykırı değildi. karakter aslında tüm ciddiyetle biraz manyak gibi davrandılar. Belirli zamanlarda çok iyi, belirli zamanlarda çok sert ama kesinlikle hafife alınacak bir şey değil - farklıydılar ve aynı zamanda ciddiydiler, öyle ki çok, çok tehlikeli olabileceklerini anında fark etti. Bir zamanlar evi olan vahşi doğada dolaşan yırtıcıların en tehlikelisinden daha tehlikeliydi. Ancak tehlikeli olmak ona kötü bir şey gibi gelmiyordu - vahşi doğada yaşayanların çoğunun uzun, kıpırtısız günlerini geçirdiğini gördüğü için, acınası olmaktansa tehlikeli olmayı tercih ederdi. İçinde bulunduğu bölgenin sakinlerinin çoğu, sadece bir şeylerin olmasını bekliyor gibiydiler, bir şeylerin gelmesini bekliyorlardı ve onları bir tür amaçlı faaliyete benzer hale getirdiler, dedi ki bu, anlaşılması zor bir faaliyetti. O da öyle bir bekleyişe sahipti, ama siyah cüppeli figürlerin yamaçtan geldiğini, samur giysilerinin esintiyle arkalarında uçuştuğunu ve ağızlarında garip şarkılar olduğunu görünce zamanının geldiğini anladı.

Önündeki giysiler özenle katlanmıştı ama aralarında bir yumru hissetti. Merakla uzandı ve içine bir çift küçük siyah çorap doldurulmuş iki parlak siyah ayakkabı buldu. Ayakkabılar çok kaliteliydi ve onları giydi ve tam oturduklarını gördü. Onları tekrar çıkararak önündeki eşyaların envanterine devam etti. Göğsünde, kültü temsil eden küçük bir amblemle işlenmiş bir cep olan ve giyen kişinin komutanın davasına ait olduğunu gösteren kısa siyah bir kazak vardı. Giysinin yanlarında bulunan iki küçük askı, bedene göre esnemeye izin veriyordu ve aynı zamanda çeşitli eşyaların takılabileceği birkaç kancaya sahipti ve o zamanlar hiçbiri yoktu. Bunun yanında bir çift beyaz, tam kapatıcı külot, ince siyah bir gömlek ve uzun bir kurdele vardı. Kurdele özellikle onu memnun etti. Yatağın önünde hâlâ çıplak dururken, kaygan siyah kumaşı aldı ve saçının arkasına küçük bir demet yerleştirdi, saçının uzunluğuyla toplayabildiğinin en iyisi olan küçük, komik bir küçük atkuyruğu bağladı. Yatağın kenarına oturdu ve sadece ayak bileklerinin üzerine kadar uzanan kısa siyah çorapları giydi. Sonra beyaz külotu, ardından gömleği ve ardından ince beline sardığı ve kalçasının hafifçe dışarı çıkmasına neden olduğu kazağı giydi. Kıyafeti tamamlandı, parlak siyah ayakkabılarını giydi ve odada birkaç dolambaçlı yol yaptı. Hemşireyi ve onun sadist deri çizmelerini taklit ederek döşemede hafif bir tıkırtı çıkardıklarını duymaktan memnun oldu.

Üniformasını giydikten sonra, yatağın yanındaki sehpanın çekmecesini açarak başlayarak odanın çeşitli yerlerini incelemeye başladı. Kulaklıklar, hemşirenin daha otuz dakika önce yerleştirdiği yerde duruyordu ama çekmecede görülecek başka bir şey yoktu. Hemşireyi ya da yemeğini kimin getireceğini bekleyerek bir ileri bir geri yürüdü; emin olamasa da hemşire olacağını düşündü. Bu noktada, yemek yemeyeli epey zaman olduğu için iyice acıkmıştı. Tekrar aynanın önüne gitti ve yansımasına baktı, kurdeleyle toplanmış saçlarının görüntüsüne hafifçe gülümseyerek. Yanlarındaki saçları atkuyruğuyla geri çekilmişti, ancak iki yanında asılı duran ve yüzünü çerçeveleyen iki belirgin şok bırakmıştı.

BÖLÜM 11

Bir dizi ağır makineli tüfek ateşi, yoğun bir şekilde çalılıkların arasına serpiştirilmiş ağaçların arasından geçti. Vakit sabahın erken saatleriydi ve aysız bir gecenin karanlığı yoğun yeşilliklerin altında daha da yoğundu. Görülebilen tek şey, biraz uzaktaki silahların görünmeyen namlularından çıkan ve bölgede kamp yapan küçük muhalif grubun üzerine metalik ölüm yağmurları gönderen ateşti. Küçük ağaçlar ağır ateş gücünden parçalanırken, ağaç kabuğu parçaları şarapnel yağmurunda uçuştu. Muhalifler, yurttaşlarının cesetlerinin neredeyse tamamen havaya uçtuğunu, gövdesiz bacakların kanlı et yığınları halinde yere düştüğünü gördüklerinden, silahların kalibresi belli ki kayışla beslemeli bir mekanizmadan geliyordu.

Ateş fırtınası durdu ve sonra, makineli tüfekler yeniden başlamadan önce, derinden çınlayan bir korna sesi uzaktan birkaç kez duyuldu. Örgütteki görev sürelerinden yalnızca birkaç çalıntı tabancayla donanmış olan muhalifler, ölümle yüz yüze gelmeden önce silahlarını bile çekememişlerdi. Makineli tüfekler hâlâ ateş ediyordu ve beş kişinin tamamı şimdi yerde ölü yatıyordu. Silahlar sustu ve ölüm mangasının üyelerinden biri arasında bir meşale yakıldı ve onlar yavaşça yaklaştıkça gökyüzüne ürkütücü kırmızımsı bir parıltı yayıldı. Ölüm mangası, sekiz elit şok askerinden ve iki iç güvenlik ataşesinden oluşuyordu. Şok birlikleri geçip cesetleri teşhis etmeye çalışırken, tamamen parçalara ayrılmayanların kafalarını keserken, iç güvenlik ataşeleri, ana kuvvetleriyle bir sinyal oluşturmaya çalışan küçük bir radyo cihazı kurdular. mil uzakta. Alınan veya alınmayan birkaç kodlanmış mesajda bip sesi çıkarmaya çalıştıklarında yalnızca statik duyuldu. Fırçanın kalınlığı ve bölgenin atmosferik basıncı iletişim kurma girişimlerine elverişli değildi.

"Buradan herhangi bir sinyal alamıyoruz, hepsini tanımladınız mı?" diye sordu iç güvenlik ataşelerinden biri.

Kafa şok askerlerinden biri gülümsedi, elleri kanla kaplıydı.

"Hepsi elimizde."

Birkaç kopmuş kafayı havaya kaldırarak, kanlı saçlarından tutarak ve böyle tüyler ürpertici bir amaç için tasarlanmış kauçuk bir iç astarla donatılmış bir sırt çantasına atarak amacını vurguladı. Kafalar, çalışmalarının kanıtı ve başarılı fesih kanıtı olarak sahadaki komutana götürülecekti.

"İyi o zaman, diğerlerine dönelim."

Arkalarında korkunç bir katliam sahnesi bırakarak ormanın kenarına doğru ilerlediler ve ardından kuvvetlerinin diğer üyelerinin konumuna doğru giden karanlık ovalar boyunca yürümeye başladılar.

BÖLÜM 12

Giyinmeyi bitirdikten ve odayı boş yere keşfetmeye başladıktan sadece birkaç dakika sonra, vahşi doğada adı geçen küçük Lyinx, geri çevrilen kilidin sesini duydu. Hemşire odaya girdi, bir gün önce nasıl göründüğüne kıyasla hala özellikle iyi bir ruh halindeydi. Yanında, içinde tanımlanamayan ezilmiş madde yığını, biraz kurutulmuş et, biraz peynir ve büyük bir bardak kırmızımsı sıvı bulunan büyük bir tabak yemek taşıyan bir muhafız vardı. Lynx'in gözleri şaşkınlıkla açıldı; bu gerçek bir şölendi, en azından ilk buluşmaları sırasında cüppeli kadın askerler tarafından kendisine verilen ücretin en iyisi ile kıyaslanabilirdi. Kızın tepkisini fark eden hemşire genişçe gülümsedi.

"Burada sana iyi bakılacak, bunu unutma Lyinx. Önümüzdeki birkaç hafta içinde geçireceğiniz bazı tedaviler ve eğitimler zorlu olacak ve bazen kesinlikle size yönelik bir miktar gerginlik hissedeceksiniz, ancak bunun arınma sürecinin bir parçası olduğunu unutmayın. Komutana daha iyi hizmet edebilmek için kendimizi en uygun ve en disiplinli duruma getirmeliyiz, anlaşıldı mı?"

Lyinx başıyla onayladı, gözleri muhafızın kapının yanında durduğu odanın arka tarafına geçmeden önce gardiyanın şimdi sehpanın üzerine koyduğu yemek tepsisinden ayrılmadı, hemşire de onu takip etti. Açık kapıdan koridordan gelen ürkütücü kırmızımsı ışık, odasının girişine sızıyordu. Işıkların, sabahın gelişini belirten belirli bir saatte otomatik olarak yanması dışında, şimdi ikamet ettiği yeraltı merkezinde gündüz mü yoksa gece mi olduğunu tespit etmek imkansızdı.

"Yeyin ve bir saat içinde biraz eğitim için bizimle birlikte gitmeye hazır olun. Yoğun olacak, hazırlıklı olun." Hemşirenin yüzündeki ifade sert bir ifadeyle sertleşti. Lyinx kabul edercesine başını salladı ve daha fazla uzatmadan hemşire ve gardiyan odadan çıktılar, kapıyı arkalarından kilitlediler ve tünelin kırmızımsı parıltısını söndürdüler.

Kapıyı tıklattıktan birkaç saniye sonra Lynx yemeğin içine girdi. Kesinlikle açlıktan ölüyordu ve bu ürün daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu, özellikle de daha önce hiç sahip olmadığı kurutulmuş et ve peynirle. Mumlu sarımsı maddenin birkaç kalın dilimi tabağın üzerinde duruyordu ve bir tanesini aldı ve tadına baktıktan sonra gözleri ecstasy içinde neredeyse kafasına dönecekti. Ezilmiş madde görünüşte tuhaf olsa da şaşırtıcı derecede lezzetliydi ve hemen bitirdi, eti en sona bıraktı, bir yandan belli belirsiz bir meyve benzeri tadı olan ve hafif bir acı olan kırmızımsı sıvıyı içerken memnuniyetle kemirdi. Beslenme seviyesinin bu şekilde devam edeceğini umuyordu - böyle yemekler için çok acı çekmeye razıydı. Tarikat toplayıcılarla birlikte gitme kararı, onların neyle ilgili olduklarına dair herhangi bir ileri düzeyde teorik anlayışa değil, öncelikle hayatta kalma gerekliliklerine ve hayatında şimdiye kadar deneyimlediklerinin ötesine geçme kararlılığına dayanıyordu. Seçeneklerinin zayıf olduğunu ve yirmi yaşından sonra yaşamak istiyorsa, nereye gitmek istediğine karar vermesinin en iyisi olduğunu biliyordu. Tarikat toplayıcıları ona liderlerinin birkaç resmini göstermişlerdi ve sadece komutan olarak adlandırdıkları bedende tanrıyı belirtmişlerdi ve şimdi o, bir zamanlar belirsizdi, aynısının hizmetindeydi.

Lynx içeceğinin kalan artıklarını yudumlarken, vücudunda garip bir duygunun dolaştığını hissetti, büyük bir kalıcı zevk duygusu ama aynı zamanda garip bir saldırganlık, sanki beslenme içindeki gizli bir gücü uyandırmış gibi, onu ona daha çok benzetti. adını nükleer savaşlardan önce gelen eski, eski bir kitapta okumuş olan arkadaşlarından biri tarafından, yıllar önce vahşi doğada ona takma ad verilmişti. Kırmızımsı içeceğin kalan son yudumlarını içti ve büyük bir geğirdi. Lavaboya gitti ve ağzının kenarlarındaki yemek belirtilerini yıkadı ve soğuk sıvının bir kısmını yüzüne çarptı ve havlulardan biriyle kuruladı. Aynada kendine dik dik baktı. Başına ne geleceğine dair hiçbir fikri yoktu ama tüm hazırlıklarıyla yüzleşmeye

niyetliydi. Sanki derinin yüzeyinin hemen altında yaşıyormuş gibi vücudunda keskin bir yanma hissi hissettiğinde şaşırdı. Saat hızla çöktü ve çok geçmeden kapı yeniden açıldı. Bu sefer hemşire yoktu ve onu sadece iki iç güvenlik görevlisi karşıladı, siyah maskeli, gözlüklü ve isimsizdi. Onu dışarı çıkarmalarını bekledi ve içlerinden biri ona yaklaşıp kolunun yan tarafından sıkıca kavrayıp onu kendisi dışarı çıkardığında tamamen şaşırmadı, diğer gardiyan onların odadan çıkmalarını ve Lynx'in olmamasını bekledi. görmek, yemek tabağını incelemek ve hepsinin yenmiş olduğundan emin olmak. Kapıyı arkalarından kilitleyerek onları takip etti ve kırmızı ışıklı koridora doğru ilerlerken birkaç adım gerilerini takip etmeye devam etti.

Daha ne olduğunu anlamadan başka bir odaya girmişti. Muhafız onu serbest bıraktı ve kasıtlı olarak ya da benzer gücünün bir sonucu olarak onu hafifçe öne doğru itti, tökezlemesine ve dizlerinin üzerine düşmesine ve onları sert beton zemine hafifçe sürtmesine neden oldu. Kendini kaldırdı ve kendisini bu kadar gücendiren kişiye açık bir küçümseme işaretiyle baktı, ama maskeli figürden hiçbir ifade çıkmadı ya da gerçekten hiç anlaşılamadı. Muhafızlar kapıyı kapatıp kapının iki yanına yerleştiler ve Lynx arkasını dönüp odanın geri kalanına baktı. Ortada büyük bir masa ve masanın arkasında komutanın büyük bir posteri, onun şehvetli ve ölümcül figürü, yayılan devasa bir nükleer mantar bulutunun üzerine yerleştirilmişti. Masanın her iki yanında, kültün nükleer amblemini taşıyan sabit bayrak direklerinde iki bayrak vardı. Birkaç rafta, yağlı deriyle kaplanmış, yeni ciltlenmiş ciltler gibi görünen şeyler vardı. Başının üzerindeki parlak elektrik ışık tüpleri bölgeyi aydınlattı. Dizlerine baktı ve sadece hafifçe çizilmiş olduklarını fark etti. Neyse ki üniformasını bozacak bir şey yapmamışlardı. Silahlarından birini alıp parçalara ayırabilmeyi diledi. Bu düşünceye şaşırdı ve her saniye daha da belirginleşen, içinde yüzeye çıkmakta olan anormal derecede şiddetli duygular karşısında biraz şaşırdı. Birkaç dakika içinde kapının dışından sert bir ses geldi ve Lynx'ten on altı, dört yaş büyük görünen genç bir kadın içeri girdi. Lynx'ten en az bir baş daha uzundu ve Lynx'inkiyle tamamen aynı kıyafeti giymişti, kısa kazağı kaslı ama hoş bir şekilde dolgun bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Kızın saçları sarımsı ve uzundu ve kulaklarına dolanan iki örgülü atkuyruğu şeklinde toplanmıştı.

"Demek yeni eleman sensin?"

Lynx başıyla onayladı.

Kız masaya doğru yürüdü ve bir çekmeceyi açtı, gözleri her ne düşünüyorsa ona bakarken kaşları çatıldı ve çekmeceyi büyük bir gürültüyle kapatmadan önce.

"Çok hevesli olduğunu duydum, bu doğru mu?"

Lynx, diğer kızın dilsel akıl yürütme çizgisini tam olarak takip etmedi, ancak ses tonundan kendisine meydan okunduğunu anlayabiliyordu.

“Komuta hizmet etmek için buradayım!” Lynx, arsız bir kesinlik ve otorite tonuyla cevap verdi. Kalbinin yavaş yavaş hızlandığını ve göğsünde yükseldiğini hissedebiliyordu. Örgülü kız başını arkaya attı ve uzun, böğürerek bir kahkaha attı, yüz hatları biraz yapmacık gibi görünüyordu, yine de, komutanın arkasından görünen devasa posteriyle sahneye fazladan bir grotesk hava verildi, On altı yaşındaki çocuğun, Lynx söz konusu olduğunda, belli bir dereceye kadar bu özel noktada onun vekili olduğu açıktı.

Büyük kız masanın etrafından dolaştı ve akıllıca tıkırdayan topuklarıyla Lynx'e yaklaştı ve uzanarak Lynx'in iki omzunu iki elinin arasına alarak genç kızın gözlerinin derinliklerine baktı.

"Eminim komutana hizmet etmek için biraz arzunuz vardır, yoksa bugün burada olmazdınız. Belki de seni zorlayan bir durumdan kaçmak istediğini, belki başın belaya girdiğini, belki birinden bir şey çaldığını merak etsem de?”

"Hayatım boyunca kimseden bir şey çalmadım!" Lynx hırladı, şimdi tamamen sinirlendi.

Büyük kız bir kez daha uzun, tiz bir kahkaha patlattı ama aniden kesildi, Lynx'i omuzlarından sallamaya başlayınca yüzü öfkeden kıpkırmızı oldu.

"Bana bağırma küçük kız! Sana bağırıyorum ve sadece şanslıysan, yapabileceğimin en küçüğü bu!”

Büyük kız Lynx'i bıraktı ve masaya doğru bir adım attı, bir sandalye çekip oturdu ve parmaklarını sert ahşap yüzeyde ritim tutturdu.

"Sanırım sana disiplinle ilgili bazı şeyler öğretilmesi gerekecek ve ben de sana biraz ceza vermek zorunda kalacağıma inanıyorum, anlaşıldı mı?"

Lynx içten içe masanın üzerinden atlayıp kızı boğmak istedi ama öz kontrolü onu daha iyi yakaladı. Yediği her şeyden tuhaf bir etkileşim yaşıyordu; saldırganlık seviyesinin doğal olmadığını biliyordu. Bununla birlikte, son birkaç saniye içinde, saldırganlık duyguları, kafası karışmış olduğu, tarif edilemez zevkli duygularla eşit olarak birleşmeye başlamıştı, ama hangi çileye maruz kalırsa kalsın hayatta kalmak istiyorsa, onun hakkındaki tavrını tutması gerektiğini biliyordu. Ertesi gün başka bir yemekle bu geceyi tekrar odasında geçirmek istiyordu ve çıplak bir şekilde durgun suya atılmak ve böğürtlen ya da başka ne varsa bulmak için çalıların arasında dolaşarak terk edilmekle ilgilenmiyordu. Bunu akılda tutarak, başını eğdi ve kendinden büyük kızın belirttiği niyetine itaatkar bir şekilde başını salladı.

"Çok iyi, çok iyi, sanırım bazı şeyleri şimdiden anlamaya başladın, ancak hala net değilsin ve bana göre biraz tavır ayarlamaya ihtiyacın var, genç bayan."

Lynx, saldırganlığın onu memnun edip etmediğinden veya kalori alımının kendisinin saldırganlığı körükleyip körüklemediğinden emin değilken, küçümseme ve imada vücudunda eşit ölçülerde akan saldırganlığı ve zevki hissedebiliyordu. Tutum ayarından bahsedildiğinde, kanın yüzüne hücum ettiğini hissetti ve derinden kızarmaya başladı, bu, masada oturan yaşça daha büyük genç tarafından fark edilmeyen bir şeydi.

"Sanırım burada işlerin nasıl yürüdüğü ve senden ne bekleneceği konusunda biraz anlayışa gelmemizin zamanı geldi. Her şeyden önce, saygı eşittir ve buna giriş yoluyla başlayabiliriz. Adım Bayan Hall, ama bana MAAM diyebilirsiniz, anlıyor musunuz?”

"Evet", diye yanıtladı Lynx, giderek kızaran yüzü hala aşağı dönük.

"Evet ne ?"

Hayatının çoğunu vahşi doğada çöpçülük yaparak geçirmiş olan Lynx, Bayan Hall'un neyi amaçladığının tamamen farkında değildi.

"Evet ne ?"

Masanın arkasından Lynx'e bakarken yaşlı kızın gözleri sertleşti ve boncuk boncuk oldu. Küçük kızın akıl yürütme becerileri biraz bozulmuş gibiydi ama sonra bağlantı mantıklı geldi.

"Evet, MAAM" diye yanıtladı, son kelime tuhaflığıyla vurgulandı, çünkü bu kadar küçük bir şeyin ne anlama geldiğine dair hiçbir fikri yoktu, her ne kadar büyük kızın talep ettiği bir saygı göstergesi, bir onur ifadesi olduğu açıktı.

"İyi ! öğrenmeye başlıyorsun küçüğüm." Büyük kız kibirli bir şekilde ona baktı, sandalyesinde arkasına yaslandı ve kollarını uygun bir yönetici tarzında masaya uzattı.

"Adın ne?"

"Benim adım Lynx."

"NE ?"

"Benim adım Lynx!"

Son söz neredeyse bir bağırışla vurgulandı ve Lynx başını otomatik olarak kaldırdığını ve odanın karşısında, masanın arkasında oturan diğer kıza emin bir şekilde baktığını hissetti, yüzü şimdi hem utançtan hem de öfkeden kıpkırmızıydı.

“HAYIR, FİLT! LYNX FUCKING ORMANDA TÜM DÖRTLERİN ÜZERİNDE YÜRÜYEN BİR HAYVANDIR! Adınız İŞÇİ! BUNU ANLIYOR MUSUN ? İYİLEŞTİRMEK ! İYİLEŞTİRMEK ! İYİLEŞTİRMEK !" Kız elinin tersini masaya vurarak her tekrarı vurguladı.

"İSMİN NE ?"

"İYİLEŞTİRMEK !"

“NE ALINIR?”

"ÇALIŞ, MAAM!"

Tartışma zamanının sona erdiğini ve harekete geçildiğini bilen gençlik memuru sandalyesinden kalktı, kolundan tuttu ve masanın etrafında hareket ettirerek odanın yan tarafına, koltuğu dışa dönük, yakına doğru oturdu. büyük kitap raflarından biri. Dişi eteğinin altını düzeltti ve ardından Lynx'e öne çıkmasını işaret etti.

"Size organizasyonumuzun bu seviyesinde saygısızlığın nasıl yaygın olarak ele alındığını öğreteceğim, beni anlıyor musunuz? Daha yüksek seviyelerde cezalar çok daha kötü, ancak hala genç olduğunuz için önce bunu ortadan kaldırmamız gerekiyor.”

On altı yaşındaki genç kız koltuğa oturdu ve genç kızın kolunu tutup onu kucağına çekmeden önce Lynx'e gelip yanında durmasını işaret etti. Lynx daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı ve derin bir nefes aldı.

"Ah, her şey bitmeden bundan daha çok ses çıkaracaksın, canım."

Lynx'in kolları yanlışlıkla yere doğru uzanarak onu büyük kızın disiplin hizmetleri için mükemmel bir konuma getirdi. Maskeli iç güvenlik görevlileri, tanık olarak kapının kenarlarında kıpırdamadan durmuş, olaylar geliştikçe sessizce gözlemlediler.

Büyük kız, bir eliyle Lynx'i kucağına sıkıca tutturdu ve diğer eliyle Lynx'in poposuna yankılanan bir tokat indirdi, elini tekrar kaldırdı ve sert bir şaplak dövmesiyle tekrar tekrar sıkıca ve tekrar aşağı indirdi. Lynx, kendini içinde bulduğu pozisyondan dolayı şoktaydı ama acı çekmesi gerekmiyordu; bu noktada her şeyden daha şaşırtıcıydı.

"Bunu anlıyor musun küçük kız?" yaşlı kadın tonladı.

Lynx yanıt vermedi.

Bunu peş peşe altı sert tokat izledi.

Lynx küçük bir inilti çıkardı.

"İşte başlıyoruz, bakalım sesi biraz artırabilecek miyiz?"

Lynx, cilalı siyah ayakkabılarının içine kapatılan ayak parmaklarının uçlarının istemsizce yerden yükseldiğini hissetti, büyük kız onu yeniden konumlandırdı, böylece poposu doğrudan görüş hattının altında kaldı. Yaşlı tarikat üyesi bir düşme hareketiyle Lynx'in eteğini kaldırdı ve beyaz külotla mükemmel bir şekilde çevrelenmiş genç, pert kalçalarını ortaya çıkardı. Bu pozisyonda dayak devam etti.

Büyük kız, açık avucunu bir yanağına, sonra diğerine indirdi, ardından kalçaların uylukla birleştiği dolgun bölgeye doğru ilerledi ve etin ortaya çıktığı yerde yankılanan bir şaplakla vurdu.

Lynx, aşağılanma dalgalarının üzerine geldiğini ama aynı zamanda eşit miktarlarda artan saldırganlığı hissetti ve kendini kurtarmak için büyük kızın kavraması altında kıvrılmaya başladı. Kendini kurtarmayı başarırsa tam olarak ne yapacağını bildiğinden değil; Düşüncesi, gelişen durum bağlamında otomatik ve tutkulu hale gelmişti.

Birkaç dakika içinde küçük Lynx, külotunu ayak bileklerine dolamış ve on altı yaşındaki çocuğun keskin, çatlayan eli onu utanç ve pişmanlıktan sıcak gözyaşlarına sürüklerken buldu. Küçük kalçaları, cezayı düzenli sert konuşma unsurlarıyla serpiştiren ve çoğunlukla ona katıldığı tarikatın ciddiyeti hakkında bilgi veren daha büyük kız tarafından uygulanan aralıksız şaplaklara çok az destek veriyordu.

Lynx, utanç verici bakış açısından, kapıda duran iki siyah mesajlı iç güvenlik görevlisini görebiliyor ve onun çıkmazı hakkında ne düşündüklerini merak ediyordu. Genç bir kızın böyle bir soyunma, zorla çıplaklık ve kesinlikle aile içi şiddete maruz kalması sahnesi onları cinsel anlamda heyecanlandırdı mı? Yoksa yaşamları boyunca o kadar çok benzer sahneler görmüşlerdi ki, etkili bir şekilde bağışıklardı?

Şaplak aniden durdu ve Lynx ensesinden tutulduğunu hissetti ve dik durdu. Süveteri yerine oturmadı, sıkan tokalara yapıştı, kumaşı küçük arkasının üzerine çekmiş ve külotu ayak bileklerine dolanmış haldeyken onu garip bir şekilde bırakıyordu. Büyük kız ona takdir edercesine baktı, pudendasının çevresinde belki çok fazla oyalandı.

"Şuna bir bakalım, değil mi?"

Büyük kız onu kolundan tuttu ve Lynx'i yavaşça kendine çevirerek iyi şaplak atmış kalçalarının kırmızımsı hatlarını inceledi. Elini genç kızın uyluğunun üst kısmına koydu, parmak uçlarını gezdirerek ve kızaran kalçalarını kazarak Lynx'in hafifçe nefesinin kesilmesine neden oldu. Büyük kız arkasını dönerek ayağa kalktı ve kazağının cebinden bir mendil çıkardı ve genç kızın yüzünden akan yaşları usulca sildi.

"Kendini topla, külotunu tekrar giyebilir, kendini düzeltebilirsin."

Lynx derlerken, büyük kız sandalyeyi alıp masanın arkasına götürdü. Her şey neredeyse başladığı gibi bitmişti. Lynx'in odaya alınmadan ve aşağılayıcı cezaya katlanmadan önce sahip olduğu garip psiko-fiziksel duygular azalmıştı. Saldırganlığı şimdi kontrol altındaydı, ancak daha fazla potansiyele sahip olduğunu hissetse de, eğer istenirse veya fırsat kendiliğinden ortaya çıkarsa bir şiddet eylemi gerçekleştirmeye daha hazır. Zevk verici duyumlar da artık daha az belirgindi, ancak teninde kendisini her

zamankinden daha zevkli hissettiren kalıcı bir his hissedebiliyordu. Az önce yaşadıklarını düşünürsek bu şaşırtıcıydı. Ama sonuçta, bir tür kişiselleştirilmiş nükleer savaşa tapan bir kült şapka içinde her şeyin gül olacağını beklemiyordu. Süveterinin koltuğunu düzeltti ve döndü, elleri iki yanında ve gözleri aşağı, yaşlı kızın bir kez daha kendini yerleştirdiği masanın önünde itaatkar bir şekilde ayakta dikildi.

"Benim adım Patty, bildiğiniz gibi Patty Hall - belki şimdi beni daha iyi tanıyorsunuzdur? Şimdi bunu aradan çıkardığımıza göre..." Kızın ağzının kenarlarında küçük, kötü bir gülümseme kıvrıldı, "daha önemli konulara geçebiliriz. Size her zaman yanınızda bulundurmanız kesinlikle gerekli olan birkaç önemli belge vereceğim." Patty birkaç kalın, zımbalı ciltli kitabı çıkarmaya başladı ve çok sayıda masa çekmecesinden kağıt toplarını kırptı. "Onları taşıman için bir el çantası da olacak... o nerede, şimdi?"

On altı yaşındaki çocuk çeşitli çekmeceleri karıştırırken kendi kendine konuştu, sonra dosya dolaplarına gitti. Sırtı Lynx'e dönük çömelmiş, alt çekmecede paralı toprak buldu. "İşte başlıyoruz"

Patty, yanında kült amblemi bulunan siyah bir kurye çantasını çıkardı ve sonra belgeleri birkaç mürekkep kalemle birlikte çantaya doldurdu, fermuarı kapattı ve masanın üzerinden, hâlâ gözleri aşağı dönük duran Lynx'e doğru uzattı. .

"Al, al!" dedi Patty, aşırı vurgulanmış bir acelecilik duygusuyla. "Zaten bir tane var!"

BÖLÜM 13

"Yoldan geri gelip bizi görmeleri an meselesi olacak!"

Yirmi yaşında uzun sakallı, derme çatma bir bıçakla göğsüne dayamış pis yirmi yaşındaki adam, teşkilat birliklerinin mevzisinin yaklaşık dörtte biri kala bir ağaç korusunun içindeki bazı çalıların arkasına oturdu. O ve görünüşte eşit derecede dağınık olan diğer iki adam, tepede konuşlanmış olan daha önemli sayıdaki kuvvetlerin gözcüleri olarak görevlendirilmişti. Sorun, teşkilat birliklerinin şüphelendikleri yönden gelmek yerine, yamacın etrafını dolaşıp arkadan gelmeleri, mevcut ekibi hala beklemede bırakmaları ve durumun ölümcüllüğüne kadar ipucu vermemeleri gerçeğinde ortaya çıktı. ana kuvvetlerinin her bir üyesini ölü bırakan devasa makineli tüfek ateşini duydular. Stratejileri yenilgiye uğratılmış ve herhangi bir potansiyel yardımdan ayrılmıştı, şimdi, organizasyon ekibinin üyeleri doğrudan konumlarını geçerek yamaçtan aşağı inerken fark edilmeyeceklerini umarak beklemeye oturdular. Sanki fark edilmeselerdi bir mucize olurdu; Uzaktan izledikleri devasa ateş gücüne karşı ne tür bir direniş gösterirlerse göstersinler, onlar için kesinlikle anında ölüm anlamına gelecekti. Artık tek şansları, keşfedilmemeleri ihtimalinde yatıyordu. Çabuk düşünüp bir plan hazırlamaları gerekiyordu, yoksa kısa süre önce ayrılan yurttaşları kadar ölü olacaklardı.

"Bölgeden uzaklaşmamız gerekiyor"

Örgütsel birlikler, kuvvet ortadan kaldırıldığı için gizlilik duygularını bırakmışlardı ve aynı tepede başka bir yerde konumlanmış diğerlerinin olabileceğini düşünmüyorlardı, pozisyona yaklaştıkça sessiz konuşmaları giderek daha duyulabilir hale geliyordu. telli direnişin. Sakallı adam tepenin güney tarafına doğru baktı ve uzakta başka ama daha sağlam bir ağaç korusu gördü. Eğer fark edilmeden yakalayabilirlerse, yakalanmadan kaçma şansları olabilirdi. Sakallı adamın cesareti fazlasıyla kırılmıştı. Bu gece kendilerinin bir pusu kurmak üzere olduğunu düşünmüşlerdi, ancak bunun yerine küçük kuvvetlerinin neredeyse yarıya düşmesine neden olan bir katliamla karşı karşıya kaldılar. Birkaç mil güneybatıda, tarladaki eski, çürüyen ahır, birkaç paçavra ajan grubunu daha tutuyordu. Direnme stratejisinin akıllıca bir strateji olup olmadığını şimdi kendi içinde derinden merak ediyordu.

Hareket edeceklerse, şimdiki gibi bir zaman yoktu ve küçük grubun lideri, elleriyle sessiz bir hareketle yurttaşlarına tepenin aşağısındaki ağaç korusuna gitmelerini işaret etti. Talimat verilen adamlardan biri, içinde çeşitli mutfak aletleri bulunan sırt çantasını tuttu ve aceleyle, çantadan birkaç metal kap dökülerek, gözle görülür bir gürültü kopardı. Umarım, rüzgarla birlikte, direnişçinin mevcut pozisyonuna doğru hızla ilerleyen örgütsel birliklerde ses kaybolacaktı. Adam aceleyle eşyaları pakete geri koydu, bu sırada daha da fazla ses çıkardı ve sonra tepeden sipere doğru koşturdu. Grup lideri gelişen bir kâbusu izliyormuş gibi bir otomatik makineli tüfek ateşi patlaması duydu ve hemen ileriki gözcünün üst gövdesi bir kan sisi içinde kayboldu, seğiren cesedinin geri kalanı bir gümbürtüyle yere düştü. Bir başka makineli tüfek ateşi, başka bir açıdan sollarına doğru patladı. Çevreleri sarılmıştı, ancak eğer varsa, yalnızca ağaçların onları koruma ümidi vardı.

"Herkes kendi yolunu çizsin - hayatta kalanlar ahırda tekrar temas kuruyor!"

Ekip lideri, güçlü bacaklarıyla koruluklara doğru koştu ve içeri girdikten sonra ilerlemeye devam etti, hızla bir vadiden aşağı ve aşağı doğru, tarlaların çevresini yavaşça sarabileceği daha önemli bir orman alanına doğru indi. karargahlarının yakınında, koruma altında. Arka planda başka bir makineli tüfek ateşi sesi ve ölümle yüz yüze olan diğer arkadaşlarının sesini duyabiliyordu. Artık hayatta kalan tek kişi oydu.

Yorgun bir nefesle, çeşitli dikenler ve böğürtlenler etine sürtünerek, çamurlu, kökle delik deşik olmuş çamurdan aşağı indi, kanını, artık grubunun sonunun görüntüsü haline gelen ormanda yaşayan her türlü kötü ruha sundu. Yanına indirdiği bıçağı hâlâ tutuyordu; insan sesi olmamasına rağmen, ara sıra arka planda daha fazla silah sesi duyabiliyordu. Yavaş yavaş, silah sesleri daha uzaktan gelmeye başladı. Şimdi ormanın daha derin kısmındaydı ve hatırı sayılır bir yol kat ediyordu. Sonunda, örgütsel şok birlikleri, direnişin sürpriz cebini bozguna uğrattıklarını fark edince, silah sesleri kesildi.

Bu arada, şok birlikleri eski pozisyona ulaştılar ve güneydoğu ve güneybatıya doğru inen yamacı taradılar, herhangi bir hareket için tarama yaptılar. Bir şok askeri bir çift ilkel dürbün taşıyordu, ancak bunlar bile neredeyse zifiri karanlık gece ortamında çok az kullanıldı. Daha fazla direniş için zemini tararken, şok askerlerinden bir diğeri göğsünden darbe almış sakallı cesetlerden birinin kafasını kesmeye çalıştı. Makineli tüfek ateşiyle ilk vurulan izcinin kafası yoktu - o ve vücudunun tüm üst kısmı kan spreyine ve bölgeyi şuraya buraya saçan ince öğütülmüş kan parçalarına dönüşmüştü. Şok askeri, belirli bir kazazededen bir kupa toplayamayacağı için biraz pişmanlık duydu, ancak birliklerin geri kalanına yürüyüş sırasında kemirmek için aldığı güzel bir et parçası bulmayı başardı.

Tepenin batı tarafında fazladan bir topçu konuşlandırdı ve bu, tencere ve tava torbalarıyla kargaşayı duyduktan kısa bir süre sonra direnişçilerin mevzisine ateş açtı. Torbanın eşyaları şimdi alanın etrafına dağılmış durumdaydı ve birkaç şok askeri malzemeleri dikkatlice aldı ve yanlarında getirecekleri kendi çantalarına sakladı. Materyal potansiyel olarak kullanılabilirdi, israf istemezdi, ayrıca eşyaların karşılaştıkları insanların doğası ve eğer varsa, bağlantıları hakkında bazı ipuçları verme potansiyeli de vardı. Bu arada, yan tarafta, bir iç güvenlik görevlisi gece ormanına boş boş baktı, gözlükleri çıkarıldı ve solgun gözleri serin gece atmosferinde loş bir şekilde parladı. Yan ceket cebinden küçük bir not defteri çıkardı ve birkaç not yazdı, manzarayı bir yandan diğer yana taradı ve konumlandırma ve alan hakkında notlar aldı. Şu anda görevde olan şok askerleri için işleri yakında yapılacaktı, ancak birliklerin geri kalanıyla geri döndüğünde iç güvenlik personeli saha komutanı ile sahada özel bir konferans yapacaktı ve yakında birkaç seçkin komando olacaktı. takip yoluyla manzaraya salıverin. Bir direniş üyesinin kasten kaçmasına izin verilmişti; onu takip etmek, organizasyonu hangi zavallı üs dışında faaliyet gösteriyorlarsa oraya geri götürecek ve oradan ağları incelenecekti. Komutan bazı yeni silahları test etme fırsatına sahip olmak istedi, ancak önce kobay olarak hareket etmek için en az önemli miktarda kurbana ihtiyaçları vardı. Önemli bir şey bulduklarını umdu; Bu akşamki ileriye dönük eylemleri bir katliama yol açarsa, bu kesinlikle kariyerini hızlı bir yola sokacaktır.

Notlarını bitirdikten sonra, iç güvenlik görevlisi defteri cebine geri koydu ve orada bulunan diğer iç güvenlik görevlilerine bağırdı. "Bu ekibi hareket ettirmemiz gerekiyor, şok birliklerinin gitmeye hazır olduğumuzu bilmelerini sağlamalıyız." Ekip, gecenin karanlığında organizasyon kampına doğru yola çıktı.

BÖLÜM 14

"Şuradakinin kafasını bana getir!"

Şok birliklerinden biri askeri vagonun arkasına geçti ve son birkaç hafta içinde örgütsel birlik tarafından toplanan kanayan kopmuş kafa yığınından bir kadının kafasını aldı. Tahmin edilebileceği gibi bazı kafalar diğerlerinden daha kötü durumdaydı, ancak bazıları hala tazeydi. Günün erken saatlerinde köylerden birinde idam edilen genç sarışın bir kadının kafası, bu akşam şok askerinin gözüne çarptı.

Kafa yığını, kampı çevreleyen meşalelerin ışığında hastalıklı bir şekilde parıldıyordu. Vagon, yıllar içinde düzenlenmiş ve dönüştürülmüş eski bir askeri kamyondu. Nispeten yavaş hareket ediyordu ve eski, kirli gazla çalışıyordu; Şok birlikleri, vagonun sürebildiği kadar hızlı yürüyebiliyordu. Otomobil yalnızca ağır silahların taşınması için kullanıldı, kabinde birkaç koltukta oturanlar dışında herkes yürüdü. Bu koltuklar sürücüye ve her zamanki gibi tepeden tırnağa silahlı olan, iletişim ve diğer kayıtları tutma göreviyle emanet edilen ve aynı zamanda aracı patlatmak yerine intihar görevi tarzında patlatma görevi verilen birkaç iç güvenlik görevlisine ayrılmıştı. ele geçirdi. Örgüte karşı herhangi bir profesyonel aşamalı direniş eski tarih olduğundan - bir taşıyıcının yakalanma olasılığı çok daha az olduğu için, bu elbette sadece bir olasılıktı. Her durumda, bir noktayı kanıtlamak ve organizasyon içindeki sektörlerin disiplinini her zaman jilet ucunda tutmak için Overkill uygulandı.

"O kafayı bana getir, asker!"

Healvan siyah üniforma ceketinde göz kamaştırıcı duruyordu, kolları katlanmış çocukların dövmeleriyle kaplı ağır kaslı kollarını ortaya çıkarmıştı, örgüt içinde faaliyet gösteren çeşitli kıyamet sonrası kültlerinden çeşitli kara büyü sembolleri ve onu bir komutan için kelle avcısı. Olasılığının geri kalanı, onun dini eğilimlerini tanıdı ve yol boyunca kafa toplayarak onları şımarttı. Fazladan gaddarlık, fazladan iş kadar bir sorun değildi, ancak birlik içindeki herkes onu üst subay olarak şımartmak zorundaydı ve bilgi düzeylerine rağmen, birkaçından fazlası komutan için bir dereceye kadar bağlılık duyuyordu. aynı konuda farklıydı.

Doğrudan yardımcısı Braunfel, altta yatan daha çürük ve kangrenli olan kopmuş kafaların kanlı yığını boyunca ellerini hareket ettirdi, ancak sadece birkaç haftadır dışarıda oldukları için hala göründükleri şeye belirgin bir benzerlik gösteriyorlardı. Tıpkı ruhun hala aynı yerde yaşadığı zamanlarda olduğu gibi. Tepeye yakın bir yerde, günün erken saatlerinden kalan taze ölümler vardı, kan hala taze vahşetin güzel yanık demir kokusuyla kokuyordu.

Memurunun seçimine karar verdi, bronz tenli ve uzun sarı saçlı, keskin hatlı bir kadının kafası. Saçın uzunluğu, kopan başın ele alınmasını kolaylaştırdı ve şok polisi aşağı uzandı ve kanlı parçayı yığından aldı, subaya yaklaşırken etrafında bir alay havası ile yürüdü.

Healvan, Braunfel'in elinden tutam saçı çekti ve başının üzerinde tutarak, başın doğrudan görüş alanına yerleşmesine izin verdi.

“Gerçekten ne güzel!”

Healvan yüksek sesle geğirdi, önce dilini dışarı çıkardı ve şok askerleri jilet keskinliğinde tırtıklı kenarlı bıçaklarından birini kullanarak kafayı gövdesinden keserken kanın dışarı aktığı ölü kadının dudaklarının etrafındaki kanın bir kısmını yaladı. Bu çok sevindiriciydi, belki daha sonra çadırının içinde daha fazla ve daha fazla mahrem hizmet için bu kafayı alması gerekecekti.

"Çık buradan, Braunfel, buradan seni canavar, kendininkini bul!"

Healvan, bulduğu şey karşısında çılgınca ve sapık bir zevkle sayısız kahkaha patlatırken, ikiliyi kahkahalar sardı. Diğer, daha geleneksel kişiler, kafalara bu şekilde davranmanın, onların toplanmasını isteyen dini tarikat tarafından şüpheyle karşılanabileceğini merak edebilir, ancak bilenler, Healvan'ın yeterince abartıldığını ve bu tür düşüncelerin önemli olmadığını biliyorlardı. . Healvan, her konuda acımasız ve aşırı şiddetliydi, ancak şimdiye kadar gitmek için incelik ve anlayıştan yoksundu. Şimdilik, birimine bağlı mevcut iç güvenlik üyeleri tarafından kurnazca manipüle edildi ve böylece komutanın tarikatının hedeflenen beyin yıkaması tarafından kendine özgü yeteneklerinin doğru arayışlarına yönlendirildi. Sadece ölüm tacirleri ve sadece ölüm tacirleri olanlar, her şeyden önce, gelişmişlik düzeyleri ne olursa olsun, cesaretlendirilmeli ve maksimum verimlilikte mücadelede tutulmalıydı. İç güvenlik ve istihbarattan gelen çift yönlü manipülasyon ve itaatkar bir birimi sürdürmenin ilave yardımı, şimdiye kadar örgütsel şok birliklerindeki kısa ama kanlı kariyerinin yörüngesine yardımcı oldu.

Healvan sarışını alıp çadırına doğru ilerlerken Braunfel şaşırmadan kafa yığınına geri döndü. Orada, kuşkusuz, doğası gereği tek başına olmak zorunda olmasa da, başın deliklerini içeren belirli uygulamalarla birlikte, çok sayıda otoerotik uygulama tarafından takip edilen, ağır içme ve kafa manipülasyonu ile geçen bir gece geçirecekti. güçlü nekrofili bağı.

Braunfel, subay çadırına iyice yerleşene kadar bekledi, sonra vagonun etrafından, diğer adamların içki içtiği ve günün ölümünün ardından keyif aldığı yanan ateşlere doğru ilerledi. Braunfel, içinde zararlı görünen bir sıvı bulunan plastik bir kovaya hevesle baktı - bu, özellikle biriminde hem sağlanan hem de çalınan çeşitli katkı maddeleriyle formüle edilmiş ve sert bir öldürme gününe sert bir son veren çürük bağırsaktı. Örgüt içindeki askeri yaşamla bağlantılı sakatlama, tecavüz ve diğer çeşitli faaliyetler. Adamlardan birkaçı o yürürken ona baktı, sonra konuşmalarına geri döndü.

"Bugün erken saatlerde öldürdüğüm bu küçük kaltağı görmeliydiniz, size bunun bir olay olduğunu söyleyebilirim..." Hint asıllı, tombul, güzel üniformalı bir adam oturduğu kütüğün üzerinde hafifçe zıpladı. diğer katılımcıların yararına monologuna başlamadan önce iğrenç içeceğinden bir taslak aldı. Rajiv'in düzenli olarak görev çağrısının çok ötesine geçtiği biliniyordu ve olduğu gibi, sadece birkaç saat önce bölgedeki örgütsel alanın sınırını belirleyen küçük sivil köyde yukarıda ve öteye gitmişti.

"Yani ben ve Peter bu pis küçük kulübenin köşesini dönmüştük - bu günlerde ne değildir?" Adamlardan birkaçı, hem köydeki durum hakkında hem de genel olarak durum hakkında bilgilendirici bir yorum olarak bu yoruma kıs kıs güldü.

"Verandanın yanında duran bu kız, altı ya da yedi yaşında olmalı, maça ası kadar kapkara. Eh, her şeyden önce alanı temizledik ve annesini suratından vurduk, kahrolası kaltağın kafasını uçurduk. Çirkin bir pislik parçasıydı ve beni bilirsin, onun suratına ateş ettim, Healvan bu konuda ne düşünecek? Rajiv, Braunfel'e baktı ve basınçlı bir kahkaha attı, kaşları mutlak bir zevkle yukarı kalkmış ve geri çekilmişti. Braunfel bu yorumu duymazdan geldi ve kovadan kendine büyük bir bardağa çürük bağırsak çıkardı.

“Yani annesini vururuz, değil mi, sonra küçük kıza gidip meme ucunu böyle çimdikliyorum?” Rajiv, kaba yontulmuş purosunun ucunu kandırdı. “Ağlıyor ve hepsi, yüzünden sümük akıyor ve gözyaşları ve tüm bunlar, aman tanrım harikaydı. Her neyse, ona diyorum ki, "Artık annenin öldüğünü biliyorsun, değil mi?" ve "Tavuk vurduğunu sanıyordum" diyor. Şok askerlerinden birkaçı kahkahayı patlattı ve Rajiv ateş çemberinin etrafına baktı, daha fazla vurgu yapmak için kaşlarını kaldırdı ve kendisi de hastalıklı, küçük

bir kıkırdama bıraktı. "Ben de ona diyorum ki, "Sanırım tavuk sensin, belki seni yolabilirim?" Chortles kahkahalara dönüştü.

“Bu yüzden diğer meme ucunu alıp elimden geldiğince sıkıyorum ve eeeek gidiyor! Bunun gibi, sanki bir hayalet falan görmüş gibi, doğru ve ben, "Hayır, hayır, hayır eeeek, "ciyak, ciyak!" demeliyim. Tüm şok askerleri şimdi yürekten gülüyor ve çürük bağırsağın büyük sümüklü böceklerini alıyorlardı. "Yani belki ben senin amına bir tüy sokarım ve sen "ciyak, ciyak" dersin. Ona soruyorum ve “Yavru kedimle uğraşmayın efendim” diyor.

Rajiv'in sohbeti daha da aynı hale geldi, kızı soyması, verandanın basamaklarında anal tecavüz etmesi ve bir yandan da genci tavuk gibi ciyaklamaya teşvik etmesiyle doruğa ulaştı. Tecavüzün sonunda, Rajiv kıza ağzını açmasını ve çizmesini başının arkasına indirmeden önce bir tuğlayı ısırmasını, tüm dişlerini kırmasını ve kayayı kırık dudak etiyle yağlamasını söyledi. parçalanmış yüz eti.

Rajiv'in hikayesini bitirmesinden birkaç saniye sonra, birkaç metre uzaktaki ağaçların kaplamasından hafif silah ateşi patlayınca kamptaki durum aniden bozuldu. Silah hafifti, muhtemelen yirmi iki kalibreydi ve sadece birkaç voleybolu ateşlendi, ancak bu, şok birliklerini çılgın bir faaliyete sokmak için fazlasıyla yeterliydi. Rajiv ve adamlardan bir diğeri, çürük silahlarından oluşan kupaları hızla ateşe atarak, yangını etkili bir şekilde söndürdüler ve etrafa kirli duman bulutları göndererek durumu daha da karmaşık hale getirdiler.

Aniden ve son derece disiplinli ve verimli bir şekilde şok birlikleri, için için yanan ateşin közlerinden geri çekildiler ve vagonun arkasından subayın çadırına doğru yol aldılar. Healvan çoktan kendi çadırından fırlamış, meni ve kan sıçramış kopmuş kafasını yığının yönüne doğru fırlatmıştı. Göğsü sert kaslarla dalgalanıyordu, savaş ceketi açıldı ve fanila giymemişti. Gözleri öfke ve delilik ile şişmişti ve sol eli, tercih ettiği silah olan kemer beslemeli devasa bir makineli tüfek tutuyordu. Diğer şok askerleri tarafından düzenlenen ani sessizliği bozan memur, kamp alanında yankılanan bir öfke uluması çıkardı ve bölgede kendisini gösteren direnişe kan donduran bir korku gönderdi.

"Silahınızı alın ve yayılmaya hazırlanın!" memur tısladı. Makineli tüfeği sırtına bağladı ve kemerinden büyük, tırtıklı bir savaş bıçağı çıkardı, kolunda pis ve tırtıklı bir yara kesti ve kült odaklı dövmelerin birkaçının tasarımlarını kesti. O ve yoldaşlarının günün erken saatlerinde sert bir baskın düzenlemiş oldukları kişilerin direnişi düşüncesiyle yüzünü buruşturdu ve tükürdü. Gerçekten herkesin ölmesini mi istiyorlardı? Baskın, örgütsel güçler bölgeyi sürekli büyüyen topraklarına ilhak etmeden önce bölgeyi yumuşatmak için tasarlanmış bir yıkım taktiği olduğundan, küçük köyde çok sayıda sivil bırakmışlardı. Bir direnişin ve ayrıca silahlı direnişin birdenbire ortaya çıkması tamamen tahammül edilemezdi. Aşırı önyargıyla kovuşturulacak bir ihlaldi.

Subay ve askerleri silahlarını kuşanıp suçluları bulmak için bölgeye yayılmaya başladığında, iki iç güvenlik personeli biraz uzakta kendi çadırlarının içine çömeldi. Hafif silahların ateşini duymuşlardı, ancak daha önceki yaylım ateşinden kaçan kişinin taş ocağına ulaşıp ulaşmadığını ve nereye doğru gittiğini öğrenmek için seçkin komando birimine özel telsizlerinden ulaşmakla daha çok ilgileniyorlardı. Ani bir çatırtı ve bir radyo paraziti patlaması çınladı ve ardından, şüphelendiklerini doğrulayan bilgileri ileten düşük kodlu bir ses geldi. Daha önce haritasını çıkardıkları eski ahırın içinde küçük bir direniş grubu tutuldu ve örgüt pusudan kurtulan geldikten kısa bir süre sonra, göze çarpmayan yaşlı bir kadın ahırdan ayrılarak küçük köye doğru uyarıda bulundu. yakın bir organizasyon saldırısının oradaki bağlantıları. Ancak yaşlı bayanın bölgeye ulaşması sabahın ortasına kadar sürmüştü ve o zamana kadar çok geç kalmıştı ve örgütün

cezalandırıcı baskınının ortasına varmıştı ve Rajiv'in küçük kıza gaddarca davranmasına ve onu öldürmesine bizzat tanık olmuştu. anne köyün kenarındaki evde. Orman kökleri ve diğer yiyecekler için çöp toplamaya gitmiş, köyde yaşadığı ve aslında yaşamadığı hikayeyi oynamış kisvesi altında gelmişti. Örgütsel birlikler onun yüzünü çaprazlamış, elmacık kemiğini kırmış, bu da onu hayatının geri kalanında sakat bırakacak, ancak onu, ani gelişinin şüpheli koşulları altında garanti edilebilecek işkenceye veya üstünkörü imhaya maruz bırakmamıştı. Durumun ciddiyetini göz önünde bulundurarak, örgüt birlikleri ayrılana kadar köyde gizlenmiş, ardından ahırdaki yerine geri dönmüş, direnişçilere durumu ve korumaya çalıştıkları sivillerin, koruma altına almaya çalıştıkları sivilleri bilgilendirdiğini söylemiştir. örgütsel bir cezai baskının nesnesi.

Onun gelişiyle birlikte ahırda duygular alevlendi. Akşam karanlığından hemen sonra geri dönmeyi başarmıştı ve erkekler, genç kızın ölümü ve daha önce olduğu gibi örgütsel cezai baskının diğer açık belirtileri hakkında oldukça duygusal bir şekilde onları bilgilendirdiğinde endişeyle durumun haberini bekliyorlardı. Bazı kilit binaların yakılması ve diğer eylemler gibi meydana gelen olaylar, bölge için her türlü özerkliğin sona erdiği ve komutanın kendi başına olduğunu söylemeye geldiği gerçeğini ortaya çıkarmak anlamına geliyordu. Adamlardan birkaçı harekete geçmeye ve birkaç silahlarından birini organizasyon kampına bir gece baskını yapmak için kullanmaya karar vermişti. Ateş gücüne ve önemli bir şey yapacak insan gücüne sahip değillerdi, ancak örgütteki şok birlikleri ve diğerlerinin silah seslerini duyup duymadıklarını biliyorlardı ki, en azından silahlı direnişle uğraştıklarını bileceklerdi. Memnuniyetsizliklerini bir nebze olsun dile getirmeden devrilmeyecek ve bölgelerinin kilit, stok ve namluya alınmasına izin vermeyeceklerdi.

Birkaç adam gecenin karanlığında dışarı çıkmış, ahırın içindeki eski dökme demir sobanın ateşlerinden yüzlerini isle karartmış ve bir tabanca ve bir dizi daha küçük kenarlı silahlarla silahlanmıştı. Düşmanla çatışmaya girme niyetinde değillerdi, sadece onları taciz ettiler, çünkü herhangi bir çarpışma onların kesin ve kesin ölümleri anlamına gelirdi. Sadece biraz taciz ve ardından üzerlerine izci bulaşmadan hızlı bir kaçış yeterli olacaktır. Onlar zaten doğrudan ahıra geri dönmemeye karar vermişlerdi, bunun yerine köyün yanında, örgütlenme alanının ciddi bir şekilde başladığı sınırın yakınında bir ormanlık alana sığınmışlardı. Üzücü bir deneyim olurdu, ama şimdi vahşete karşı harekete geçmezlerse çantalarını toplayıp batıya gideceklerine inanıyorlardı. Kendileri de dahil tüm halk, bölgelerini inşa etmek için hatırı sayılır bir zaman, acı ve çaba harcamıştı ve her şeyin örgüte, komutanına ve onun sadist yardakçılarına savaşmadan gitmesine izin vermeyeceklerdi.

İç güvenlik görevlileri, eski ahırdaki direniş üssünün nerede olduğuna dair onaylarını alınca, komandolara haneye tecavüz ve sakinlerin imhası için harekete geçmeleri için işaret verdiler, söz konusu eylem, komutan tarafından beklenmedik durum üzerine önceden onaylandı. direnişçilerin nerede olduğunu öğrendiklerini söyledi. Yürüyüş emirlerini onayladıktan sonra, iç güvenlik telsize geçti ve sınırın teşkilat tarafındaki teşkilat karargahından bazı diğer elit birimlerin yanı sıra bazı konvansiyonel kuvvetleri çağırdı ve küçük birimden iç güvenlik personelinin şahsen ortaya çıkmasını ve şahsen gelmesini bekliyor. taşınmadan önce onlara bilgi verin. Yıkım ve patlayıcı ekiplerinin yanı sıra kimyasal savaş konusunda eğitilmiş ve kendi seçtikleri maddelerle donanmış birkaç şok askeri birlik talep ettiler. Bir izlenim bırakacaklardı ve hiçbir yanılgıya düşmeyeceklerdi.

İç güvenlik, tam şok birlikleri düzenlenip yayılıp yaylım ateşinin geldiği ormana girmek üzereyken telsizden çıktı. Daha fazla silah sesi duyulmamıştı ve direnişçiler sessizliğin ve karanlığın örtüsünde gizlice kaçmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. İç güvenlikten biri, gücü gizlice yönetmesine rağmen, bir şok askeri olarak konumunun iç güvenlik ve istihbarat entrikalarına tabi olduğunu bir dereceye kadar anlayan subaya yaklaşmayı başardı. İç güvenlik ataşelerinin takviye toplamak için yaklaşık bir ila iki gün boyunca hareket ettiği konusunda usulüne uygun olarak bilgi sahibi olan iç güvenlik görevlisi, memurla başarılı bir bağlantı kurduklarında kendisiyle temasa geçeceği yöntem olan küçük bir telsiz bıraktı. zaten yakında ayrılacakları için hazırlanan genel merkezden organizasyon personeli. Memur onaylarcasına homurdandı ve telsizi alıp emniyet kemerine taktı. O zamandan beri bir saha görevi için daha uygun bir kıyafet giymişti - ceketi iliklenmişti ve birkaç mühimmat palaskaları geniş göğsünü çaprazlamıştı. Kolundaki kanlı yara pıhtılaşıyordu ama yine de karşılaşabileceği tüm düşmanları tamamen yok etme niyetinin açık sinyalini veriyordu.

"Onları bulursanız rehin alma konusunda endişelenmeyin memur bey, elimizde daha fazla bilgi var. Onları öldür, buraya geri gel ve adamlarını gerçek bir ceza baskını için hazırla. Yakında telsizle iletişime geçeceğiz."

Subay için basitçe öldürme emrinin verilmesi bir kemer sıkma değildi; bu önlemi onayladı ve iç güvenlik görevlisine son bir baş selamıyla birlikte kendi yollarına gittiler.

Şok birlikleri, hepsi örgütün sunduğu en iyi mühimmat ve silahlarla ağır bir şekilde silahlanmış olarak sessizce ormana doğru yürürken uzun bir V-bilgisiyle yayıldı. Subay Healvan'ın zihni, siyah formunun keskin kıvrımlarını, isimsiz ve korkunç maskesini ve aurasından kendi sarmalının serpintileri gibi damlayan zehirleri, silahları ve vahşeti göz önünde bulundurarak, tanrısının şizofrenik vizyonlarıyla doluydu. ve tartışmasız kötülük. Atomik mantar bulutunun sancaktarını taşıyan siyah sancağı genişledi ve zihninde geri çekildi, istemeye istemeye dudaklarından kara bir öfke tıslaması çıkardı. Onlara saldıran kim ve ne olursa olsun, sadece bir örgütün ötesinde bir gazap hissedecek, çocukların ve ölümün ve cehennemin hizmetçilerinin gazabını hissedecekler, metresine uygun bir hediye ve fedakarlık yapmak için acılarını büyütecekti. .

V-formasyonunun sol köşesindeki şok askeri, bir hareket fark ettiğini işaret etti ve elini aşağı doğru salladı. Tüm şok askerleri yere düştü ve gözcülük yapan şok askeri yavaşça çalıların içine doğru sürünürken, taş ocaklarının bulunduğu yere doğru yavaşça sürünmeye başladılar. Kolunu kaldırdı ve çalıda üç kişiyi gördüğünü belirten üç sembolü verdi. Aslında bu, intihar görevi için gönderilen direniş gücünün tamamıydı. Yamaçtaki pusudan kaçan kişi, mevcut diğerlerinin teşviki üzerine ahırda geride kaldığı için aralarında değildi. Görünüşe göre kaçışının kahramanlığına rağmen, başka bir baskın için uygun olduğuna inanmadılar. Bir kişinin tüm yurttaşlarının büyük ölçüde orantısız askeri ateş gücüyle öldürüldüğünü görmek, dengeyi bozmak için yeterliydi, bu yüzden ellerindeki birkaç direnişçiyi en üst düzeye çıkarmak için insan stoklarını değiştirmeye karar vermişlerdi. Köyde daha fazla asker toplamaya çalışmışlardı, ancak bu, çeşitli ilgisizlik ama daha belirgin bir korku karışımıyla karşılandı. Buna rağmen, köyde neyin peşinde olduklarını bilenler, psikolojik olarak kendilerini, bunun gibi bazılarının kahraman olacağı umutlarına bağladılar, örgütsel egemenliğin gidişatını geri çevirebilir ve onları örgütsel kontrolün sınırlarının dışında yaşamalarına izin verebilirler. Böyle olmamalıydı.

Pusuya karışanlardan geri çekilirken bölünme felaketini duyan şok askeri kampını taciz ateşiyle vuran direnişçiler, o gece hareketlerinden çekilmelerinde birlikte kalmaya karar vermişlerdi. Bu nedenle, hepsi

bir aradaydı ve örgütsel birlikler tarafından kolayca yok edileceklerdi. Örgütsel birlikler, ne kadarının orada olduğuna hâlâ aşina değildi, bu yüzden hepsini hemen ve gerektiği gibi dağıtmamaya karar verdiler. V-formasyonunun sağ tarafı, direnişçilerin bulunduğu yerin arkasında yavaş yavaş daire çizmeye başladı, böylece birliğin sol tarafındaki insanlar ateş ettiğinde direnişçiler doğrudan onların eline geçecekti. Müdahale göreviyle görevlendirilen adamlardan birkaçı, bazıları tabancalarını çekmiş, bazıları saldırı tarzı makineli tüfekler ve diğerleri bir elleri kılıflarında ve diğer elleri ölümcül tanto bıçaklı savaş bıçaklarını tutuyor, metalik milleri boyalı, yavaşça dışarıya doğru yürüdüler. Bir gece saldırısı sırasında herhangi bir parıltıyı gizlemek için gizli siyah. Aniden, birliğin sol tarafındaki adamlardan biri çılgınlıklarını ateşledi ve ellerinden geldiğince çabuk, direnişçiler çalılıktaki saklandıkları yerden dışarı fırlamaya başladılar ve doğrudan bekleyen örgütsel müdahale ekibine yöneldiler.

Ayaklarının çalılara çarpması ve yorgun nefeslerinin ağır solukları, inatçı kişilerin nerede olduklarını, sanki doğru geliyormuş gibi bekleyen şok birliklerine gösterdiğinden, kurum renkli yüzleri etkili bir kamuflaj aracı değildi. onları ağaçsız bir tarlada güpegündüz. İlk direnişçi engelleme alanına sıçradığında, düşmüş bir kütüğün üzerinden atladıktan sonra aşağı doğru sıçramaya başladığı sırada midesinde mide bulandırıcı bir baskı hissetti. Basınç, örgüt güçlerinden birinin hazır tuttuğu savaş bıçağıydı, silah yukarı çekilirken basınç arttı, adamın ciğerlerinin etini kesip kalp bölgesinin hemen altında sona erdi, burada hemen şiddetle büküldü ve çıkardı, adamın düşmesine izin verdi, kendi mide bulandırıcı kanının bir su birikintisinde boğuldu. Havaya ve arkadan ateş edilen atışlar, kalan iki direnişçinin raylarında donmasına neden oldu ve bir yumruk ve bot yağmuru ile çabucak yere indirildiler.

"Yanında başka kim var?" diye bağırdı subay, savaş botu şimdi yerde yatan direnişçilerden birinin boynuna takılmıştı.

"Ne olduğunu bilmiyorum... urrggaaa." Memurun botu adamın boğazına doğru daha fazla itilip sonra aniden serbest bırakıldığında, yanıt mide bulandırıcı bir gıcırdama sesine dönüştü. Adam hızlı düşünmeye çalıştı. Etrafta daha fazlasının olduğunu düşünürlerse, karşı istihbarat sağlamak için yaşamalarına izin verebilirler, tek olduklarını teyit ederlerse anında öldürülürlerdi. Saldırıya uğrayan direnişçi, ekstra önlem için Benedict Arnold'un bir unsuruyla ikisi arasında mutlu bir ortama doğru nişan almaya karar verdi. Eğer kurtulduysa, önemli olan buydu. Ahırdaki mürettebata katılmadan önce bu tür faaliyetlerde deneyimi yoktu. Organizasyon kontrolü ele geçirdiğinde batıya gitmek veya yumruklarla yuvarlanmak, bu tür tedavileri düzenli olarak ıslatmaktan daha kolay olurdu. "Yalnız biziz... ama sizi liderlerimize götürebilirim...". Yerdeki diğer direnişçi de benzer bir durumda protestolarla bağırdı, vatandaşının ihanetinin duyulabilir seslerini duydu, ancak şok askerlerinden biri bir savaş botunu kulağının kenarına sürterek ve bir kısmını parçalayarak anında sustu. tek bir hareketle kafatasını parçaladı ve kulak zarını patlattı. Adam şimdi sersemlemiş, sersemlemiş ve sessiz yatıyordu, ellerini yavaş yavaş artan miktarda kan damlayan kulağına götürerek ileri geri sallanırken yüzü şok ifadesi ile buruştu.

Subay yüksek sesle güldü, ona az önce cevap veren korkmuş adama baktı. "Sizden daha fazla olmadığınızı duyduğuma sevindim ve bizi liderinize götürmeye istekli olmanıza daha da çok sevindim, ancak liderinizin nerede olduğunu zaten biliyorum, bu da hayatınızı kaybetmenize neden oluyor, değil mi?" Adamın gözleri büyüdü ve bir yanıtla boğuldu, ancak bir korku gurultusu dışında anlaşılır bir şey çıkmadı. Artık kesinlikle örümceğin tuzağına düşmüşlerdi. "Mermilerinizi bu pislik için harcamayın beyler, neden onları savaş bıçaklarınızla parça parça ayırmıyorsunuz - yakında silahlarımızı kullanmak için daha iyi şeylere sahip olacağımıza dair bir his var içimde. Kampta görüşürüz, halâ halletmem gereken küçük bir işim var."

Subay geri çekilirken Rajiv, düşmüş adamlara kesik ve nefret dolu gözlerle bakarak ilerledi. Tek düşünebildiği, yerdeki iki adamı silahlı taciz etmeye yönelik zavallı girişimden dolayı ateşe attığı dolu bardak çürük bağırsaktı. Belli bir abanoz tenli çocuk güzelliğiyle aşk karşılaşmasını yeniden anlatımının kesintiye uğraması, yaralanmaya daha fazla hakaret ekledi. Direnişçilerin sahip olduğu tek ateşli silaha zaten el konmuştu, bu nedenle mevcut şok birliklerinin, memurun emriyle belirgin bir verimlilikle ilerlemesini hiçbir şey engelleyemedi. Rajiv, avını öldürmeden önce ağır çekimde bir panter gibi düşerek ve akıcı bir hareketle yere sıçradı ve muharebe bıçağıyla direnişçilerden birinin kafasını kesmeye başladı, tiz delilik çığlıkları ve yırtıcı mutluluk karışıp karıştı. direnişçinin kendi acı çığlıklarıyla.

Son kurban da benzer bir kadere düştü. Üç şok askeri öldürmek için harekete geçti, hepsi kurbanlarına doğru ilerlerken bıçak çekti. İlki, savaş botunu derin bir yumrukla indirdi, doğrudan eğilimli adamın orta bölümüne sürdü, havayı dışarı attı ve alt kaburgalarından bazılarını çatlattı. Bu olurken, diğer ikisi iki tarafa geçti ve adamın kıyafetlerini çekiştirmeye başladılar. Kısa süre sonra, Rajiv'e diğer adamı öldürme işinde yardım etmeyen şok askerleri içeri girip talihsiz kurbanı her tarafını tekme yağmuruna tutmaya başlayınca, soğuk gece gökyüzünün altında acı ve dehşet içinde titreyerek çırılçıplak soyuldu. vücudun.

"Herkes yerini alsın ve kesmeye başlasın!" diye güldü şok askeri, gözleri karanlıkta parlıyordu. Her biri farklı bir vücut parçası görmeye başladı ve korku çığlıkları gece havasında yankılandı. Bitirdiğinde, dizilişi oluşturan şok askerlerinin her biri, gece yaptıkları işten ürkütücü bir hatırayla geri döndü: bir parmak burada, bir kulak orada. Komutan kültü için subay koleksiyonu için kafalar usulüne uygun olarak toplandı.

Adamlar kamplarına geri dönerken, ateşin közleri hala parlıyor ve kısa saldırı sırasında alevi söndürmek için kullanılan dökülen çürük bağırsağın yoğunlaşması altında patlıyor, her bir şok askerinin yüzü mutlak bir konsantrasyonla yontuldu. Bu gece daha fazla şenlik olmayacaktı; şimdi olacaklara hazırlanmaya başlama zamanıydı. Yangın yeniden alevlendi ve nöbetçi adamlardan pek azı yırtık pırtık battaniyelerini ve derme çatma uyku kompartımanlarını ateşe mümkün olduğunca yaklaştırdı, bastırılmış alevin yanında büzüldü ve makineli tüfeklerini kollarına aldı. Diğer adamlar çadırlarına gittiler ve birkaç saat uyumadan önce, kendilerine saldıran kalabalığı destekleyen köylülerin geri kalanına yakında kullanacakları silahları bıraktılar. Direniş sadece boşuna değildi, tamamen kötü bir hamleydi. Artık örgütün cezası göklerden yeryüzüne düşen ölüm melekleri gibi başlarının üzerine inecekti.

BÖLÜM 15

Komutanın yerleşkesindeki işkence merkezinin bağırsaklarının derinliklerinde gizlice bulunan komutanın eğitim tesisine geri döndüğümüzde, uzak bölgelerden Lynx adlı genç kız, Bluebird'ü ilk cezalandırıcı işleyicisi Patty Hall tarafından yeniden vaftiz ettiğinden beri, sadece birkaç hafta içinde, kültün sağladığı programlamada kendine gelmeye başlamıştı. Travma geçirdiği için süreç içinde o da inşa edildi ve travma kas inşa etmek gibiydi, daha büyük ve daha zorlu büyümek için kasın yırtılması gerekiyordu. Vahşi doğada bir yaşamla karşılaştırıldığında, yaşadığı kült kompleksinin küçük alanının çevresi, şimdiye kadar yaşadığı zorluklara rağmen ilericiydi. Akşamları maruz kaldığı psişik tahrik mekanizmasıyla gri yatak odasında birkaç gece daha geçirdikten sonra, kendi yaşındaki ve daha genç kız ve erkeklerin yaşadığı yurt tipi bir ortama taşınmıştı. Aslında on iki yaşındayken orada bulunan kıdemli kişilerden biri olması, tesisteki ilk tam günlük eğitimi sırasında bedensel ceza olayından sonra Patty'den edindiği hesaplarla birlikte, otorite duygusunu artırdı. Donanımlar, organizasyonel jumper'ının çeşitli alet yuvalarında bir yer bulmuştu, bazıları başkaları tarafından, bazılarını da diğerlerinde kendisi kullandı. Cezalar, yurt demografisi dışında, kendisinden kıdemli olan diğer bireylerden devam etmişti, çoğu acımasız, Bayan Hall ile ilk etkileşimini kıyaslandığında bir eğlence gibi gösterecek kadar acımasızdı. Bir durumda, tamamen siyaha boyanmış ve yüksek değerli bir tavana sahip büyük bir hücreye götürülmüştü. Odanın ortasında, kalın zincirler ve deri kelepçeler takılmış atletik bir atlama atı vardı. Onunla birlikte odada, odanın her iki yanında sıralanmış altı iç güvenlik görevlisi ve gömleksiz ama diğerlerinin giydiği dövüş tarzı pantolon ve kar maskesi giymiş iri yarı bir adam vardı. Önceden ona büyük dozda uyarıcılar verilmişti, bu da savaş ya da kaç psikolojisini aşırı hıza sokmuştu, bir doz hafif halüsinojen ve zaten doğal olan ezici paranoya duygusuyla vurgulanmıştı.

Odaya girdikten birkaç saniye sonra nöbetçi muhafızlardan biri tarafından yakalanmış ve atlamalı atın üzerine yerleştirilmiş, ayak bilekleri dibe kelepçelenmiş ve elleri diğer tarafta eşit derecede hareketsiz kalmıştı. Eteği kaldırılmış ve külotu üst uyluklarını aşağı çekmemişti, genç poposu tamamen ortaya çıkıyordu, bu da daha sonra, gömleksiz ve kimliği belirsiz adam tarafından ustalıkla kullanılan tahta bir sapa bağlı büyük bir deri kayışla özetle dövüldü. Acı çığlıklarının arasına serpiştirilmiş ağlaması önce çığlıklara, sonra çığlıklara dönüştü, teni kızarıp ıslanırken ve kırmızı izler siyah ve mor çürükler haline geldikçe, acısının sesleri tuhaf bir şekilde inşa edilmiş odada ürkütücü ve tuhaf bir şekilde yankılandı, işkenceleri hiçbir işe yaramadı. isimsiz maskelerinin ardındaki ses ne olursa olsun. Dayak yemeye daha fazla dayanamayacağını düşündüğünde, kırbaçlayan kişi kalın deri kayışı bir tür antenden yapılmış gibi görünen uzun bir metal bastonla değiştirdi. Kıvamı ince ve son derece kırbaçtı ve ultra hızlı bir "swish,swish" ile onu sırtının harap etine sürmeye başladığında, morarmış cildi kırılmaya başladı ve solgunluğunun arkasından minik kırmızı kan damlaları damlamaya başladı. beyaz bacaklar.

"Sana huzur verebilecek tek bir kişi var!" diye bağırdı, yükseklerde bulunan bir konuşmacıdan sert bir ses yayını yaptı. “Cezayı durdurabilecek tek kişi var!” Bastonun hışırtısı devam etti, bacakları artık damlayan kandan örümcek ağlarıyla kaplıydı. Bluebird ağladı ve kendi kendine bir mantra gibi fısıldamaya başladı, nefesinin altında zar zor duyuluyordu, "Komutan, komutan, komutan." Çalkala, çalkala, çalkala. Çığlık, çığlık, çığlık.

“Bunu sadece bir kişi durdurabilir, sadece bir kişi, ama eğer o ise devam etmesine izin vermelisin, devam etmesine izin verecek misin?” Metal baston sırtına saplanmaya devam etti ve çığlıkları yeniden başladı. "Bize cevap ver, devam etmesine izin verecek misin?" Yukarıdan gelen garip parlak ışığın altında, metal

alet acımasızca onun açıkta kalan etini cezalandırırken, kırbaçlamanın gaddarlığından havaya uçan küçük kan lekeleri görülebiliyordu. “Bize cevap ver, bize cevap ver!”

Bluebird, kafa karışıklığı ve dehşet içinde, acıdan ve daha önce kendisine verilen her türlü garip ilaçlardan dolayı çığlıklar atarak yanıt vermeyi başardı. “Bırakın devam etsin komutan, bırakın devam etsin! Cezalandır beni komutan, cezalandır beni!” Tavanda yükselen bedensiz ses, bir erkeğinkinden tuhaf bir şekilde yankılanan bir kadının içten kahkahasına dönüştü. Bu, komutanın kendi sesi olmalı, diye düşündü Mavikuş, gözleri kocaman açılmış, dili bir tür putperest secde sembolü olarak istemsizce ağzından dışarı çıkmış. Onu dövmeye devam eden metal bastondan habersiz, sesi duyduğu için adanmışlık vecdinde ağlamaya başladı ve sonra o da, hoparlörlerden gelen ses gibi gülmeye başladı.

O eğitim çilesindeki performansından ve başka yerlerdeki benzer performanslardan sonra, idarecileri için, onun doğal olarak komutanın görevini yerine getirme yükümlülüğü duygusuna sahip biri olduğu anlaşıldı. Mağara gibi binanın derinliklerinde, komutanın deneysel kültüne bağlı örgütsel istihbarattan psikolojik uzmanlar, komutanın tepkileri ve ilerlemesi hakkındaki raporları incelediler ve ona çok yüksek notlar vererek, kariyer yolunun kendisinin de bir parçası olduğu gerçeğine yönelerek hızlandırılmasını tavsiye ettiler. siyasi bir örgütün üyesi ve onu kendi yaş aralığındaki ve altındaki kişilerden sorumlu bebek tugaylarında pontifex görevine önermek. Yurduna atanması, tam da bu amaca yönelik temelleri atıyordu.

BÖLÜM 16

İki iç güvenlik görevlisi, gece boyunca, karargahtan askerlerin gelmesini bekleyecekleri konuma doğru yürüdüler. Arazinin nispeten açıkta kalan kısmına ulaştıklarında, kamplarını tarlanın ortasında anormal bir şekilde bulunan büyük bir ağaç korusunun altına kurdular. Şu anda örgütün sınırları içinde olduklarından, bu noktada güvenlik açısından çok endişeli değillerdi. Amaçları, geldiklerinde askeri birliği uygun çatışma bölgelerine yönlendirmek ve şok birlikleri birliği ile görünmez sınırın ötesine geçmek olacaktı. Geçici düzenlemelerini kurduktan birkaç dakika sonra, karargahtan gelen kuvvet gelene kadar çok uzun bir beklemeyi önceden planlamadıkları için kasıtlı olarak küçüktüler, bir çatırtı duydular ve telsizden iletmeye başladılar. Bir gün önce yamaçtaki operasyondan kaçmayı planlayanlar komandolardı.

Komandolar, uzaktaki bir vakada, iç güvenlik personeline, herhangi birinin dinliyor olabileceği konusunda şifreli bir dilde eksiksiz bir rapor verdi. Direnişçilerin kamp kurduğu ahırın etrafındaki tüm alanı araştırdılar ve ayrıca uzaktaki diğer cep telefonlarını da aradılar. Sendikalarına bağlı direniş. Köyde önceden tespit edilmiş birkaç özel evden başka, ahırın güneybatısındaki ormana doğru yaklaşık üç mil yürüyüş mesafesinde, ormanın derinliklerinde birkaç yarı çürük baraka dışında başka üs alanı yoktu. Komandolar, silahlı bir çatışmadan kaçabilmeleri veya kaçmalarına izin verilmesi halinde direnişçilerin geri çekilecekleri yerin burası olacağı konusunda görüş bildirdiler. Telsizdeki iç güvenlik personeli küçük bir not defterine raporun tüm dikkat çekici noktalarını not ederken, diğer iç güvenlik görevlisi gelen birliklerin işaretini arayarak ufku taradı. Pozisyona yaklaştıklarında büyük olasılıkla telsizden gireceklerdi, ancak irtibat yerinin kesinliği tam olarak çözülmemişti ve güvenlik görevlileri onları almaya ve geldiklerinde yola çıkmaya hazır olmak istediler.

BÖLÜM 17

Bluebird'in yurt yurt binasına yerleştirilmesinden yaklaşık bir hafta sonra, onun ortaya çıktığı ve bir lider olarak yetiştirildiği açıktı. Henüz “pontifex” terimini duymamıştı ve örgütün kendisine katılacağı komutan kültünün bir kolu olarak sunulması dışında örgütün tam olarak ne olduğunu bilmiyordu. fiili durum teorik açıdan ilginçti, ancak işlerlik açısından hiçbir fark yaratmadı. Komutanın kişiliğini oluşturan istihbarat planı ve onu kuşatan kült, komutanın bizzat kendi arzularından doğmuştu ve yıllardır sadece örgüt içinde var olan aşırı şiddeti sertleştirmek ve büyütmek için kendisini örgüt içinde işe almakla sınırlamıştı. . Soğuk çağrılar olarak adlandırılan, organizasyonel bölgelerin dışından insanları işe alma durumu nispeten yeni bir gelişmeydi. Çocuklar, potansiyellerinin örgütsel amaçlar için yararlı ve değerli bir şey haline getirilmeleri için özel olarak hedeflendi. Vahşi doğada yaşayarak yetişkinliğe ulaşanların çoğu, temelde insan enkazı oldukları, düzene, mesleğe aşina olmadıkları ve birçoğunun herhangi bir şekilde herhangi bir toplumsal olarak herhangi bir kişiyle ilişki kurma temel yeteneğinden yoksun oldukları ve bir hayatlarının çoğunu nükleer sonrası çorak arazilerde hastalıklı doğa ile iletişim kurarak geçirdiler.

Bluebird özel bir şeydi ve bu, liderlik yeteneklerinin ve doğrudan yaşıtlarıyla ve yurttaki daha küçük çocuklarla etkileşim kurma yeteneğinin neredeyse otomatik olduğu gerçeğinde iyi görülebilirdi. Vahşi doğada bunca yıl yara almadan hayatta kalması ve neredeyse gezici bir çocuk kolonisine varan bir sosyalleşmeye sahip olması onun takdirini kazandı. Yalnız başına çok zaman geçirmişti, ancak zeka seviyesi, hayatta kalma modunda geçirdiği yalnız zamanın, çorak topraklarda başkalarıyla etkileşimlerle birleştiği ve yurt yaşamındaki ilk etkileşimlerinde kredisine hizmet etmesini gerektiren bir durum yarattı. Yurtta kalan çocukların çoğu ebeveynleri tarafından bağışlanmıştı, bunların çoğu ya şok askerleri ya da iç güvenlik üyeleriydi, ilki ebeveyn demografisi arasında en yüksek olanıydı. Cinsiyetler arasında cinsel ilişkiyle sonuçlanan ve bir çocuğun gebe kalmasına ve doğumuna yol açan bir ilişki, şok birlikleri için benzer askeri görevlendirmeden sonraki birkaç gün içinde gerçekleşebilir. Bir araya geldikleri kadar kolay bir şekilde ayrılabilirler, sahadaki farklı görevler için, örgütün toprakları içindeki genel merkeze veya daha küçük üslere gönderilebilirler ya da doğrudan görevliler tarafından bilerek kasıtlı olarak koparılabilirler. askeri işlevin akışkanlığı veya diğer gizli amaçlar için bunların kontrolü.

Bunlar için ve özellikle komutanın mitosunu daha önce aşılamış olanlar için, bebeklik çağındaki çocukları komutanın özel okullarına bağışlamak en iyi pazarlıktı. Sadece ev içi yüklerinden kurtulmakla kalmayacak, aynı zamanda kendi başına komutanın tarikatına tamamen katılmayanlar tarafından bile kararlarından dolayı tek taraflı olarak saygı göreceklerdi. Bu konudaki herhangi bir abonelikten çıkmak elbette bir tercih meselesiydi, ancak bu, aktif olarak katılmayanların, komutan kültünün kendi saflarında varlığı hakkında doğuştan yıkıcı duygular veya olumsuz düşünceler barındırdıkları anlamına gelmiyordu. Aksine, komutanın imajı, onu çevreleyen kült ve propagandasının titreşimi, bazıları için eve çok yakın geldi. Örgüt açık bir şekilde ahlakçı bir örgüt olmasa ve nükleer sonrası dünyanın felaket yüklü atmosferinde doğrulukla büyümüş olsa da, komutanın tarikatı bu yıkım tapınmasının bazı ipliklerini aldı ve onları iyi bir noktaya getirdi. Örgüt içinde özellikle şiddet içeren alanlarda çalışan bazı kişiler için, komutanın adının söylenmesi bile tüylerinin diken diken olmasına neden olabilir. Her şekilde, şekil ve tarzda kapsayıcı bir şekilde psikotik olsa da, komutan günün sonunda hala askeri bir figürdü, kazandıklarını saf güç iradesi, fethedilemez kana susamışlık ve bir ordunun sarsıcı zihni ile elde etmiş bir halk lideriydi. dahi anne karnından gelir. Komutanın ne olduğu, nasıl olduğu ve tam olarak ne yaptığı çoğu kişi için tamamen nükleerdi ve bu, örgüt içindeki bazı kişilerin günün sonunda onu “çok fazla” bulmasının birçok nedenine katkıda bulundu. ve kendi tesellilerini, çoğu örgütsel zeka tarafından kontrol edilen ve formüle edilen,

örgütsel bölge içinde gelişen daha küçük kültlerin bazılarında buldular. Panteonlar arasında tekil olan, yalnızca komutan, nükleer ölümün kişileştirilmiş olarak kabul edilmesi gibi benzersiz bir konuma sahipti.

Komutanın tarikatına yakından aşina olmayan bir çocuğun doğumunu bekleyenler için, ana karargah kompleksi içindeki sayısız ilan panosuna sık sık el ilanları asıldı, örgütün kontrolü altındaki kasaba ve köylere asıldı ve şok için propaganda kağıtlarında dağıtıldı. sahadaki askerler ve iç güvenlik personeli, komutanı ve çocukları almaya istekli olduğunu onlara bildirecekti. Kuruluştaki çocukların ahlak oranı, nükleer sonrası ortamda var olan bir sosyal grup için bile çok yüksekti, çünkü daha önce istenmeyen çocukları olan birçok kişi onlardan erken kurtulacaktı ya da daha sadist ve çaresiz olanlar için bazı çiftler bunu yapacaktı. doğana kadar bekleyin ve et için hasat etmeden önce kendi korkunç eğlenceleri için bir süre onlara işkence yapın. Komutanı çevreleyen siyasi ve askeri konseyler, ikinci eğilimin rüzgarını almaya başladı ve pratiklik uğruna et yokluğu için çocukları yamyamlaştıranların doğasında bulunan vahşet seviyesinden mutlaka şikayet etmese de, bu seviyedeki şiddet eylemi geliyor. kendiliğinden ortaya çıkması, örgütün öldürücü programının kanda kök saldığının kesin bir işaretiydi. Bununla birlikte, asıl endişeleri, konseylerin, böyle bir ayrıcalığın kolektif olarak örgütün alanı olması gerektiği yerde, yaşamların özel bir düzeyde yok edilmesi gerçeğini gerçekten dikkate almamalarıydı. Örgütsel gençlik ekipleri dört yaşında tam eğitim için üyeleri kabul ederken, ebeveynler hala en azından o yaşa kadar çocukları korumaktan biraz sorumluydu. Örgüt, henüz büyük çapta çocukların tamamen toplumsal olarak yetiştirilmesini üstlenebilecekleri bir noktada değildi. Öte yandan, komutanın ekibini yöneten istihbarat topluluğu, belirli bir güvenlik önlemi ile tam sorumlu ortak çocuk yetiştirmeyi bir dakika ölçeğinde gerçekleştirebildi; bu, önerilen ve ayıklanan çocukların programlanmasını uygulamak için en elverişli ortamdı. düzenli gençlik tugaylarında var olandan çok daha şiddetli ve deneysel bir moda.

Sıradan gençlik tugaylarından farklı olarak, komutanın programına - eğer istersen onun özel insan bahçesine - bir çocuk bağışlamak sadece bir bağıştı. Çocuğu komutanın tarikatına devretme noktasında, ebeveynler o andan itibaren çocuğun tüm haklarından feragat ettiler. Oysa tarikat, örgüt içindeki çocukların sadece bebek olarak gelmelerini tercih ederken (bu, birkaç yıl içinde ebeveynlerin çocuklarını kesinlikle tanımayacakları ve komutana teslim ettikleri için aile biriminden kopmaya daha da yardımcı oldu). bebeklik döneminde kült), bazı durumlarda komutan aslında daha büyük çocukları, hatta on üç veya on dört yaşına kadar kabul ederdi. Genel olarak organizasyon içindeki çocuklar, birinin ebeveynleri onları komutana teslim etmeye karar verdiğinde meydana gelecek uğursuz entrikalar hakkında söylentiye dayalı korku hikayeleri anlatır ve kendi aralarında, ebeveynlerinin aralarında tartıştığını görürlerse dikkatli olmaları konusunda uyarılırlardı. fazla derine iniyor ya da onlara tuhaf bakışlar atıyorlardı, çünkü bu onları komutana teslim etmenin an meselesi olduğuna dair potansiyel bir işaretti. İşlemi yapmak için gece gelirlerdi ve birkaç saat geçmeden çocuklar, kendilerini öyle bir cehenneme atarlardı ki, organizasyon içindeki en titiz faaliyeti “eski günler” gibi gösterirdi (öyle değil). herkes, hatta ebeveynleri bile, "eski günlerin" gerçekte ne olduğuna dair herhangi bir ipucuna sahipti, ancak bu tabir daha az dindarlar arasında hala gevezelik ediyordu). Daha büyük çocukların alınması akılda özel bir strateji ile yapıldı. Bir açıdan onları parçalamak daha zordu, oysa bebekler başka herhangi bir ortamın varlığına dair hiçbir bilgisi olmadan kült içinde ortaya çıktılar. Kendilerinin komutanın hevesli takipçisi olan tarikata daha büyük bir çocuk veren ailelerde bile, bir çocuk için, eskiden uzak olanın bir resminin önünde bir parça et ya da toz uyarıcı vermek gibi gözlem ayinleri arasında büyük bir fark vardı. Herhangi bir şeyin meydana gelme eğiliminde olduğu, görünüşte efsanevi bir hiçbir yere gönderilmek yerine, ebeveynlerinin faaliyetleriyle bağlantılı olarak evlerinin sunağında komutan olan kült figür.

Bluebird, kült programlamanın ilk birkaç haftasını bir cazibe gibi almıştı, çocukları çorak arazilerden bu şekilde katılmaya ikna etme gündemini zorlayanlar bile, onun talimatlarına yönelik uygulamalı zekasına şaşırdılar. komutan kalp ve ruh. Kulaklıkları kullanan psişik sürüş teknikleri ve çeşitli narkotik uygulamaları birkaç yıldır yürürlükteydi, ancak o, tekniğin tam olarak test edildiği vahşi doğadan ilk alınanlardan biriydi. O noktaya kadar sürdürdüğü doğal olarak titiz yaşam ve daha önce kendisine dayattığından başka hiçbir şeyin olmadığı bir yapının aniden dayatılması, programlamaya bu kadar uygun olduğunu kanıtlamasının nedeninin bir parçası gibi görünüyordu. . Ayrıca, yurtlara nakledilmeden önce maruz kaldığı kanlı dayak gibi bazı daha sert teknikler, komutan kültünün tam anlamıyla bir saldırıyı kışkırtmak için şimdiye kadar başardıklarının sınırlarının başarılı bir şekilde test edilmesine hizmet etti. Komutan ve görevine önceden aşina olmayan kişiler üzerinde dönüşüm deneyimi.

Bluebird'e yurt içinde verilen görevlerin bir kısmı, disiplini kontrol altında tutmak ve gençlerin normal test ve deney rutinleri dışında genel olarak sertleşmesinden sorumlu olmak, talim ustası yerine katı den annesi rolünü oynamaktı. Hemşireler ve orta-geç gençlik grubu arasındaki üst sınıflar, çocukların resmi ortamlarda günlük eğitiminden sorumluydu, ancak yurtlara girdikten sonra, gençlerin önceki düşünme biçimlerine geri dönme yeteneği vardı. ve davranıyor. Bluebird, bir günlük (veya duruma göre gecelik) eğitimde deneyimlenen disiplini ve düzeni sağlamak ve yurtta kaldıkları süre boyunca bu disiplini sürekli kılmak, sonrasında ise temel bakım faaliyetlerine kadar genişleterek görevlendirilmiştir. saat çalışma yapılmaya devam edildi, vücut bakımı düzenli olarak yapıldı (banyo, kişisel hijyen), kişilerarası ilişkiler ve aktiviteler düzenlendi ve çok yönlü disiplin uygulandı.

Bu mesajı eve götürmek için Bluebird'e kalın siyaha boyanmış ve öldürmek için inen stilize bir akbabanın sarı damgasını taşıyan sağlam bir tahta kürek emanet edilmişti; Silahlı kuvvetler birimlerinde dahili sektörler tarafından kullanılan ve hafızanın ötesine uzanan geleneksel nişan stili. Binaya giren ve binadan çıkan her çocuk, davranışlarının aynı seviyeye gelmemesi durumunda Bluebird'ün yetenekli ellerinde yaşayacakları kürek ve olası cezayı görecekti.

Yatakhane, komutanın geri kalanı gibi, eski cezaevinin en gizli bölümlerinin en derin girintilerinde, bu durumda işkence merkezinin gizli bir ekinde bulunuyordu. Binanın altyapısının iç kısımlarında hava yolu dışında gözetlenemeyecek bazı avlular ve üç veya daha fazla kuleden oluşan açık alanlar olduğu için tamamen yer altında değildi. Nükleer sonrası durum havadaki araçları içermediğinden, bu tür bir güvenlik endişesi dikkate alınmadı ve bu nedenle tam ve güvenli bir izolasyon atmosferi yarattı.

Alacakaranlık yatakhanelere düştüğünde, alanlar, bir zamanlar aynı ışıkta kısır katillerin ve diğer suçlu unsurların kontrol altına alındığı pencerelerin parmaklıklı yarıklarından gelen ışığa mümkün olduğunca güvenerek, seyrek olarak listelenecekti. daha büyük bir toplumun güvenliği için en güvenli koşullarda. Artık bu tür alanlar, dış toplumun olmadığı bir dünyada kullanılıyordu, tek toplum, vahşi iradeyle tezahürünü iğrenç ve affetmeyen bir dünyaya döven toplumdu. Öyle alacakaranlıklardaydı ki, komutan rejiminin koğuşlarda katı bir şekilde düzenlendiğine itiraz edenler, hepsinin çok iyi bildiği ceza kürekleriyle aşağılayıcı dayaklarla karşılaşacaklardı. Bazen cezalar diğerlerinin önünde gerçekleşti ve diğer zamanlarda Bluebird ve kurbanı, Bluebird'ün toplayabildiği her türlü sapıklık ve kontrollü şiddetle cezanın dizginsiz bir gaddarlık içinde verileceği bitişik bir odada dinlenirdi. Bazen bir çocuğun kendi saflarından kaybolması ve çıkarılması ve bir süre sonra çocuğun perili, travmatize dönüşü, halka açık dayaklardan daha katı bir terör aşılayan daha yüksek düzeyde olduğunu kanıtlayabilirdi. Çocuklar üzerindeki somut etki, iç dünyalarının

derinlikleri, komutanın tartışılmaz otoritesini temsil eden acımasız enstrümanla psikotik olarak değiştirildiği için kesinlikle görülebilirdi.

Birimdeki genç kızlar, Bluebird'ün kendisiyle neredeyse aynı giyinmişlerdi (kurye çantası ve kazağının yuvalarına takılan çeşitli küçük disiplin aletleri hariç), erkekler ise kısa pantolon, siyah gömlek ve diz çorapları giyiyordu. Eğitimleri sırasında tehlikeli işler yapanlardan bazıları, küçük, ayak bileği yüksekliğinde çizmeler giymenin avantajına sahipti. Hem erkek hem de kız, yurtlardayken kült anneleri, disiplinli ve sürekli gözlemci olan Bluebird'ün katı iradesine eşit şekilde hükmediyordu. Suçları arasında ne olduğu konusunda en yüksek zeka düzeyine sahip olması için koğuşlarını birbirleri hakkında bilgi vermeye aktif olarak teşvik etti.

Öğrencilerin tarikat tarafından dikte edilen ve Bluebird'ün çok iyi bildiği ve bazen de kendi kendine katıldığı diğer mesleklerde faaliyet gösterdiği günlerde, komutanlık merkezindeki çeşitli personel tarafından çoğu zaman örgütsel ve kült telkininde talim edilirdi. Onunla erkenden çalışan hemşire, o zamandan beri onu görmemişti, Bluebird'e ilk kez kült cezayı tattıran ve ona kurye çantasını, organizasyonel el kitaplarını ve el kitaplarını veren on altı yaşındaki Bayan Hall'u da görmemişti. daha sonra, yurttaki pozisyonunun önceden planlanmasıyla kendi şahsında bulundurması için birkaç disiplin maddesi. Bluebird'ün bilgisi dışında, hemşire, komutanın kendisi ile birlikte çalışan kişisel bir ataşe pozisyonuna geçmişti ve organizasyon yüzeyinin ortaya çıkmasından sonra komutanın benzeri görülmemiş ve muhteşem görünümünde yer almak için organizasyonel konferans alanına seyahat etmişti. -havaya roket. Mis Hall, soruşturma merkezinin himayesinde belirli bir şok askerini cezalandırıcı hapsine çıkarma etrafında odaklanan gelişmiş bir fotoğraf manipülasyon planını içeren özel bir görevle kaçırılmıştı.

Figürü zayıf olmasına rağmen, Bluebird'ün ince gövdesi, çoğu zaman acımasız uygulamasında diğer çocukların korktuğu sırım gibi bir güce sahipti. Çocuklara komutanın ahlakını aşılayan çok yönlü bir anneydi ve bu nedenle hem disiplinci hem de baş bakıcıydı. Diğer çocukların neredeyse tamamı örgütsel bölgelerden gelse de, Bluebird'ün vahşi doğadan olması gerçeği ona fiziksel gücü ve yapısı açısından belirgin bir fiziksel avantaj sağladı, çünkü o çok daha fazla alanı kaplamaya ve açık havaya alışmıştı. General ona, organize beden eğitimine katılmalarına rağmen, çeşitli yerleşim birimleri ve bölgesel okullardaki manastırlardan daha iyi bir sağlık derecesi verdi.

Kendisi de iyi düşünüldüğünde kült yerleşkesinde yaşamanın göreli hapsine uyum sağlamıştı ve daha temiz havanın olmaması sadece içinde garip, düşmanca bir doğanın doğmasına hizmet etmişti. Tahmin edilebileceği gibi, ergenliğin eşiğinde olduğu için, özellikle erkekleri cezalandırmaktan zevk alıyor ve çoğu zaman, konum ve yetkisinden yararlanarak, yurt sınırları içinde yarı halka açık cezalar vererek, teşhircilikteki hünerini gösteriyordu. onun feminen doğasının gaddar tarafı. Özellikle altı yaşında, otoritesine karşı belli bir nefreti olan küçük bir çocuk, dayaklarının hedefi oluyordu. Tüm çocukların dikkatini çekmek için havlardı, bu noktada, önceden hapishanenin bir parçası olan, askeri bir temel eğitim tesisindeki bir kışla gibi düzenlenmiş olan yatakhanenin önünde düzenli bir düzende usulüne uygun olarak toplanırlardı. İki kişisel hizmetçisi ona metal bir sandalye getirecekti ve o oturarak ve komutanın tam zamanlı taraftarlarından ne beklendiği konusunda vurgulu bir konferansa başlayarak, kendisine aşılanmış olduğu bilgisini kendi özel süsleriyle okuyarak başlayacaktı. idarecileri tarafından kendisine sağlanan kasetleri dinleyerek ve organizasyon metinleri üzerinde yoğun bir şekilde çalışmasıyla. Genel tanıtımını yaptıktan sonra cezalandırılacak kişiyi çağırırdı. Genellikle, bir noktada birkaç ceza vermek

yerine, gaddarlığının doruk noktasında olduğundan emin olmak için programa izin vererek onları gün boyunca dağıtırdı. Genellikle öğleden sonra seansında, öğleden sonra güneşinin donuk parıltısı ortak yaşam alanlarını aydınlattığından, en belirgin cezaları için bu zamanı seçerdi ve çoğu zaman genç çocuğa düşmezdi. Onu cepheye çağırarak ve kollarını iki yanında tutan yardımcılarıyla tutsak tarzında eşlik ettirerek, Bluebird'in önüne getirilecek ve Bluebird ona sert bir pansuman yapacak ve ardından ceza küreğini duvardan kaldırmasını isteyecekti. kapı.

Oğlan aleti çıkarmak için alayı yaparken, onu asılı olduğu kancanın üzerinden kaldırmak için gerinmek zorunda kaldığında ölüm sessizliği başlayacaktı. Bluebird'e döndüğünde, onu iki eliyle ona sunması bekleniyordu; bu sırada, onu alacak ve tutamağına bağlı ipten sandalyenin arkalığının bir köşesinden geçirecek ve sonra çocuğu kendisine doğru çekecekti. ayakkabılarını çıkarmasını ve ardından belden aşağısını tamamen açıkta bırakan şortunu ve iç çamaşırını çıkarmasını, sadece komutanın temel teşkilat nişanıyla süslenmiş siyah gömleğini giymesini söyledi. Bu şekilde soyunan çocuk, onun dizinin üzerine çekilecek ve kürek geri alınacak, bu noktada kalçaları koyu koyu kırmızı olana kadar arka tarafına vuracak, bacakları protesto etmek için tekme atacak ve gözyaşları yüzünden aşağı akacaktı. Bluebird her zaman, çocuk gözle görülür şekilde tövbe edene kadar cezalandırdığından emin oldu, bu da muhakemesinde gözle görülür bir şekilde aşağılanmış ve acı içinde tercüme edildi. Oğlan ne kadar tekme atsa da, onun sırım gibi ama demir gibi tutuşu tarafından sıkıştırıldığı için kendini onun dizinden kurtaramıyordu. Onu bu şekilde yeterince meşgul ettikten sonra temkinli bir şekilde kucağından kaldırır ve sonra ayağa kalkar, kolları sandalyenin koltuğuna dayalı, dizleri yerde ve kızarmış kalçaları diğer öğrencilere dönük olarak onu diz çökmeye zorlardı. Daha sonra ona dizinin üzerinde mümkün olandan çok daha acı verici bir şekilde yürütülen bir kürek verir, küreği başının üzerinde kavis çizer, kürek çıplak etine indirir ve onun protesto kazancıyla tekrar tekrar çığlık atmasına neden olur. Kendini özellikle sadist hissettiğinde, cinsel uyanışının başlangıcını deneyimlemeye başlayan kendi yaşındaki erkek çocuklarından bazılarını çağırırdı. Bu belirli erkekleri kendi zamanında özel olarak eğitmişti ve bu nedenle, ereksiyon halindeki üyelerinin neler yapabildiklerinin farkındaydılar, isteği üzerine cepheye gidip sırayla genç oğlanı sodomize edecek, ereksiyonlarını öğüteceklerdi. bağırsaklarının derinliklerine iniyordu ve bazen zavallı bir canavara biniyorlarsa bacaklarının kenarlarına ve yukarı kalkmış karınlarına şaplak atıyordu. Bluebird bu sahneleri büyük bir zevkle, sandalyenin birkaç adım arkasında, kollarını arsız bir kibir havasında kavuşturmuş, kürek elinden sallayarak seyrederdi. Küçük çocuğun hıçkıra hıçkıra ağlayan yüzüne iyi bakacağından emin olduğu bir yere oturacak, aynı disiplini uyguladığı son seferden çok daha fazla acı ve dehşet yaşadığından emin olacaktı. Onun taktiği kendi içinde, kült telkinleriyle alevlenen ve alevlenen bir aleve dönüşen, filizlenen psikotik gaddarlıktan doğmamıştı. İçlerinde otoritesine karşı bir meydan okuma çizgisi olan bunun gibi gençlerden bazılarını almayı ve yaşamlarının geri kalanında yankılanacak kalıcı izler yetiştirmeyi ve aktive edilebilecek tutarlı bir bilinçaltı parlama noktasının varlığına neden olmayı amaçladı. böylece bu tür insan kaynakları tarikat içindeki özellikle acımasız görevler için kullanılabilir. Bluebird, görünüşte hassas olan on iki yaşında bile, komutanın zorlu görevinin kariyer basamaklarında yükselişinin temellerini içgüdüsel olarak atıyordu.

BÖLÜM 18

Dokuz yaşındaki küçük Britta, askerin kulübesindeki pis örtülerin üzerine yattı, sert midesi, kaba ahşap rafın yarı sertleşmiş domuz derisi kaplamasına karşı ızgara yaptı. Odanın karşısında, çehresi ateşin yanan közleriyle loş aydınlanmış, mareşal oturuyordu; gres ve mevcut gecenin eğlencesinin dinlenme yeri için kullanılan türden pek de farklı olmayan cinsten bir yaban domuzunun yağıyla bolca tatlandırılmış simsiyah bıyığını bükerek. Çadırın tuvalindeki küçük yarıktan yarasa kanatlarının çılgınca çırpışları ve askeri kampın sürekli alarm sinyali duyulabiliyordu.

Mareşal ve kişisel güvenlik maiyeti birkaç haftadır sahadan merkeze geri çağrılmıştı, ancak son zamanlarda aksi emirler almıştı; Bu emirlerin onu rahatlatmak için mi yoksa üzüntü için mi olduğunu kendisi kolayca saptayamadı.

Örgütün en uzak sınırından birkaç günlük yürüyüş mesafesinde, mareşal telsiz yoluyla, doğru karargaha yürüyüşünü durdurması ve güneydeki toprak sınırında filizlenen yeni bir örgüt kampına yeniden rota etmesi söylenmişti. Kamp, iç güvenlik, ölüm mangaları, komandolar ve karargahtan şok birliklerinin yanı sıra sınır bölgesinde direniş çatışmalarına karışan sahadan gelen alaylar dahil olmak üzere geniş bir örgütsel saha operasyonlarından oluşuyordu.

Zaten çok keyif aldığı gecenin metresi, yetişkin bakıcılarının nezaketiyle kampa doğru ilk günün yürüyüşü sırasında yolda kendiliğinden karşılaşmıştı. Britta, komutanın işe alım görevlilerinin kadın üyeleriyle birlikteydi (ve hala çadırına yaptığı ziyaret geçici bir oyalanmaydı); mistik havaları ve ürkütücü ilahileri ve nükleer savaşı öven şarkılarıyla tanınan garip, siyah cüppeli kadınlar, komutan olarak bilinen kişi-tanrıda kişileştirildi. Birkaç gün önce yürüyüşleri sırasında mareşalle kesişmişlerdi (onları onlar onu görmeden çok önce fark etmişti), askere alma görevlileri uzak bölgelerden geri dönerken yanlarında sadece bir kız çocuğu vardı.

Görünüşe göre, onlarla tanışmak ve işe alım görevlilerini ve yeni işe alımlarını karargaha getirmekle görevlendirilmiş bir iç güvenlik nakliye ekibi ortaya çıkmamıştı ve sadece arazinin haritalara kaydedilmemiş gizli bilgilerine dayanarak, kendileri birkaç yıldır yaya seyahat ediyorlardı. misyonlarını başka türlü daha çetin bir şekilde yerine getirmek için örgütsel bölgenin sınırlarına geri dönerler. Onlarla karşılaştıktan sonra mareşal, onları şimdi gitmekte olduğu sınırdaki derme çatma kampa götürmek için gönüllü olmuştu, oradan ücretlerini geri almak için iç güvenliğin uygun sektörleriyle yeniden temas kurabileceklerdi. komutanın karargahına. Bu iyiliğe karşılık olarak, komutanın asker toplama grubundaki lider, mareşalin yürüyüş rotası boyunca gece şehvetini yatıştırmak için genç Britta'nın etini sunmuştu. Gece boyunca kendi kavrayışından ve açıklayıcı işaretlerinden, komutanın birkaç leydi askere alma görevlisinin de benzer şekilde onun kişisel muhafız ekibine daha istekli hizmetler sunduğunu anlamıştı. Aralarından en seçkin olana ruhsat verildiği için minnettarlığını korudu.

Kamp alanına varış, görülmesi gereken bir manzaraydı. Mareşal, rotasını değiştirmeden önce, bugüne kadar kendi göreviyle iyi bir şekilde meşgul olduğu için, yönlendirildiği sınırın boyunca neler olup bittiği hakkında çok az şey biliyordu. O, muhafızları ve komutanın askere alma görevlileri, suçlamalarıyla ilgili sessiz ama hareketli sohbetlere giriştiklerinde, bir tepeyi döndüklerinde ve kendilerini aşağıdaki sığ vadide yanan yaklaşık yüz küçük kamp ateşini gözlemlerken bulduklarında, gece boyunca derindi. sinekler, organizasyonel şok askerleriyle dolu küçük siyah çadırlar, organizasyonel uzmanlık ve görevlendirmenin geniş bir kesitini temsil eden iç güvenlik ve destek personeli gibi. Kütüklerden yontulmuş ve siyah boyalı oluklu metal levhalarla desteklenen ilkel bir muhafız kulesi, sahnenin ortasında

tehditkar bir şekilde duruyordu, en yüksek noktasında meşaleler yakıldı ve komutanın arması, sınıra bakan tarafını kaplayan siyah bir pankartın üzerine işlendi.

Birkaç kısa telsiz mesajından sonra, mareşal ve arkadaşları kampın içinde kendilerine güvenli bir şekilde eşlik edildiler ve kendilerine barınak sağladılar, bu da uzun yürüyüşten sonra özellikle müteşekkir oldukları bir gerçekti. Mareşalin kişisel muhafızları, onun izniyle, üstleri ve ara sıra kurbanları arasında hoş bir yoldaşlık kurmalarını kolaylaştırmak için, çadırları, bazı şok birliklerinin yerleştirildiği yerin yakınına, ancak mareşalin küçük ahşap kulübesinden çok uzak olmayan bir yere götürdüler. şirket (komutanın işe alım görevlileri tek istisnadır), ihtiyaç duyması halinde onları bağırma mesafesinde tutar. Mareşalin kendisi, komutanın askere alma görevlileri ve kız, çok uzak olmayan ama genellikle faaliyetin ana hedefinin dışında kalacak kadar uzak bir noktaya yönlendirildiler; bu, çadırların ve hızlı bir şekilde inşa edilen ilkel kulübelerin ağırlıklı olarak daha yüksek küçük bir karanlık ağaç korusunun yakınında iç güvenlik görevlileri.

Kampın kurulmasının nedeninin arkasındaki durum planlama komitesine bağlı bir iç güvenlik delegasyonu, kampa vardığında mareşal ile çabucak irtibat kurdu ve sabah tam bir sorgulamanın yapılacağını bildirdi ve daha fazla açıklamayı o zamana kadar erteledi. nezaket. Komutanın askere alma görevlileri, karargahlarına vardıktan sonra, kendilerinin bir an önce nakledilmesini ve karargaha geri gönderilmesini kolaylaştırmak için kendi uygun iç güvenlik irtibatlarıyla temas kurmakta acele etme konusunda endişeliydiler ve bunu ertesi gün gerçekleştirmeyi planlamışlardı. aceleyle hareket ettilerse. Yol arkadaşı olarak görev yaptıkları süre boyunca mareşalle kurdukları dostluğa bir veda jesti olarak, Britta'yı karargaha dönmeden önce son bir gece için bıraktılar, oradaki kaderi, mareşalin kendisinin tahmin bile edemediği.

BÖLÜM 19

Nadezhda'nın karargaha dönüşünden bu yana haftalar bir hareketlilik fırtınası içinde geçmişti. O ve teğmen, komutanın ortaya çıkışından sonra çılgın bir kızışmayı daha başarmışlardı; bunun hatırası, kendisi de dahil olmak üzere, konferansın tüm katılımcılarını bir araya getiren, komutanın fiziksel tezahürünün tuhaf narkotik sisi ve kült kaynaklı çılgınlık içinde gizlenmişti. örgütsel kendinden geçmenin ateşi. Teğmen, konferanstan sonra gizli çalışmayla ilgili bilinmeyen yerlere çağrılmıştı ve onu tekrar ne zaman göreceğine dair doğrudan bir fikri yoktu, ancak babasının silahlı silahlarını içeren bir sonraki programlanmış etkinlikte görüneceğinden neredeyse emindi. Komutanın doğrudan emirleri ve talimatıyla yakın ilişki içinde üzerinde çalıştığı atılım.

Konferanstan bu yana Nadezhda, o sırada katılan ancak henüz bağlı olmayan veya bağlı olmayan diğer birçok lider gibi komutanlık kültünü hevesle üstlendi. Şimdi, başka bir kadın şifre memuruyla paylaştığı küçük hücrenin bir köşesinde küçük bir mabet yaşıyordu, komutanın kasvetli gözleri, her gün kült tarafından reçete edilen yöntemlerle taptığı küçük, plastik kaplı bir fotoğraftan onu izliyordu. fotoğrafa odaklanırken ve onun kutsamalarını dilerken, belirli bir şekilde maddeler ve belirli büyüler zikretmek. Şifrelere gelince, teğmenin kendisine verdiği kartın arkasına yazılan şifreli mesajı henüz kırmamıştı ve şifreyi çözemediği için yenilgiyi kabul ettikten sonra, büyük bir inanç sıçraması yapmıştı. Teğmenin niyetinin söylediği gibi olduğunu ve ortak yemek salonunda bir akşam yemeğini yemekten dönerken, mesai saatleri dışında idari sekreterin açılan kutusuna koyduğunu.

İki gün içinde, şifre memurunun ofisindeki sinyal memurunun masasına çağrılmıştı, yirmi yaşında bir adam, elinde küçük siyah bir dosya tutarken, masaya hafifçe vurduğu için, ona inanmayan bir bakışla bakıyordu.

"Pekala, Nadezhda, görünüşe göre artık burada iç güvenlik idaresindeki hizmetlerinden zevk alamayacağız, bu çok yazık, sen bizim en iyilerimizden birisin." Adam boyun eğmiş bir şekilde içini çekti ve doğrulmadan, ayağa kalkmadan ve dosyayı Nadezhda'ya vermeden önce yüzünde hafif bir çaresizlik ifadesi geçti.

"İşte geçici yürüyüş emirleriniz. Bu, istihbarat analizinden kıdem tazminatınızı ve benim şahsımdan son yıllardaki iyi çalışmanız hakkında kişisel bir tavsiyeyi içeriyor, tavsiyemin gerçekten gerekli olduğundan değil, hepsi dikkate alındığında. ”

Nadezhda bunun, babasının son haftalarda örgütsel liderlik arasında son zamanlardaki daha parlak itibarına ince örtülü bir referans olduğundan emindi, çünkü sinyal subayı da konferans sırasında hazır bulundu ve kapalı oturumlardan birinde konuşmacı olarak incelendi. yerinde düzenlenen istihbarat eğitim oturumları.

"Ayrıca bu öğleden sonra saat üçte daha fazla talimat için soruşturma merkezine rapor vermen için bir bildiri var - bu sanırım yeni işin için, düşmanca bir sorgulama için değil." Sinyal subayı zayıf bir gülümsemeyi başardı.

Nadezhda, sinyal memuru tarafından bilgilendirildikten hemen sonra kod katibi görevlerinden azledildi, küçük iş arkadaşları onun kod kartlarına ve çizelgelerine sahip oldular ve bazıları onu kimin devralabileceği konusunda rekabet ediyorlardı. Zeka analizinde imrenilecek bir yuva, ancak çok azı öncekilerle karşılaştırılabilir profesyonel zekaya sahipti. Nadezhda'nın masasındaki birkaç kişisel eşyayı

boşaltması, bunları ve dosyayı görevdeyken her zaman yanında bulundurduğu küçük bir çantaya bırakması sadece birkaç dakikasını aldı.

Soluk yüzlü ve solgun bireylerden oluşan iş arkadaşları, iç güvenlik yönetiminden son kez ayrılırken, kısa sürede can sıkıcı kod çözme ve ele geçirilen radyo yayınları ve kurumsal güvenlik muhtıralarının analizine geri dönerken çok az hevesle el salladılar. Koridorlarda karargah binasının yürüyüş yollarının kapısına doğru yürürken ve binadan çıkarken istemsizce gülümsediğini hissetti. Yakında kaderi onu tamamen daha eylem odaklı bir yöne götürecekti, bundan emin olabilirdi.

Öğle yemeği için ortak yemek salonuna gitmeden önce masasından birkaç eşyayı boşaltmak için kamarasında durdu, yemek yerken bir taşla iki kuş vurmak ve kurtarmak için daha fazla araştırma yapmak için çantasını ve dosyasını taşıdı. zaman. Hücresinin köşesinden, komutanın akıl almaz çehresi, tapınağından sabit görünüyordu. Nadezhda, kendi odasının yarı-gizliliğine varır varmaz dosyanın içeriğine hemen erişmenin cazibesine kapılmıştı, ancak günün saatleri hızla geçiyordu ve tahmin ettiğinden daha çabuk soruşturma merkezine rapor verecekti. aç karnına iyi bir ihtimal değil.

Yemek salonuna doğru yürürken, hoparlörlerden bağıran matkap ustalarının sesleri atmosfere nüfuz etti, geçit töreni alanında o kadar çok çizmeli yürüyen ayak vardı ki, yerleşkeyi çaprazlayan beton yürüyüş yollarının temelinden gümbürdeyen toprağı hissedebiliyordu. çok sayıda binaya ve binadan. En sakin anında bile yoğun olan karargah yaşamının normal hızına göre bile son zamanlarda yerleşkede aşırı hareketlilik vardı. Babası tarafından inşa edilen komutanın roketinin resmi açılışına, yani konferansta düzenlenen prequel etkinliğine artık altı haftadan kısa bir süre kaldığını biliyordu. Durum böyle olunca, olayla ilgili herhangi bir kamuya duyuru yapılmamıştı, şu anda yalnızca birkaç hafta önce özel toplantıya katılanlar tarafından bilinen bilgiler ve kendisi de dahil olmak üzere bu tür bilgilere sahip olanlar, açıklama yapmaktan kesinlikle men edildi. aynı konuda.

Bununla birlikte, şu anda karargahtaki faaliyetin türü ve hızı, yaklaşan ifşanın aksine, komutanın görünümü ve müteakip olası şok askeri savaş gösterileri için iç güvenlik odaklı koruyucu önlemlerin oluşturulmasından daha fazlasını ifade ediyor gibiydi. Aksine, bir süredir benzeri görülmemiş, kesin bir saldırı eylemi için büyük bir askeri yığının açık bir hissini taşıyordu. Konferanstan bu yana geçen birkaç hafta içinde masasına gelen istihbarat raporları bu yönde hiçbir şeyi yalanlamamıştı, ancak havada göz ardı edilemeyecek kesin bir his vardı ve çağdaşları arasında tespit ettiği üslubun ışığında Ciddi bir şekilde hazırlanmakta olan gelecekteki kan dökülmesinin açık kokusunu algılayabilen tek kişi o değildi.

Geçit töreni alanından çıkan sesler, çelik kapılardan ve yemek kuyruğu için koridora girdiğinde azaldı. Kavernöz yemekhane günün bu saatinde nispeten sakindi, öğle yemeğinin sonlarına doğruydu. Birkaç dağınık masa, hepsi tarladaki korkunç maceraları hakkında her zaman yüksek sesle övünen, birçoğu ağız dolusu ince hızlı yulaf lapası arasında kaşıklarıyla çılgınca el kol hareketi yapan on beş ila yirmi kişilik şok birlikleriyle doluydu. Salonun başka yerlerinde üçerli ve dörtlü gruplar halinde kesinlikle daha alçakgönüllü konuşmalar yapılıyordu, bu şahsiyetler iç güvenliğin ve örgütsel istihbaratın maskesiz üyeleriydi, ton farklılıklarına rağmen daha az canlı ve yoğun olmayan gizli komplo tartışmalarına katıldılar. Yemeğin sonunda tabakların teslim edildiği yemekhanenin kapısına yakın küçük bir portalın diğer tarafından kuvvetli bir şekilde taranan tencere ve tepsilerin kısık bir kükremesi duyulabiliyordu. çoğunlukla terk edilmişti, komutan kültüyle ilgili propaganda ve gereçlerden oluşan bir masanın yanında, aritmik, kıvrak seslerle nükleer ölüme övgüler söyleyen siyah cüppeli birkaç garip kadın duruyordu.

Nadezhda kuyruğa girdi ve kendi kasesine ince yulaf ezmesi, bir fincan kalın, beyazımsı içecek ve işlenmiş yağlardan ve diğer et bazlı maddelerden yapılmış küçük, yoğun bir blok aldı. Şarkı söyleyen kadınların sesleri, konferansta etli komutanın ilk görüntüsünün anılarıyla kafasını doldurdu ve vücudunun tepkisel bir şekilde gerildiğini hissetti, elleri tepsiyi beyaz boğumlu bir şekilde kavradı ve garip bir sivri duygu yükseldi. onun içinde, varlığının özüne kadar içgüdüsel ve bilinen herhangi bir şiddetin ötesinde bir şiddetten söz ediyor. Oturup yemeğine başlarken kadınlara baktı ve yemekhanenin çok ötesinden, bakışlarının geri döndüğü sayıların ortasındaki yeri görebiliyordu - tarikat üyesinin ağzı bağlılık şarkısında hareket ederken gözleri baktı. Nadezhda'da öyle bir parıldıyordu ki, Nadezhda, komutanın askere alma görevlilerinin, kendi bağlılıklarını gözden bile anlayabileceklerini hissetti. Bu kadınları daha önce hiç görmemişti, ancak tozlu cübbeleri ve ince çehreleri, tarlada bir yerden yeni döndükleri gerçeğini yalanlıyordu ve onlarla haftalarca düzenli olarak ziyaret ettiği küçük şapelde hiç karşılaşmamıştı. konferans. Ortadaki şarkıcının garip gri gözleri bir kez daha parıldadı, görünüşte çelişkili tehdit ve zevkle aynı anda doldu ve Nadezhda'nın bakışlarını kırmadan ve küçük bir gruba üstünkörü selamlamayla başını sallamadan önce şarkı söylerken neredeyse yüzünde bir gülümseme belirdi. salondan çıkarken iç güvenlik personeli.

Nadezhda yemeğine doğru yol alırken çantasından dosyayı çıkardı - küçük, siyah ve dışında herhangi bir kurumsal mührü olmayan. Sinyal görevlisinin rapor önerisi kapsamlıydı ve kurumsal performans değerlendirmelerinde bulunan olağan teknik dilde ifade edildi: “Nadezhda Yatskaya, en yüksek profesyonel mükemmellik standartlarını sürdürmek için gereken becerileri geliştirmeye devam ediyor”, “Nadezhda Yatskaya, işlerinde maksimum etkiyi sağlayan raporlar yazıyor. uygulamalı istihbarat konusunda netlik ve tutarlılık”, “İç güvenlik yönetiminin bir üyesi olarak Nadezhda Yatskaya, mevcut tüm kaynaklardan yararlanır ve sahadaki iç güvenlik ve istihbarat güçlerinin ihtiyaçlarını tahmin eder.” “İç güvenlik ve istihbarat güçleri sahada” sözü teğmene aklını başına getirdi. Şimdiki görevi neydi? Şimdi örgütün topraklarının hangi bölümünde ya da gerçekten ötesinde yaşıyordu? Bir yanı, konferanstan sonra karargaha dönmesini çok istiyordu, ancak onun, alanın canlandırıcı olmasını tercih etmesi konusundaki ısrarını, kendi profesyonel hırslarının onaylanmasına yol açması gerektiğini söyledi. bir çocukluk kahramanına denk gelen biri.

Nadezhda'nın gözleri, sinyal subayının tavsiyesinin son bölümündeki son notta oyalandı: "Uygulamalı istihbarat." Bu ona büyük bir tatmin duygusu getirdi, çünkü işkence merkezinde artık kendisi, uygun bir şekilde adlandırılan bu "uygulamalı istihbarat"ı, iç güvenlik idaresinde alışık olduğundan çok daha fazla uygulamalı bir şekilde yönetme ve uygulama fırsatına sahip olacaktı. kendisinin en iyi ihtimalle yüceltilmiş sekreterlik görevine denk düştüğünü düşündüğü kodlar ve istihbarat analizinin himayesi. Teğmen, onunla konferans üssündeki dairesinde yaptığı özel görüşmelerde “tarla” tercihini vurgulamıştı; Nadezhda, acımasız niyetinin her zerresiyle, işkence merkezinin kendi eşdeğeri olacağına, örgütün misyonunda, komutanın görevinde ve komutanın her zaman dikkatli bakışları altında gelişebileceği yer olacağına inanıyordu.

BÖLÜM 20

Küçük Wendy, tahta fıçının üzerine eğildi, her ne kadar düz, nötr renkli kumaş elbisesinin kumaşıyla kaplı olsa da, pürüzünü tüm mevcutlara açıkta bıraktı. Yine de, ortaya çıkan dış hatlar, kendisi henüz yedi yaşında olmasa da, ayırt edici herhangi bir tarafın fark etmesi için yeterliydi. Dışarıda, soğuk dağların ortasında, çeşitli metallerin ızgaraları ve bitişik atölyede kullanılan ilkel makineler eşliğinde yırtıcı kuşların cıvıltılarını taşıyan rüzgar duyulur bir şekilde eserken, psikolojik olarak hala, bir iğnenin düşmesini duyacak kadar sessiz görünüyordu. teğmenin kişisel detaylarının küçük maiyeti, bu özel öğleden sonra gözlerinin önünde gelişen sahneyi izlerken.

Teğmen kıza yaklaştı, elbiseyi kaldırarak uzun, ince, beyaz bacakları ve minicik beyaz külotu ortaya çıkardı. İkincisi iyi yıpranmış ve sonuç olarak yeterince kuru çürümüş olduğu için, teğmenin eteklerinden sıkıca kavraması ve onları yırtıp parçalamak için kısa bir hareket yapması yeterliydi, söz konusu giysi daha sonra teğmen daha sonra tantana olmadan üzerine düşürdü. mühendislik merkezinin pis zemini. Teğmen çizmeli ayağıyla kızların bacaklarını birer birer tekmeledi, bacaklarını açmaya zorladı ve kızın minik gövdesini dengelemek için beceriksizce namluyu daha sıkı tutmaya çalışmasına neden oldu.

Teğmen usta bir hareketle pantolonunun önünü çözdü, sağlam organını çıkardı ve kızın içine soktu. Kızlık zarının zaten kırılmış olduğunu fark ederek, mühendislik merkezindeki işçilerin hangilerinin ve gerçekten de kaçının bugüne kadar onun eşsiz gençlik zevklerinden zevk aldığını düşünerek kendi kendine güldü.

Mühendislik merkezinin kendisi, komutan karargahının çok kuzeyinde ve biraz batısında bulunuyordu ve örgütün kuzeybatı bölgelerinin sınırlarının çok sınırlarında bir bölgede yaşıyordu. Batı ufkuna uzanan dağların başlangıcıydı, bir zamanlar Dumanlı Dağlar olarak bilinen ve hala adaşı gereği sürekli korkunç bir sisin içinde sürükleniyormuş gibi görünen tuhaf fenomenleri taşıyan dağların baş döndürücü sıradağlarıydı.

Dağların başlangıcını işaretlerken doğu sırtları, sayısız ve bol büyük kayalık çıkıntılar ve devasa ormanlar, dik eğimli ve orantılı olarak tehlikeli olduğu kadar, ilkel yollar boyunca vadi uçurumlarına büyük damlalar, bir atmosfer ile kapsam olarak zaten ürkütücüydü. hem dik kafalı gezgin hem de deneyimli sakinler için sürekli tetikte olmayı gerektirir.

Dağ bölgesi, bazı bölgelere kıyasla, doğal sertliği nedeniyle nükleer savaşların neden olduğu anlatılmamış yıkıma özellikle iyi bakmıştı. Ani ve tam bir ticari gelişme eksikliği, şiddetli ve bol miktarda yeniden ağaçlandırmaya izin vermişti ve daha sonra, örgütün topraklarının başka yerlerinde yaban domuzu popülasyonunun artması gibi, bazı kaba ve taklalı türler, yalnızca tahribattan çok fazla olumsuz etkilenmemiş gibi görünüyordu. nükleer savaş değil, daha çok insan yırtıcı hayvanlarının yokluğunda gelişti.

Büyük ve güçlü cıyaklayan baykuşlar, kara ayılar ve boz ayıların hepsi büyük bir bolluk içindeydiler, yırtıcı kuşların rüzgardaki çığlıkları sürekli işitildi ve ayıların varlığının açıklayıcı işaretleri (üzerinde büyük pürüzlü ve sarp çizikler gibi) yol boyunca uzanan ağaçlar ve ayak izleri) yolcuyu onların kalıcı mevcudiyetinden haberdar etti. Kara ayılar ve boz ayılar, akarsularda yüzen balıkları, zaten hatırı sayılır genişliklerini genişleterek, hiçbir yan etkisi olmadan yiyebildiler, oysa aynısı, kalan radyoaktif içeriğin seviyelerine bağlı olarak tüketen bir insan için genellikle ölüm anlamına gelen aynı şeydi. suda mevcut olabilir.

Teğmen, genç kızı zevk ve şehvetli bir coşkuyla itmeye devam etti, odanın içinde kalan sessizlik ve sadece kızın kendi yumuşak boyun eğme hıçkırıkları arasında dağıldı. Hayvansı bir homurtu ile teğmen kendini genç bedende bitirdi ve kızı kendisinden itti, hem kızın hem de namlunun yere düşmesine neden oldu ve teğmenin kişisel detay üyelerinden büyük bir neşeli kahkaha sesi çıkardı. Odanın etrafında kaba yontulmuş masalarda oturmuş, kararmış pirinç maşrapalardan siyah, katran renginde bir içecek, yerel halkın bildiği çeşitli kökler ve dağ otları ile tatlandırılmış, şüpheli maddelerden yapılmış yerel kaçak içki yudumlayan mevcut.

Büyük bir siyah sakallı büyük bir iç güvenlik personeli masasından kalktı ve teğmenin son bakanlıklarının yapıldığı yere gitti, namluyu doğru pozisyonuna getirdi ve genç Wendy'yi kolundan hafifçe tutarak ayağa kaldırdı. , ince elbisesinin otomatik olarak yerine düşmesine neden olan hareketi söyledi. Yüzü gözyaşlarıyla ıslanmış olan Wendy, adamın elinden kıvrandı ve pislikle kaplı zemine diz çöktü, artık paçavradan başka bir şey olmayan harap iç çamaşırlarını tutarak, ağlamaya yeniden başladı ve diğer tek giysisini kaybetmesiyle ciddi bir şekilde ağladı. İç güvenlik görevlisi, onu kapıya doğru yönlendirmeye başlamadan önce, bu sefer daha sıkı ama bazı küçük, duyulmayan teselli sözleriyle bir kez daha kolunu tuttu.

Wendy ve eskortu çıkışa doğru ilerlerken, teğmen bıyığından bir miktar tükürdü ve sonra pantolonunu yeniden bağladı. Sakallı örgüt üyesinin ve Wendy'nin hareketlerini göz ucuyla fark eden teğmen, grubun hareketini durdurması için tısladı. Ölçülü adımlarla onlara doğru yürürken, kızın külotu tutan elini kaldırdı ve parmaklarını yıpranmış kumaşın üzerinde hafifçe gezdirdi. Wendy'nin gözyaşları, teğmenin parmaklarının bileğine dokunuşuyla azaldı ve ona baktı, narin gözleri açık kapıdan sızan öğleden sonra ışıklarında nemli bir şekilde parlıyordu. Teğmen elini bıraktı ve kendi elini yüzüne kaldırdı, gözlerinin altındaki yaşları nazikçe sildi ve asistanına hitap etmeden önce ona gülümsedi.

"Git bunu quatermaster'a götür ve ona düzgün bir üniforma, bebek tugayına uygun, tüm hava koşullarına uygun, kişisel armam bağlı bir üniforma bulamıyor musun bir bak. Onu temizlemesi, karnını doyurması ve bu akşama kadar benim odamda tutması için birini bulun. Bunu beğendim, bundan sonra kişisel çevremin bir üyesi olacak, inanıyorum.” Teğmen, Wendy'nin omzuna hafifçe vurdu ve sonra eliyle kısaca işaret etti, bu noktada iç güvenlik görevlisi ve kız kapıdan ayrıldı ve sarp bir dağ yolundan, tepedeki tepenin dibindeki teğmenin kampına doğru gitti. hangi mühendislik merkezi oturdu.

Bitişikteki atölyeden, bir gümbürtü ve duyulabilir bir tizlikle biten bir makine torna tezgahının sesi duyulabiliyordu. Atölye ile çok amaçlı toplantı odası arasındaki koridor olarak hizmet veren ahşap podyumda ayak sesleri duyulabiliyordu ve birkaç saniye sonra bir figür belirdi, şişman, kel, gözlüklü ve deri bir önlük giymiş, düzenli olarak birikenleri sildi. kırmızı renkli bir bezle elinden kurum.

"Teğmen, sizi tekrar görmek güzel, yoldaş! Seni burada mühendislikte görmek her zaman bir zevk, sadece en hoş ve yetenekli merkez irtibat görevlisi değil, ayrıca merkezden bölgeye özel bir takdiri olan birinin yanında olmak son derece güzel!" Kel adam genişçe sırıttı, selam vermek için elini uzattı.

"Mühendis, sonunda seni görmek güzel - Bu toplantıyı büyük bir sabırsızlıkla bekliyordum."

Teğmen, kel adamın uzattığı elini tuttu ve konuşurken coşkuyla pompaladı.

"Hadi atölyeye gidelim, olur mu?" mühendis, çeşitli masalarda oturan ve içkilerini yudumlayan ve onlara hitap eden beş adama dönmeden önce girişi ve arkasındaki podyumu işaret etti. "Dostlar, eğlenmeye ve boş zamanlarınızda yeniden doldurmaya devam edin, zamanı gelince geri döneceğiz." Teğmenin maiyeti,

hep bir ağızdan takdirle havaya kaldırdıkları kupalarıyla el işareti yaptı, bu noktada teğmen ve mühendis, atölyeye giden eski paslı kapının arkasında gözden kayboldu.

Teğmen ve makinist, yol boyunca dostane bir şekilde sohbet ederek atölyeye gittiler, ikisi de ortak sırları ve tamamlayıcı kısımları nedeniyle, komutanın bugüne kadarki en korkunçlarından biri olduğunu kanıtlayacak bir projede, her ikisi de neşeli bir ruh hali içindeydi. uzun yıllar. Kapalı iskelenin yükselişi boyunca yavaşça yukarıya doğru yürüdüklerinde, teğmen duvar kalaslarındaki yarıklardan etraflarını saran büyük dağlık ormanların ipuçlarını görebiliyordu, mühendislik merkezini gizlice tecrit ediyor ve onu kale gibi sıralıyordu. doğal bir tahkimat olarak sırtta yüksek oturması nedeniyle.

Mühendislik merkezini çevreleyen alanda, nüfus ne kadar seyrek olursa olsun, herkes örgütün daha nitelikli sadıkları arasında sayıldı. Bölgenin kendisi, tedarik kuryeleri ve kurumsal işlerle uğraşan ve resmi inceleme delegasyonları sıfatıyla hareket eden iç güvenlik görevlileri dışında, genellikle kuruluş içindekiler tarafından ziyaret edilmedi. Karargahta ve çevresinde ve çevresindeki bölgelerde, batıdaki dağlık alanlar çoğunlukla ortak hafızadan geçmişti. Karakolu ziyaret eden teşkilat mensupları arasında bile çok az kişi, komutan nesiller tarafından büyük bir katliamın yapıldığı yakınlardaki vadinin yerini biliyordu.

Örgütsel efsanede, komutan ve örgütün ilk aşamalarındaki bu tek toplu katliam eylemi, sınırın diğer tarafı da dahil olmak üzere, bölgede başka hiçbir yerde bilinen özerk partilerin olmamasının nedenlerinden biriydi. Olayın ayrıntıları, örgütün oluşum yıllarında komutan tarafından yapılan sayısız aşırılıkların tarihinde kaybolmuştu, ancak vadinin ıssızlığında kalıcı bir vasiyet kaldı, geniş bir kemik kalıntısı formu çok bol birçok kafatası ve iskelet parçası katmanı yüzlerce yarda uzanıyordu.

Mühendis ve teğmen podyumun sonuna ulaştılar ve mühendisin arkasından sağır edici bir çınlamayla kapattığı, demirden yapılmış büyük bir kapı çerçevesinden geçtiler. Metal, kimyasallar ve ozon ergitme kokuları teğmenin yüzüne tam olarak çarpıyordu, bu kokular az önce çıktığı çok amaçlı odada ve mühendislik merkezinin etrafındaki havada yalnızca çok küçük miktarlarda fark ediliyordu.

Merkezi atölye geniş bir yapıydı, büyük olasılıkla, örgüt içinde gizli üretim amaçları için onlarca yıl içinde dönüştürülmüş bir deponun kalıntılarıydı. Yapının enginliği, bu büyüklükteki bir bina için nispeten seyrek işgücü ile tezat oluşturuyordu, hem küresel insan nüfusunun azalmasının hem de içeride devam eden işin son derece gizli doğasından bahsetmenin açık bir işareti.

Mühendislik merkezinin etrafındakiler, komutanın davasına canı gönülden bağlıydılar, istisnasız olarak dağlarda tamamen hareketsizdiler. Yürütülen işin gizli doğası nedeniyle, doğumlarından beri, iç güvenlik odaklı propaganda ile tecrit edilmelerini sağlayan ve soruşturmaya karşı genel olarak sessiz kalmayı sürdüren örgütsel programcılar tarafından telkin edildiler. Bu zorunlu bölümlendirme duruşunun zirvesinde, dağ bölgesinin sakinleri de istisnasız olarak kendi bölgelerinin dışına herhangi bir seyahatten men edildi. Mühendisin kendisi bile, tek çalışma yerini çevreleyen alanın dışına, karargaha ya da örgütün gizli silah fabrikasındaki irtibatın dışına hiç çıkmamıştı. Buradaki çalışma, mutlak güvenlik zırhındaki herhangi bir çatlak için çok önemliydi.

Mühendis, teğmeni deponun ortasına götürdü, büyük paslanmış metal varil yığınlarının ve çeşitli ilkel aletlerle kaplı uzun çalışma masalarının yanı sıra her zaman olduğu gibi zorunlu olarak bağlantılı olan elektrikle çalışan birkaç büyük makinenin yanından geçti. jeneratörler yarı yakıtla çalışır. Uzakta, deponun uzak, ıssız bir köşesinde, teğmen diğerlerinden halatlarla ayrılmış bir alanı görebiliyordu. Bu bölgenin önünde, ellerinde tehditkar bir şekilde duran şiddetli siyah ve parlak tam otomatik makineli tüfeklerle,

maskeli ve gizli gözlüklü, tehditkar iç güvenlik üyelerinden oluşan küçük bir filo duruyordu. Onların ötesinde, kalın pleksiglas duvarların ve güçlendirilmiş hava geçirmez kapının arkasında, beyaz önlükler giymiş, gaz maskeleri takmış ve dirseklerine kadar uzanan lastik eldivenlerle korunan elleri mavi renkli, şeytani, mavi renkli sıvı şişelerini dikkatlice hazırlayan çok sayıda insan görülebiliyordu.

"Konuşurken bile test cihazınızı kurma sürecindeyiz," dedi mühendis, adımlarını hızlandırarak, her iki tarafında üst üste yığılmış ağır metal kasaların oluşturduğu derme çatma bir koridorun girişi gibi görünen bir girişe doğru adımlarını hızlandırdı. kapalı atölye alanlarına dönüştürülen nakliye konteynırlarının sayısı.

"Test cihazı sabaha hazır olmalı. Dikkat edin, size sadece komutanın savaş başlığı için olan yükün daha pasif özellikleri hakkında bir fikir verecektir – yeni ünite dimisine bir kez takıldığında dağılma potansiyeli, yıkım seviyelerini önemli ölçüde artıracaktır." Mühendis kendi kendine güldü ve derme çatma koridorun girişinde duran ve kollarını iki yana açarak akıllıca kenara çekilen iki iç güvenlik görevlisine işaret etti.

Mühendis ve teğmen daha sonra mühendisin kişisel çalışma alanına doğru ilerlediler.

Yürürlerken, teğmen, her iki taraftaki kasaların üzerine çömelmiş birkaç iç güvenlik görevlisinin daha bulunduğunu takdirle kaydetti, varlıkları yalnızca kenardan bakan makineli tabancalarının korkunç namlularından farkedilebilirdi. Bir an önce, mühendisin güvenli alanına yaklaşan yetkisiz kişileri ortadan kaldırmaya hazır.

Teğmen mühendisi takip etti ve alçak bir kapıdan, çeşitli aygıt ve aletlerle dolu birkaç uzun çalışma masasının üzerine yerleştirilmiş düşük voltajlı ampullerle loş şekilde aydınlatılan dönüştürülmüş nakliye konteynerine girdi. Uzak uçta, teğmen, merkezinde komutan için bir türbenin yanı sıra bu bölgelerde tapılan ve bu coğrafyaya özgü daha az bilinen ve iğrenç tanrıların çeşitli küçük türbeleri olan mühendisin kişisel sunakını gözetleyebilirdi. özellikle bölge.

Farklı örgütsel alayların ve sektörlerin çeşitli bayrakları ile komutanın büyük posterleri, atölyenin panelli duvarlarını süsledi; mühendis tarafından özel silahlarla donatılan ve onlara birliklerinin pankartlarını veren birçok birimin eski temsilcisi. mühendislik merkezi ve mühendisin kendisi tarafından yapılan devam eden benzersiz çalışmaya olan takdirlerinin bir göstergesi olarak, birçoğu eyleme geçirilen birimler.

Masanın bir tarafında dağınıklık temizlenmişti ve büyük, yuvarlak bir mermi şeklinde küçük bir cihaz küçük bir kaide üzerine oturdu.

"Bu benim test cihazı için benim prototipim - uygun şekilde silahlanmış özdeş bir versiyon, yarın sabah istediğiniz zaman saha testiniz için boş zamanlarınızda güvenlik masasında sizin için hazır olacak. Komutanın savaş başlıkları, işiniz biter bitmez sizi almaya hazır olacak, çalışanlarımız şu anda son güvenlik denetimlerini yapıyor ve nakliye için sandıklara koyuyor."

Mühendis alçak bir çekmeceye uzandı ve iki düğmeli, iki renkli ışıklı ve küçük bir antenli küçük bir el cihazı çıkardı.

"Bu tam olarak sizinki gibi çalışacak, ancak cihaz bir kez tetiklendiğinde yoldan çekilmek ve iyi bir önlem için bunlardan birini giymek isteyeceksiniz." Mühendis, yakındaki bir gaz maskesine dokunmak için anten uzunluğunu bir işaretçi olarak kullandı. "Giydiğinizde tam bir mühür aldığınızdan emin olun."

"Bu düğmeye basarsanız, cihaz devreye girer." Mühendis siyah bir düğmeye bastı ve yanında soluk bir ışığı tetikledi, bu noktada masanın üzerindeki cihaz alçak bir uğultu yaydı.

"Sinyal ışığı yanar yanmaz, gitmeye hazırsınız."

Birkaç dakika sonra cihazdaki başka bir ışık yavaşça yanıp sönmeye başladı.

"Siyah düğmeye basın, ışık sabitleşecek ve dağılma başlayacak, böyle."

Mühendis siyah düğmeye bastı, yanındaki ışık sabitlendi ve kurşun şeklindeki cismin yanları bir çiçeğin açması gibi yavaşça açılmaya başladı. Cihazın lifleri tamamen dışa doğru açılana kadar devam eden küçük bir tıslama sesi duyulabilirdi.

"Yarın sizinki, görece küçük bir miktarda bile önemli hasara yol açabileceğini göreceğiniz ultra hafif bir yük ile donatılacak. Komutanın kolileri çok daha ağır doldurulacak."

Mühendis küçük bir kahkaha daha attı. Teğmen cevap olarak gülümseyerek onun sırtını sıvazladı.

"Her şey söylenmeden ve yapılmadan önce büyük bir gösteri olacak, yoldaş, gerçekten büyük bir gösteri."

Mühendis kendi kendine gülümsedi ve sonra bir iç çekti. "Keşke izlemek için orada olabilseydim."

İki teşkilat görevlisi işlerini bitirdi ve ertesi sabaha kadar vedalaştılar ve teğmen, mühendislik merkezinden tepenin eteklerine yakın karargahına doğru yola çıktı, güneş öğleden sonra geç saatlerde bu işaretin hastalıklı turuncuya dönmesini sağladı. o alacakaranlık yakında yakın olacaktı.

Teğmenin kalın, pisliklerle kaplı bıyığının altında çılgın bir sırıtış belirdi ve kampının çevresine yaklaşarak bilinçli bir şekilde yürürken ruhu tuhaf bir yöne doğru süzülmeye başladı. Gece bitmeden önce halletmesi gereken başka işleri vardı.

BÖLÜM 21

Sabah güneşi, sınır bölgesindeki soğuk kampın üzerinde turuncu ve garip bir şekilde yükseldi, mareşal kulübesinin önünde durmuş, sahadayken aldığı bir puroyu sağlam bir şekilde tüttürüyordu, kişisel erzak uzun zaman önce karargaha doğru yürüyüşü sırasında tükendi. .

Britta, gecenin karanlığında sürüklenip götürülmüştü, komutanın askere alma görevlilerinden biri, mareşali sessiz bir selamlama hareketiyle kulübesine girdi ve o andan itibaren çocuğu çıkardı, eski kıyafetlerini hala çatırdayan ateşe attı ve uykulu kızı örttü. ayrılmadan önce kendilerine benzer şekilsiz siyah bir giysi içinde. Onlar ayrılırken, mareşal son bir kez kızın gözlerini yakalamıştı; boş gözlerle ona baktılar, ancak bunun altında soğuk bir sertlik vardı, bu da ayırt edici gözlerle kolayca tespit edilebilirdi.

Kız ve bakıcısı kulübesinden ayrıldıktan sonra, kendisi dışarı çıkmış, onların ve komutan heyetindeki diğerlerinin karanlığa sızmalarını ve kampın diğer tarafında bir ağaç tepeciğinin hafif yükselişini müzakere eden küçük karanlık noktalar haline gelmelerini izlemişti. Zirveye yaklaştıklarında, aniden ışıklar parladı, siyah, işaretsiz bir organizasyon minibüsünden iki far huzmesi, ışıklarında iç güvenlik üyelerinin siyah siluetleri belirdi. Birkaç dakika içinde ışıklar ve insanlar gözden kayboldular, doğuya doğru - karargaha doğru uzaklaştılar.

Mareşal, hızla bir kütüğe dönüşmeyen purosundan son bir nefes çekti ve kalanını yere fırlatıp çizmesiyle söndürdü. Kulübesinin kapısını kapatarak, kampın çevresi boyunca hızla yürüdü, ortadaki aktiviteden kaçındı. Önceden belirlenmiş bir noktada, kişisel güvenlik adamlarından ikisi arkasına düştü, üçü de komuta merkezi olarak işlev gören kampın arkasına yakın büyük bir çadıra doğru kasıtlı olarak yürürken ikisi de konuşmadı.

Çadıra yaklaştıklarında, bir dizi iç güvenlik görevlisi kenara çekilip mareşalin girişine izin verdi. Saha mareşalinin kişisel güvenlik detayına bağlı iki iç güvenlik görevlisi dışarıda kaldı ve kampın komuta merkezinin güvenliğini sağlayan personelle alçak sesle konuşuyordu.

Mareşal içeri girdi ve çeşitli haritalar ve belgelerle kaplı uzun bir masaya oturmadan önce hem iç güvenlikten hem de örgüt içindeki en korkulan şok birlik alaylarından birinden yüksek rütbeli pirinç tarafından karşılandı. Masanın uzak bir ucunda, sekreter pozisyonunda hareket eden ve küçük bir dizüstü bilgisayarda raporları yazan maskeli bir iç güvenlik görevlisi oturuyordu. Mareşal oturur oturmaz iç güvenlik temsilcisi brifinge başladı.

"Öncelikle bu konuda bizimle bu kadar çabuk bağlantı kurabildiğiniz için minnettarlığımızı ifade etmek istiyoruz, mareşal. Organizasyon içinde itibarınız sizden önce geliyor ve bu girişime katılımınız konusunda ısrarınız en üst düzeyden geldi."

Mareşalin yüzü boş kaldı, ancak kullanılan ifadeden memnun kaldı, kampa yönlendirilen rotasının komutanın doğrudan temsilcileri tarafından istendiğini ima etti. İç güvenlik temsilcisi devam etmeden önce boğazını temizledi.

"Dövüş sezonu başlamadan önce sahada birkaç yüz daha fazla personele ulaşacak önemli bir kuvvet oluşturma sürecindeyiz. Karargahtan, eylemin iki aydan daha kısa bir süre içinde başlayacağı bilgisi verildi. Burada güneybatı sınırına birkaç tık ötede yerleştirilmiş düşmanca bir yarı örgütlü direnişçi kitlesi var..." İç güvenlik temsilcisi, iç güvenlik sekreterinin aralarına yerleştirdiği haritada daire içine alınmış küçük bir alanı işaret etti.

"Halihazırda, yakın çevrede, bir süredir bölgede çalışan birkaç komando birliği, saldırı birlikleri ve sinyal istihbaratı var. Bölge, orta nüfuslu eski bir yarı-kırsal kasabadır, ancak onları radikalleştiren ve bölgede devriye gezen örgüt unsurlarına karşı taciz ateşi açan küçük bir direnişçi grubu var. Direnişçilerin halk arasında gözlemledikleri gibi bölgedeki örgütsel faaliyetler hakkında bilgi aktaran bazı bilgi kaynakları var. Birkaç gün önce cezalandırıcı bir baskın yapıldı ve küçük bir şok askeri kampının yakınında bir pusu girişimiyle sonuçlandı, o zamandan beri sinyal istihbaratı ve komandolar ilmeği sıkılaştırıyor. Örgüt ve söz konusu bölgedeki yerleşik halk arasındaki etkileşim nispeten sessizleştirildi - propaganda ekipleri yok, işe alım yok, sadece ara sıra grev ve sürekli gözetim. Komutan husumeti artırma politikası izliyor."

Bu, mareşalin dikkatini çekti.

"Bize söylenene göre, komutan bu alanı gelecekteki bir deney bölgesi için sabitledi - bu nedenle henüz ileriye dönük işlem yok. Şu anda kampta bulunan insanlar, belirli bir büyüklükteki belirleyici bir grevin ardından bir temizleme operasyonunun parçası olacaklar. Birkaç hafta sonra merkezden gelecek olan birlik, ilk temizliği bitirdikten sonra yarı kalıcı işgale girecek olan bir istihbarat ve güvenlik konuşlandırmasının parçası olacak bir istihbarat ve güvenlik konuşlandırmasının parçası olacak."

"Komutanın aklında ne tür bir belirleyici saldırı var?" Mareşal sordu.

İç güvenlik temsilcisi, yüzüne net bir ifade gelmeden önce kaşlarını kaldırdı.

"Doğru... konferansta değildin, değil mi?"

Mareşal, konuşmadan önce tepkili bir yanıtla homurdandı, "Maalesef değildi, bu olay sırasında başka bir yerde görevlendirildi, ancak merkezden bunun önceden bilinmesine rağmen, o zamandan beri iletişim seyrek oldu."

İç güvenlik temsilcisi, şok askerlerinden birini, masaların arkasındaki çadırın arka kısmında duran büyük bir tahta sandık yığınına doğru işaret etti.

"Belki bu sana bir fikir verir."

Şok askeri, yardımcı kemerinden küçük bir demir alet çıkardı ve üst kasayı açarak, nükleer savaş öncesi kalitede olduğu açık olan parıldayan bir kauçuk gaz maskesini çıkardı.

Mareşal, daha iyi görebilmek için koltuğunda öne eğildi ve sonra arkasına yaslandı, gülümseyerek.

"Öyleyse önümüzdeki görevde doğrudan rolüm ne olacak?"

İç güvenlik temsilcisi yanıt olarak gülümsedi.

"Karadaki birliklerin koordinasyonu, ilk dalga."

BÖLÜM 31

Büyük siyah silindir şeklindeki beton destek kirişleriyle çerçevelenen uzun kavernöz koridorda küçük bir ışık alanı büyümeye başladı.

Koridorun diğer ucunda komutan oturuyordu, şeytani vücudu gergin ve parlak siyahla kaplanmış, zayıf kaslı uzuvlarını ve aynı noktayı işaret eden açıkça cinsel ama yoğun tehditkar kıvrımlarını vurguluyordu.

Siyah maskeli iç güvenlik görevlileri, tepeden tırnağa silahlanmış sıralar, eski nezarethanenin duvarlarının arkasından ve yanlarından onu kuşattı. Destek kirişleri arasında çıplak ve çığlık atan çocuklardan oluşan büyük çelik kafesler vardı, çığlıkları komutanın minyatür kült toplayıcıları tarzında cüppeli diğer çocuklar, avlarına dikkatle bakarak onların ortasından ağır ağır yürüdükleri gibi, çığlıkları boşuna yankılandı.

Yolun karşısında, artık tamamen açık olan ışık alanında, birkaç figür ortaya çıktı - üst düzey kursiyerlerinin zirvesini oluşturan iki kız, eşlik eden iki mahkum - ustalıkla şartlandırılmış - şimdi onları bekleyen korkunç kadere doğru inisiyasyona giriyorlar. .

İç güvenliğin dört üyesi, ikisi salonun her iki tarafından olmak üzere üzerlerine yaklaşıp, kadın mahkumun sinyal istihbarat üniformasını çabucak soyup komutanın ve toplananların görmeden önce onu çıplak bıraktığında, korkunç yürüyüşleri koridorun ortasında durduruldu. yardımcılar.

Aynı anda, komutanın cüppeli iki çocuk hizmetçisi, tutsak edilmiş çocukların bulunduğu bir kafesin yanındaki siyah destek kirişlerinin arkasından çıktı ve her biri, beyaz kınına bürünmüş kadın figürüne ve müstehcen deriye bürünmüş genç arkadaşına aynı korkunç deri cezalandırma aracını verdi. Kayışları, enstrümanı alan ikincisi ona büyük bir coşkuyla sundu.

Pis miğferinin içinde komutan gülümsedi - iç güvenlik görevlileri mahkûmları sertçe yere iterken gülümsedi - bir deri bir kemik kalmış erkek mahkûm dişiye binip onunla çiftleşmeye başladığında gülümsedi ve onun yüksek seviyeli kursiyerlerinin çifte kırbaç darbeleri yağmur yağmaya başladığında onunla çiftleşmeye başladı. yukarıdan aşağı.

Böylece dış bölgelerin yeniden yerleşimi için iyi hazırlanmış kan bağı başladı. Ayaklarının önünde sapkın bir birlik içinde birleşen bu ikisi, istihbarat ağının bakanlıkları aracılığıyla özenle seçilmiş, ilk türeyen kişiler olacaktı. Daha sonra birlikteliklerinin meyveleriyle ürerler - babayla kızı, anneyle oğlu. Kısa süre sonra bu sonuncular tohumlanacak ve onlar da kendi yavrularıyla üreyeceklerdi ve sonra kız kardeş erkek kardeşle, erkek kardeş kız kardeşle üreyecekti – bu acımasızlığı yönetecek yeni tanrılarının kör edici bakışları altında dövülmüş, travmayla dolu, genetik bir terör zincirini ateşleyecekti. yakında bir demir yumruğa hakim olacak toprak.

Koridorun sonundaki ışık alanı yavaş yavaş geri çekilmeye başladı ve komutan zihninin antenini demir kapıların ötesindeki o topraklara - o kasvetli sınırlara - uzattı.

MARTINET PRESS

BÖLÜM 1 2
BÖLÜM 2 5
BÖLÜM 3 14
BÖLÜM 4 18
BÖLÜM 5 26
BÖLÜM 6 29
BÖLÜM 7 36
BÖLÜM 8 38
BÖLÜM 9 46
BÖLÜM 10 53
BÖLÜM 11 60
BÖLÜM 12 61
BÖLÜM 13 67
BÖLÜM 14 69
BÖLÜM 15 76
BÖLÜM 16 78
BÖLÜM 17 79
BÖLÜM 18 84
BÖLÜM 19 86
BÖLÜM 20 89
BÖLÜM 21 94

The lieutenant began laughing maniacally, his insane peals of grotesque mirth bouncing off the jagged rocks of the bizarre cliffs that yawned into a lifeless abyss, shrouded by the sinking sun and variant heights of the evergreen forest surrounding. As he laughed specks of blood and phlegm spewed from his own mouth, the level of issue heightening as the sound-pressure level increased.

As the victim fell onto his knees and begin swooning in and out of consciousness from the shock of the wound, the lieutenant's laughter became a garbled scream and his eyes began throbbing blood-shot orbs, opening wider and wider, displaying some inhuman wrath beyond the purview of the remotely sane or ethical.

"We'll make you hurt before we make you die!" the lieutenant barked, as he moved in for the terminal maneuver.

ISBN 9780692306581
90000 >
9 780692 306581